

CATALUNYA+ CRISTIANA

SETMANARI D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSA

Any XXIV • Núm. 1.202 • 1,60 €

3 • octubre • 2002

«La fe consisteix a creure el que no veiem. La recompensa és veure el que creiem»
Sant Agustí

«L'àngel i Tobies», de Verrocchio. Galeria Nacional de Londres.

L'àngel de la guarda, sempre al nostre costat

Els àngels custodis tenen la missió de protegir les persones contra temptacions i perills al llarg de la seva vida

El 2 d'octubre l'Església catòlica celebra el dia dels Sants Àngels Custodis. Si bé la majoria dels adults —tot i que durant la seva infància hagin pregat al seu àngel de la guarda cada nit— no és conscient de la presència d'aquest ésser protector al seu costat, és doctrina normalment admesa que tots tenim un àngel de la guarda personal, assignat especialment per Déu per vetllar per cadascú de

nosaltres, protegint-nos dels perills i temptacions, i encoratjant la nostra vida en Crist. L'àngel de la guarda és un ésser espiritual i intel·ligent dotat de gran puresa que oficia d'intermediari entre Déu i l'home.

Segons el P. Josep Aldazábal, vicepresident del Centre de Pastoral Litúrgica, «és molt útil saber que els àngels ens ajuden contínuament. Així, un s'assabenta que no està sol en el camí de la vida». «Som al tercer mil·lenni —afegeix— i pot semblar-nos una mica estranya ara la concepció que cadascú de nosaltres té un àngel de la guarda. Penso que actualment la creença en els àngels passa per una mena d'eclipsi.» El P. Aldazábal explica que «és en la Bíblia on es basa aquesta creença tradicional que els àngels de Déu acompanyen d'una manera personalitzada les persones i els pobles.»

Pàg. 2, 3, 4 i 5

El col·legi Jesús, Maria i Josep de Barcelona celebra el seu 125è aniversari

El diumenge 22 de setembre va tenir lloc la inauguració oficial del 125è aniversari del col·legi Jesús, Maria i Josep, que el P. Manyanet, fundador de la congregació de Fills de la Sagrada Família, va erigir l'any 1877 a Sant Andreu de Palomar. El P. Crispí Funes, actual director del col·legi, recorda com el pare Manyanet va conèixer Sant Andreu, aleshores un dels pobles veïns de la Ciutat Comtal, a través de la predicació d'una missió quaresmal que va donar molt de fruit espiritual entre els seus habitants. «En aquella ocasió», afirma el P. Funes, «entre Sant Andreu i el

pare Manyanet va néixer una forta i total sintonia: Sant Andreu el considera com un dels seus fills adoptius, i el pare Manyanet es va sentir a Sant Andreu com a la seva segona pàtria». Aquest aniversari de més de cent anys de presència del pare Manyanet i dels Fills de la Sagrada Família a Sant Andreu de Palomar es farà extensible durant tot aquest curs 2002-2003 amb un reguitzell d'actes com són la Setmana Manyanetiana, sobre el 16 de desembre, i una trobada d'antics alumnes i professors, el 25 d'abril.

Pàg. 17

L'Església catòlica russa torna a ser perseguida

Així ho ha denunciat l'arquebisbe Tadeusz Kondrusiewicz, metropolita de Moscou i president de la Conferència de Bisbes Catòlics de Rússia. L'arquebisbe ha escrit una carta en la qual explica que l'Església russa es troba sotmesa a una autèntica persecució. Aquesta campanya anticatòlica es tradueix en mítings, piquets, prohibició d'edificar esglésies, actes de van-

dalisme i ofenses als llocs de culte, i expulsió arbitrària i sistemàtica de sacerdots estrangers. Això implica, segons Mons. Kondrusiewicz, que els catòlics russos es converteixen en ciutadans de segona classe, perquè no se'ls respecta la llibertat de confessió religiosa que recull la constitució de la Federació Russa.

Pàg. 7

**Bases del XVIII Concurs Bíblic,
XIV de redacció i IV de dibuix
de Terrassa**

Pàg. 35-36

Sumari

Pàg. 8 Vuit treballadors d'una ONG catòlica moren al Pakistan

Pàg. 18 Entrevista al P. Justino, animador d'un curs de Bíblia

Pàg. 19 Barcelona: l'ISCREB avança per la xarxa

Pàg. 23 Solsona: comiat agraït a Mn. Pubill i Mn. Montraveta

Pàg. 29 «Les esbartades de mossèn Cinto», a càrrec de l'Esbart de Sarrià

XVII Pelegrinatge diocesà de Lleida a Lourdes

Mons. Ciuraneta va acompanyar els més de 400 pelegrins

Pàg. 20

Editorial

La televisió i l'àngel de la guarda

Molts nens se'n van a dormir, després d'unes quantes hores de televisió a la seva habitació, fora del control dels seus pares, en alguns casos veient programes poc o gens aptes per a menors i robant hores al descans que necessiten per estar desperts l'endemà.

No és aquesta la forma normal d'anar-se'n a dormir els nens de família cristiana, el més coherent amb la nostra fe és que les mares o els pares acompanyin els seus fills fins al llit i dialoguin una mica amb total confiança i resin conjuntament algunes oracions pròpies de la nit. Entre aquestes pregàries, tradicionalment, se'n resa una de dedicada a l'àngel de la guarda, una imatge molt maca i tendra perquè els petits no se sentin sols, ni tan sols a plena nit quan ja els pares dormen.

Però, la televisió ha trencat moltes tradicions i, en el fons, moltes famílies, s'ha convertit en aquell intrús que impedeix el diàleg familiar, i que influeix decisivament en la manera de pensar i veure les coses del món, en molts casos de forma negativa, destacant i imposant un estil de vida que deixa molt que desitjar. Per a molts nens i no tan nens, la «tele» s'ha convertit tristament en un modern i nefast «àngel de la guarda» que no deixa d'acompanyar la persona a tot arreu i en tot moment. Les estadístiques de les hores que algunes persones passen davant del televisor és veritablement preocupant, i encara més perillós el fet que quan la televisió no està davant per motius extraordinaris (una avaria, una apagada o simplement perquè no està present al lloc on s'ha anat), es crea una sensació de buit, de silenci sepulcral, de cara trista i deprimida.

En canvi, els nostres àngels de la guarda no s'espatllen mai, ni s'amaguen, ni se'n van de vacances, els tenim sempre presents, acompanyant-nos de forma misteriosa, silenciosa, però efectiva. Les seves accions moltes vegades s'atribueixen a la casualitat o a la sort, però es tracta de Déu mateix que ens està ajudant a través dels seus servidors fidels.

És difícil en els temps que corren tan científics

i tan necessitats de demostracions empíriques, parlar d'uns éssers que són incorporis, que no es veuen, i que no se sap exactament ni quan ni com actuen. És un de tants misteris de la nostra fe que difícilment podrem entendre fins que ens trobem en la glòria de Déu, envoltats dels seus sants àngels. Per això hi ha qui afirma que els àngels només són un conte per a nens en el qual ja ningú ha de creure-hi, aquestes veus també se senten en alguns sectors de la mateixa Església, aquests que volen una Església tan moderna i racional que no deixa lloc ni per al misteri, ni per a l'espiritualitat, ni en alguns casos per a la fe.

Altres en canvi han trobat la solució al problema, parlant d'àngels «humans», és a dir anomenant «àngels» aquelles persones bones que ens ajuden i que desinteressadament es preocupen per nosaltres i les nostres necessitats. És correcta, en certa manera aquesta apreciació, perquè sempre s'ha utilitzat l'expressió «és com un àngel» per referir-se a una persona sense malícia i amb un cor gran i generós. Però l'existència d'aquests àngels de la terra, no ens pot fer oblidar la d'aquests altres àngels celestials que també són reals i existeixen encara que no tenen ales, ni ulls blaus o cabellera rossa, ni són nens grassonets que canten poemes o toquen meravellosos instruments musicals, com habitualment els representem.

El que sabem del cert és que els àngels són enviats de Déu per realitzar tasques concretes en aquest món, algunes molt sonades i transcendents, com les dels arcàngels Miquel, Gabriel i Rafael, d'altres, més discretes i senzilles, però necessàries, perquè es portin a terme els plans providents del Totpoderós. Podem estar ben segurs que Déu des del cel es preocupa de la nostra vida i també de tot allò que li demanem amb fe. Sens dubte que els àngels hi tenen molt a veure quan en molts moments de la vida notem que el Pare ens ha ajudat o ens ha concedit algun dels favors que li hem sol·licitat.

CATALUNYA CRISTIANA

Director: Mn. R. Octavi Sánchez

Sotsdirectora: Gna. Gemma Morató

Redactors: Eduard Brufau, Miquel Àngel Codina, Samuel Gutiérrez, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire

Lingüista: Montserrat Pibernat

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Guillem Farré, GIRONA; Jordi Curcó, LLEIDA; Lluís Serra i Miriam Díez ROMA; Guillem Ferrer, ILLES BALEARS; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Ramon Estany, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc i Roman Casanova, TORTOSA; Fàtima Alemany, VIC

Col·laboradors externs: Gmà. Adrià, Pilarín Bayés, Joan Carrera, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Joan Antoni Mateo, Francesc Nicolau, Cristóbal Sàrrias, Pere Tena, Ferran L. Tognetta, P-J Ynaraja, Joan Manuel Gutiérrez

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014 BARCELONA
Tel. 934 092 810, Fax 934 092 820

E-mail: catcris@ibernet.com

Pàgina web: www.catalunyacristiana.com

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Josep Harris

Promoció: Alfons Miralles

Secretaria i subscripcions: Victòria Camps, Antònia Canals

Administració i comptabilitat: Isabel Giralt i Montserrat Altamirano

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCI

International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC

Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS EN CATALÀ O CASTELLÀ

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra,

Gibraltar i Portugal: 80,60 €

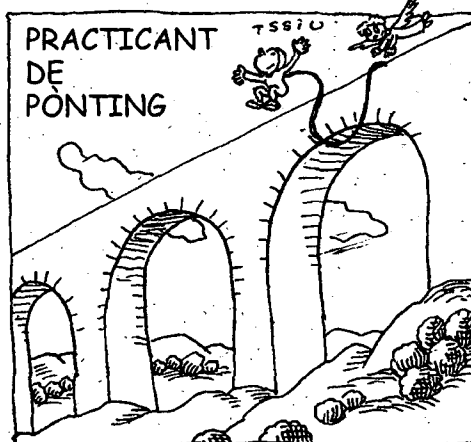
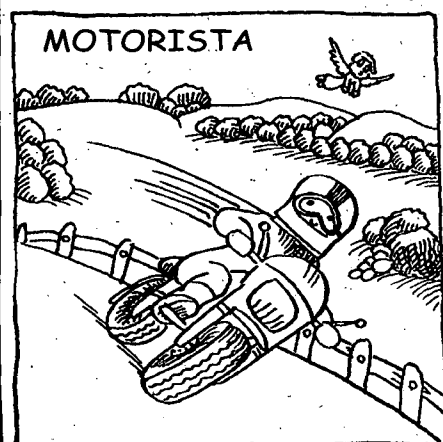
Resta d'Europa: 146,74 €

Amèrica i Àfrica: 178,30 €

Àsia i Oceania: 243,82 €

LA TIRA

Per Pilarín

en primer pla

L'àngel de la guarda, un company inseparable

■ És assignat per Déu per tenir cura de nosaltres durant tota la vida

El 2 d'octubre l'Església catòlica celebra el dia dels Sants Àngels Custodis, que va instituir el papa Climent X l'any 1608. Déu assigna un àngel custodi a cada persona en el moment de la seva concepció. Aquests àngels estan encarregats de vetllar per cadascú de nosaltres, protegint-nos dels perills i les temptacions,

i animant la nostra vida en Crist. L'àngel de la guarda és un ésser espiritual i intel·ligent dotat de gran pureza que oficia d'intermediari entre Déu i l'ésser humà. El Catecisme de l'Església catòlica afirma que la vida humana, des de la infància fins a la mort, «és rodejada de la seva custòdia i de la seva intercessió».

Des que tenim ús de raó se'ns infon (així hauria de ser), tant al si familiar com a l'escola, la devoció a l'àngel de la nostra guarda. Si bé la majoria de les persones adultes —tot i que durant la seva infància hagin resat al seu àngel custodi cada nit— no és conscient de la presència al seu costat d'aquest ésser protector, és doctrina normalment admesa que tots tenim un àngel de la guarda personal, assignat especialment per Déu per tenir cura de nosaltres, protegir-nos i aconsellar-nos durant tota la nostra vida.

El savi Orígenes ja deia al segle III el següent: «Sí, cadascú de nosaltres tenim un àngel que ens dirigeix, ens acompanya, ens governa, ens amonesta i presenta a Déu les nostres pregàries i bones obres.» De la mateixa opinió era també sant Jeroni: «Gran és la dignitat de les ànimes, quan cadascuna d'elles, des del moment de néixer, té un àngel destinat a la seva custòdia.»

Així mateix, l'àngel de la guarda exerceix de «veu de la consciència», intentant ajudar-nos i guiar-nos en el nostre camí

d'aprenentatge i consolar-nos en els moments de tristesa o de dificultat. Sant Bernat va fer l'any 1010 un sermó molt cèlebre sobre l'àngel de la guarda. Hi demanava als fidels tres criteris de conducta: respectar-ne la presència (portant-nos com cal), agrair-li els seus favors (que són molts més dels que ens podem imaginar) i confiar en la seva ajuda (que és molt poderosa perquè és superior en poder als dimonis que ens ataquen).

Per la seva part, sant Tomàs d'Aquino va dividir els cors angèlics en nou categories diferents: «Els serafins, querubins i trons formen la cort augusta de la Santíssima Trinitat; les dominacions presideixen el govern de l'univers; les virtuts s'encarreguen de la fixació de les lleis naturals; les potestats refrenen el poder dels dimonis; els principats tenen sota la seva empara els regnes i les nacions; els arcàngels defensen les comunitats menors i els àngels guarden cada home». El darrer dels cors que esmenta és justament el més proper a l'ésser humà: el cor dels àngels custodis.

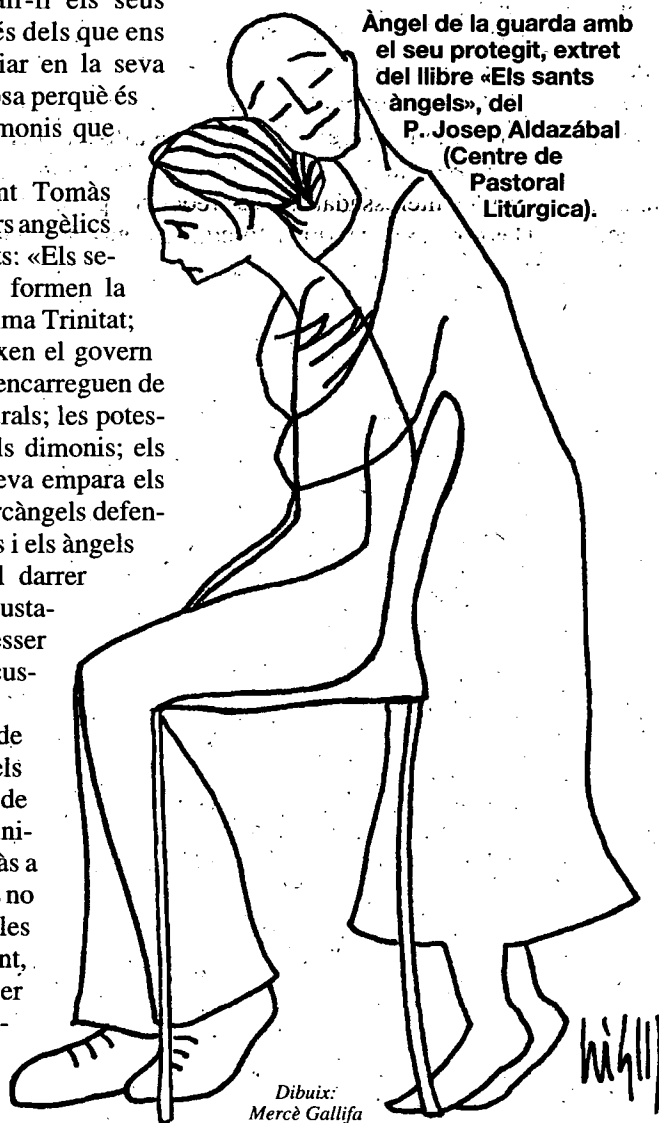
Tot i la gran perfecció de la seva natura espiritual, els àngels no tenen el poder de Déu ni la seva saviesa infinita. Com explica sant Tomàs a la *Summa Theologica*, ells no poden llegir a l'interior de les consciències. Cal, per tant, que els donem a conèixer d'alguna manera les nostres necessitats. Cal involucrar-los.

ELS ÀNGELS A LES SAGRANES ESCRITURES

L'existència dels àngels és una veritat de fe, professada per l'Església, que forma part des de sempre del tresor doctrinal i de pietat del poble cristià. La paraula «àngel» significa *enviat*. «El nom d'àngel n'indica l'ofici, no la natura. Si preguntes per la seva natura, et diré que és un esperit; si preguntes pel que fa, et diré que és un àngel», explica sant Agustí. Els àngels són servidors i missatgers de Déu, tal com apareixen innombrables vegades

en la Bíblia. Sant Gregori Magne va arribar a dir que «a gairebé totes les pàgines de les Sagrades Escriures hi ha continguda l'existència dels àngels».

L'Antic Testament parla de la seva acció prodigiosa a favor dels homes: un

Àngel de la guarda amb el seu protegit, extret del llibre «Els sants àngels», del P. Josep Aldazabal (Centre de Pastoral Litúrgica).

Dibuix: Mercè Gallifa

àngel avisa Lot del perill que corre Sòdoma i del càstig que rebrà aquesta ciutat; un àngel conforta la minyona d'Abraham, Agar, quan és acomiadada i camina pel desert; un àngel socorre el profeta Elies i l'alimenta amb pa i aigua fresca dues vegades quan fuig de la persecució de la reina Jezabel; un àngel acompanya i omple de gràcia el jove Tobies i el seu pare.

Durant la travessia pel desert, des d'Egipte a la terra promesa, el poble d'Israel va experimentar l'ajuda de Déu

Himne de laudes a l'àngel custodi

*Àngel sant de la guarda,
company de la meua vida,
tu que mai no m'abandones,
ni de nit ni de dia.*

*Tot i que esperit invisible,
sé que ets al meu costat,
 escoltes les meves oracions
i comptes tots els meus passos.*

*En les ombres de la nit,
em defenses del dimoni,
desplegant damunt del meu pit
les teves ales de nacre i or.*

*Àngel de Déu, que jo senti
el teu missatge i que el segueixi,
que sempre vagi amb tu
vers Déu, que me l'envia.*

*Testimoni de l'invisible,
presència del cel amig,
gràcies per la teua custòdia fidel,
gràcies per la teua companyia.*

*En presència dels àngels,
pugi al cel el nostre cant:
glòria al Pare, glòria al Fill,
glòria a l'Esperit Sant. Amén.*

a través del seu àngel: «Jo envio un àngel davant teu perquè et guardi pel camí i et faci entrar al lloc que t'he preparat. Respecta'l i escolta la seva veu. No li siguis rebel; ell no perdonaria les vostres infidelitats, perquè porta el meu nom. Si escoltes la seva veu i compleixes el que et diré, seré enemic dels teus enemics, adversari dels teus adversaris. El meu àngel anirà al teu davant» (Ex 23,20-23a).

Tota la vida de Jesús va estar rodejada d'àngels, des de l'encarnació fins a la passió i resurrecció. Quant als infants, Jesús va advertir els seus deixebles: «Mireu de no menysprear cap d'aquests petits, perquè us asseguro que en el cel els seus àngels veuen constantment cara a cara el meu Pare del cel» (Mt 18,10).

Al Nou Testament és tan viva la creença que cadascú té un àngel custodi que quan Pere, en ser tret de la presó, truca a la porta de la casa on es troben reunits els deixebles de Jesús, ells creuen, al principi, que no és Pere en persona i exclamen: «Deu ser el seu àngel.» (M.A.C.)

Un signe miraculós

Sant Joan Bosco explicava que un 2 d'octubre va recomanar als seus nois que en els moments de perill invoquessin el seu àngel custodi. En aquella setmana dos joves obrers eren en una bastida altíssima transportant materials, i de sobte es va trencar la taula i van caure. Un d'ells va recordar el consell del mestre i va exclamar: «Àngel de la guarda!» Tots dos van caure al buit. Els seus companys en van trobar un de mort. Quan van anar a buscar l'altre —el que havia invocat el seu àngel custodi—, aquest va recobrar el sentit i va pujar corrent l'escala de la bastida com si res no li hagués passat. Preguntat després, va comentar: «Quan vaig veure que queia vaig invocar el meu àngel de la guarda i vaig sentir com si em posessin per sota un llençol i em baixessin suaument. I després ja no recordo res més.»

Una vida plena de caritat, custodiant els necessitats

■ Rafaela Ybarra va ser la fundadora de la congregació dels Sants Àngels Custodis

El 3 de desembre del 1894, en un petit pis de Bilbao, Rafaela Ybarra va començar a atendre nenes i joves amb necessitat de suport moral i econòmic, i els facilitava els mitjans necessaris per a la seva promo-

ció humana i cristiana. En la seva missió s'assemblaria als àngels custodis, el nom dels quals prendria per a la fundació i les actituds dels quals imitaria. El 30 de setembre del 1984 Joan Pau II la va beatificar.

Rafaela Ybarra va néixer a Bilbao el 16 de gener del 1843 en una família benestant del sector industrial. En ple segle XIX, quan l'Estat espanyol experimentava un augment fort de població i Bilbao esdevenia un centre neuràlgic d'atracció, Rafaela Ybarra era conscient del perill que corria la joventut. Cercant una situació de vida més bona, les noies acudien a la capital on només trobaven explotació, pobresa i marginació. La classe social de Rafaela no va ser obstacle perquè la seva sensibilitat amb la joventut marginada la portés a fer un apostolat actiu i compromès.

Va posar a disposició dels pobres els seus diners i energies. Cercava treball a

joves col·laboradores van iniciar un procés de consagració a Déu en aquesta obra. Naixia així la congregació religiosa que Rafaela Ybarra denominaria dels Sants Àngels Custodis, l'objectiu

vida de la comunitat i la del primer col·legi-residència. Va escriure les primeres Regles de la congregació i va imprimir-hi l'esperit de caritat que l'omplia i que havia de ser el carisma fonamental de les germanes.

Va voler ingressar com a religiosa a l'institut religiós que ella va fundar, però problemes familiars li ho van impedir.

A causa d'una malaltia greu, Rafaela Ybarra va morir el 23 de febrer del 1900, als 57 anys, sense poder veure consolidada la fundació. Però la seva obra no va morir. Les arrels eren fortes i moltes seguirien el seu exemple d'evangelitzar i ajudar els més necessitats. Aviat la congregació dels Sants Àngels Custodis es va estendre per altres províncies espanyoles, així com per Itàlia i Amèrica Llatina. La congregació fa aquesta missió a través de diverses formes d'apostolat i d'acció social: pisos d'acollida, residències de menors i joves, escoles i parròquies. En alguns llocs d'extrema pobresa atenen les necessitats de la gent i cerquen abans que res la dignificació de la dona.

La santedat de Rafaela Ybarra ha estat reconeguda per l'Església. El 30 de setembre del 1984, a la plaça de Sant Pere, el papa Joan Pau II la va proclamar beata. Els escrits sobre les seves experiències espirituals, així com la nombrosa correspondència, reflecteixen una dona plena d'amor a Jesucrist i als seus semblants. Va saber fer compatibles les obligacions familiars amb una vida plena de caritat i riquesa espiritual. (M.A.C.)

fondamental de la qual seria portar l'anunci de l'amor de Déu al món de la infància i de la joventut.

L'esdeveniment més important en la vida de Rafaela i en la de la seva obra es va produir el 2 d'agost del 1897, festa de la Mare de Déu dels Àngels; data en què es va posar la primera pedra del col·legi Àngels Custodis de Zabaldide, a Bilbao, per quedar inaugurat definitivament el 24 de març del 1899.

Formes diverses d'apostolat i d'acció social

Rafaela va dirigir la formació de les primeres religioses i va organitzar la

Rafaela Ybarra.

«Els escrits sobre les seves experiències espirituals, així com la nombrosa correspondència, reflecteixen una dona plena d'amor a Jesucrist i als seus semblants»

les joves i continuava donant-los suport fins que aconseguia proporcionar-los una llar i un treball digne. Paral·lelament a la seva vida familiar com a esposa i mare de família nombrosa, col·laborava en totes les obres de beneficència que llavors es duïen a terme a Bilbao.

El 8 de desembre del 1894, Rafaela i tres joves entusiastes van començar l'aventura de ser mares i educadores d'aquelles nenes i joves que necessitaven ajut en aquells anys difícils. Unides a Déu per la pregària i l'apostolat, duri en l'anunci de l'amor diví al món de la infància i de la joventut. Aquestes tres

Pregària a l'àngel custodi

Àngel Sant, estimat de Déu, que després d'haver-me pres, per disposició divina, sota la teva benaurada guarda, mai no deixes de defensar-me, d'il·luminar-me i de dirigir-me: jo et venero com a protector, t'estimo com a custodi; em sotmeto a la teva direcció i em lliuro tot a tu, per ser governat per tu. Et prego, per tant, i per amor a Jesucrist et suplico, que quan sigui ingrati per a tu i obstinadament sord a les teves inspiracions, no vulguis, malgrat això, abandonar-me; ans al contrari, posa'm aviat en el camí recte, si m'hi he desviat; ensenya'm, si sóc ignorant; aixeca'm, si he caigut; aguanta'm, si estic en perill i condueix-me al cel per posseir-hi una felicitat eterna. Amén.

Sant Joan Berchmans

Congregació

Germanes de l'Àngel de la Guarda

El 3 de desembre del 1839 va néixer a Quillán (França) la congregació Germanes de l'Àngel de la Guarda. Els fundadors van ser el P. Luis Antonio Ormieres, sacerdot de la diòcesi de Carcassonne, i la mare San Pascual Lavrilioux. La seva finalitat és formar veritables deixebles de Crist. Estesa per quatre continents (Europa, Àsia, Àfrica i Amèrica), es dedica a l'educació en centres propis, estatals o d'altres institucions, a l'atenció de malalts i ancians, a les missions i al treball parroquial.

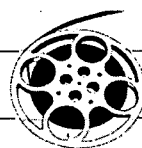

Llibre

Unes formoses ales de plata

«Quan mor un nen bo, un àngel del Senyor baixa a la terra, pren el nen entre els seus braços, desplega les enormes ales blanques i emprèn el vol per sobre de tots els llocs que el nen ha estimat i recull un ram de flors que puja a Déu perquè hi floreixin més boniques que a la terra. El Senyor estreny totes les flors al seu cor i besa la més estimada pel nen, que rep així el do de la paraula per cantar les benaurances del paradís.»

Així comença el conte *L'àngel*, del cèlebre escriptor danès Hans Christian Andersen (Odense, 1805 - Copenhaguen, 1875). Es tracta d'un dels relats menys coneguts i més commovedors de l'autor d'*El soldadet de plom* i *L'aneguet lleig*. Andersen s'endinsa en el cor dels lectors a través d'un llenguatge senzill i clar, i fa un ús intel·ligent del sentimentalisme. Al llarg del conte, descriu magistralment com els nens que van al cel esdevenen àngels: «I Déu va posar el nen mort contra el seu cor, i llavors, li van néixer unes formoses ales de plata...»

Pel·lícula

Clarence, un àngel de cine

Des de Cary Grant a *La dona del bisbe* (1947), de Henry Kostner, fins a John Travolta a *Michael* (1997), de Nora Ephron, passant per Audrey Hepburn a *Always* (1990), de Steven Spielberg, interpretar un àngel a la gran pantalla sempre ha representat una temptació per a qualsevol actor. L'àngel cinematogràfic per excel·lència, però, és Clarence, al qual va donar vida l'actor Henry Travers en una memorable actuació a *Que bonic és viure!* (1946), de Frank Capra.

Clarence, un àngel de segona classe amb l'aspecte d'un ancià bonifaci que ha de fer mèrits per aconseguir les ales, és enviat a la Terra la nit de Nadal amb la missió d'evitar el suïcidi d'un home desesperat, George Baily (James Stewart). «Recorda que cap individu que té amics és un fracassat», li diu Clarence al jove protagonista. I per convèncer-lo, li mostra què seria la seva ciutat, Bedford Falls, si no hi hagués nascut ell. Aquest és l'argument de *Que bonic és viure!*, una antològica comèdia agredolça que assoleix una harmonia sorprenent entre la fantasia i la realitat. L'àngel protector, després d'exercir la missió, finalment obtindrà les ales.

P. Josep Aldazábal, vicepresident del Centre de Pastoral Litúrgica

—La Bíblia ens parla molt sovint dels àngels...

—Des de la primera pàgina del Gènesi fins a la darrera de l'Apocalipsi, els àngels són presents al llarg de les Sagrades Escriptures. La vida de Jesús està envoltada d'àngels. Des de l'anunci del seu naixement —«El sisè mes, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de Galilea anomenat Natzaret, a una noia verge, unida per acord matrimonial amb un home que es deia Josep i era descendent de David. La noia es deia Maria» (Lc 1,26-27)— fins a l'anunci de la resurrecció de Jesús a les dones que s'acosten al sepulcre —«Un àngel del Senyor va baixar del cel... i digué a les dones: "Sé que busqueu Jesús crucificat. No és aquí: ha ressuscitat"» (Mt 28,2.5-6).

—Quina és la missió dels àngels?

—No se sap ben bé què són els àngels, com són ni quants són, però sí se sap què és el que fan. Això ens ho diu la Bíblia. Els àngels són éssers espirituals, misteriosos però reals, que tenen una relació molt estreta amb Déu: el serveixen, l'adoren i el lloen. «Beneïu-lo, àngels del Senyor, / herois poderosos que compliu les seves ordres, / sempre a punt d'oïr els seus manaments» (Sl 103,20). Però també són enviats per Déu per tal que ajudin les persones. Cal dir que no tan sols tenim àngel de la guarda les persones, sinó també els pobles. Per exemple, es parla de com un àngel ajudava el poble d'Israel en el desert. Les Esglésies o les comunitats cristianes de l'Apocalipsi queden representades pel seu àngel. Déu té moltes maneres de protegir-nos, d'estar a prop nostre. Primordialment, a través de Jesús, de la Mare de Déu o dels sants, però també mitjançant els àngels. Sovint la missió dels àngels és anunciar a les persones allò que Déu vol i espera d'elles en el seu projecte de salvació: un àngel s'apareix a Abraham per dir-li que Déu no vol que sacrifiqui el seu fill Isaac, l'àngel Gabriel anuncia a Zacaries el naixement de Joan Baptista, el mateix àngel Gabriel comunica a Maria que el Senyor l'ha escollida per ser la mare del Messies, etc.

—Molta gent identifica l'àngel de la guarda amb la «veu de la consciència».

—Sí. Hi ha qui identifica aquests àngels amb la «veu de la consciència» i, certament, és un paral·lelisme interessant. Altres els identifiquen amb les persones bones que hi ha al nostre voltant: «és un àngel», «m'ha ajudat com un àngel»... Però la Bíblia, i Jesús mateix, els presenta com a éssers personals, espirituals, a través dels quals Déu ens ajuda en la nostra vida. Així com van ser presents al costat de Crist, des de seu naixement fins a la seva Pasqua, la presència dels àngels és activa i benèfica per a la comunitat eclesial en general i per als fidels en particular. Alguns d'ells són anomenats arcàngels a la Bíblia, que apareixen com els més importants i dels quals se'n diu el nom: Miquel («qui com Déu?»), que va lluitar contra el

El P. Josep Aldazábal Larrañaga és salesià. Durant dotze anys ha estat el president del Centre de Pastoral Litúrgica. Actualment n'és el vicepresident. És professor de Litúrgia a la Facultat de Teologia de Catalunya i a l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona. Dins de la col·lecció Sants i Santes editada pel Centre de Pastoral Litúrgica, va escriure fa dos anys el llibre *Els sants àngels*. El P. Aldazábal afirma que «és molt útil saber que els àngels ens ajuden contínuament. Així, un s'assabenta que no està sol en el camí de la vida».

P. Josep Aldazábal.

mal; Gabriel («fortalesa de Déu»), que va anunciar els missatges de Déu a tantes persones, i Rafael («medicina de Déu»), que va ajudar el jove Tobies i va guarir la ceguesa del seu pare.

—Els cristians han oblidat avui dia l'existència de l'àngel de la guarda?

—Som al tercer mil·lenni i pot semblar-nos una mica estranya ara la concepció que cadascú de nosaltres té un àngel de la guarda. Penso que actualment la creença

custodis ha ajudat i ajuda molts cristians en el seu camí. Això és una realitat. Tot i que no coneixem gaires coses d'ells, són una prova que Déu ens vol ajudar d'una manera callada i propera. Els àngels són com les mans de Déu, que

acompanyen els éssers humans en el seu camí.

—En alguns països, però, els àngels estan de moda. Per què aquest fenomen?

—En les dues últimes dècades els àngels estan de moda, sobretot en alguns països (Alemanya, Estats Units...). Hi ha un munt de pel·lícules, llibres, cançons, etc. que parlen dels àngels. És cert que sorgeixen moviments, alguns dels quals han hagut de ser desautoritzats per l'Església. En cada cas caldria veure si aquest fenomen és un signe saludable de retorn als valors espirituals o bé una tendència morbosa i superficial. Ens podem preguntar: el «retorn dels àngels» correspon a un gust pel que és esotè-

—No, gens ni mica. Però és explicable. Com que no sabem com són, els artistes (pintors i escultors, majoritàriament) solen representar-los amb ales, però... els àngels no tenen ales! És una manera d'expressar-ne l'agilitat totalment espiritual i immaterial. Sempre ens els presenten vestits de blanc, per tal de remarcar-ne la puresa i la santedat. Cal interpretar amb cura aquestes representacions plàstiques, ja que els àngels no són éssers mitològics —com podria ser Cupido amb les seves fletxes de l'amor—, sinó reals, encara que misteriosos.

—Quan ens recordem dels àngels?

—La comunitat cristiana fa memòria dels àngels en les seves celebracions: el 29 de setembre (la festa dels tres arcàngels) i

«Els àngels són com les mans de Déu»

el 2 d'octubre (la festa de tots els altres àngels). Però podem recordar també que a l'inici de la missa, quan demanem perdó a Déu en el *Jo confesso*, invoquem l'ajut dels àngels: «Per això, demano a la Verge Maria, Mare de Déu, als àngels i als sants, i a vosaltres, germans, que pregueu per mi a Déu, nostre Senyor.» Quan mor un ésser estimat, l'acompanyem amb la nostra pregària i l'encomanem a Déu: «Que els àngels t'acompanyin al paradís; que, a la teva arribada, et rebin els màrtirs i et facin entrar a la ciutat santa de Jerusalem.» En les pregàries litúrgiques afirmem moltes coses dels àngels: han estat creats per Déu, són estimats per ell i els envia perquè ens ajudin en el nostre camí.

—Què ens diu el Catecisme de l'Església catòlica sobre els àngels?

—El Catecisme parla dels àngels en els números 328-336, en comentar el Credo, en el seu article «Crec en Déu, Creador del cel i de la terra, de totes les coses visibles i invisibles». Diu el següent: l'existència dels àngels és veritat de fe (328); els àngels són servidors i missatgers de Déu (329); són éssers espirituals (330); estan també al servei de Crist (331); sempre han anunciat la salvació (332); van acompanyar Jesús durant tota la seva vida (333); ara ajuden la seva Església (334); en la nostra litúrgia els recordem i els venerem (335) i ens acompanyen i ens ajuden a cadascun de nosaltres (336).

Més endavant, en els números 391-395, el Catecisme tracta també el tema de la «caiguda dels àngels». Com a éssers lliures, davant d'una prova que no sabem en què va consistir, alguns d'ells es van rebel·lar contra Déu, com afirma la Bíblia (Jud 6; 1Pe 2,4), i des d'aleshores són els «àngels caiguts», el capdavanter dels quals és Satanàs, el pare de la mentida.

Imitar els àngels

—Què ens poden ensenyar els àngels?

—Per a la nostra vida espiritual, el record i la veneració dels sants àngels ens pot fer molt de bé. El seu record ens convida a imitar les seves actituds:

- En la nostra relació amb Déu, ens ensenyen a lloar-lo i donar-li gràcies pel seu amor (ho fem en cada missa quan cantem l'acclamació del *Sanctus* en unió amb ells), a orientar la nostra vida segons la seva voluntat i a servir-lo fidelment.
- En la nostra relació amb els altres, ens donen exemple perquè ajudem els germans, protegint-los del mal, donant-los un cop de mà en les seves necessitats i guarint-los de les seves penes i ferides.
- També ens ensenyen a ser —en la predicació, la catequesi i el testimoniatge— propagadors de les «bones notícies» de Déu i bons missatgers i evangelitzadors.

en els àngels passa per una mena d'eclipsi. Hi ha persones que associen aquesta idea amb algunes pregàries o imatges un xic ingènues de la nostra infantesa. Però és en la Bíblia on es basa aquesta creença tradicional que els àngels de Déu acompanyen d'una manera personalitzada les persones i els pobles. Tenir fe en els àngels no vol dir ser involucionista. Tampoc no és síntoma d'infantilisme. Creure en els àngels

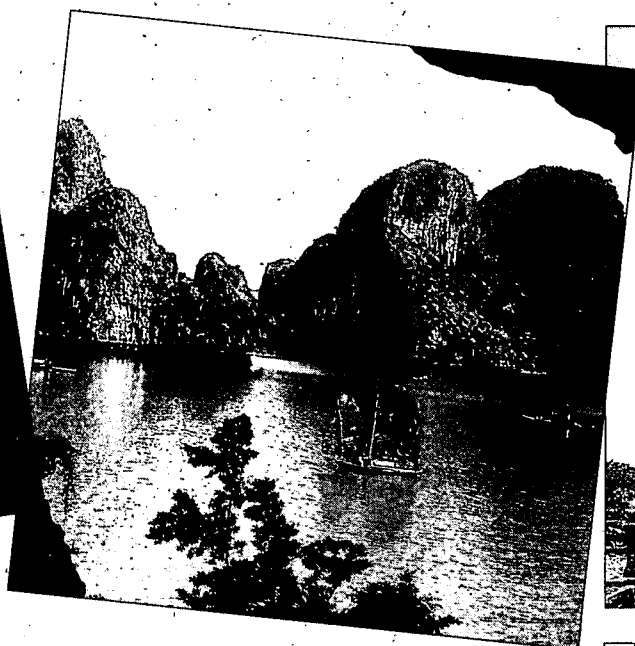
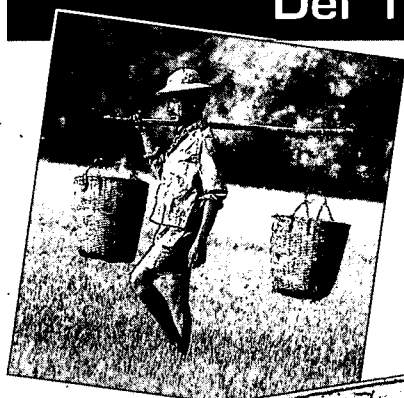
ric i meravellós? Experimental l'homed'avui la necessitat del sobrenatural en la seva vida, com a reacció al materialisme i consumisme excessiu que hi ha a la nostra societat? Se sent insegur i cerca suports en aquests éssers misteriosos? Aquest retorn als àngels, es queda en la dimensió merament cabalística o bé ens condueix a Crist i a Déu?

—Està d'acord amb la iconografia que hi ha dels àngels?

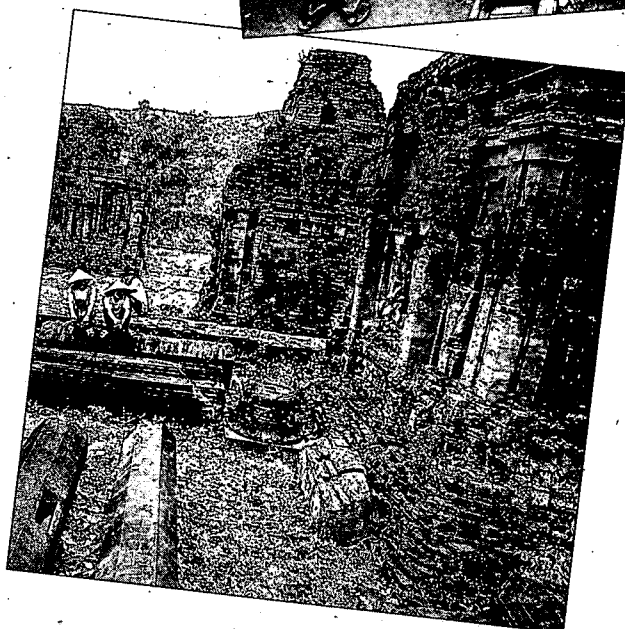
Reportatge:
Miquel Àngel Codina

Del 17 de novembre al 3 de desembre del 2002

Viatge al sud-est asiàtic: VIETNAM / CAMBOTJA

*Les tradicions orientals i la diversitat
paisatgística de la península d'Indo-xina*

VISITAREM:

AL VIETNAM:

- Hanoi
- Hoalu
- Hoa Binh
- Halong
- Danang
- Hoi An
- Hue
- Ho Chi Minh
- Vinh Long

Les coves de Tam Coc
Creuer pel riu Da
Poblet de minoria Dao
Poblet de minoria Muog
Creuer per la magnífica badia
de Halong (declarada per la
Unesco Patrimoni de la
Humanitat)
Creuer pel riu del Perfum
Túnel de Cu-Chi
Viatge en vaixell pel riu
Mekong

A CAMBODJA:

- Siem Reap
- Angkor
- Phnom Penh
- Wat Phnom

Ruïnes de Bayon
Complex d'Angkor
Temple de Ta Prohm en plena
jungla

AMB L'ASSISTÈNCIA TÈCNICA DE

MERCATRAVEL S.A.

DEMANEU INFORMACIÓ A: AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA
c/ Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona, Tel. 934 092 700 - Fax 934 092 701

església en el món

COSTA D'IVORI

Moments dramàtics després d'un intent de cop d'estat

BOUAKÉ.— El 19 de setembre es va produir a Costa d'Ivori una sublevació militar, mentre el president d'aquest país, Laurent Gbagbo, era al Vaticà per trobar-se amb Joan Pau II. La reunió es va cancel·lar i el president va tornar al seu país urgentment. Segons fonts consultades per l'agència Fides, «l'origen del cop d'estat és un misteri. L'única cosa segura és que els rebels estaven ben finançats perquè tenien armes molt sofisticades. Són molts els que sostenen al país que l'operació ha estat finançada per forces internes, amb els milers de milions robats el mes passat al Banc Central de l'Estat». Al tancament d'aquesta edició, la situació encara era incerta i la ciutat de Bouaké continuava a mans dels rebels. De fet, els estrangers es preparaven per ser evacuats, la qual cosa feia témer als ciutadans «una carnisseria». Els missioners que tenen presència a Costa d'Ivori també confirmaven la confusió de la situació. Així, els Missioners de la Consolata, durant els primers moments enviaven un missatge per «tranquil·litzar les seves famílies», tot i que no podien explicar què és el que passava realment. (C.C.)

EQUADOR

Els bisbes americans avaluen la Pastoral Afro

QUITO.— El Departament de Missions i el Secretariat de Pastoral Afroamericana del CELAM han celebrat la I Trobada Continental de Bisbes Compromesos amb la Pastoral Afro, que ha congregat vint-i-quatre prelats. L'objectiu d'aquesta trobada ha estat compartir experiències, unir criteris i assumir els reptes d'aquesta pastoral al continent. «Constatem amb alegria que hi ha països i jurisdiccions amb majoria de població afrodescendent on l'Evangeli s'ha inculcat i l'Església s'ha implantat plenament», indiquen els prelats. A més, «ens sentim compromesos amb el futur de les comunitats negres del nostre continent, units al Sant Pare, el qual moltes vegades ha expressat la seva gran preocupació per la situació de marginació i de pobresa dels pobles negres d'Amèrica». Davant de la globalització, el fenomen creixent de les sectes i la secularització, «la profunda i joiosa convicció religiosa, el sentit solidari del poble negre, constitueixen signes d'esperança davant la situació crítica i la por que el món d'avui sent pel seu futur». (ACI)

Rússia

Recrudescència de la persecució religiosa

■ Mons. Kondrusiewicz fa una crida d'auxili

MOSCOU.— L'arquebisbe Tadeusz Kondrusiewicz, metropolita de Moscou i president de la Conferència de Bisbes Catòlics de Rússia, ha emès un comunicat de protesta molt enèrgic davant les expulsions de sacerdots catòlics de les últimes setmanes. Segons l'arquebisbe, l'Església catòlica a Rússia viu una persecució autèntica i el detriment dels seus drets.

Mons. Tadeusz Kondrusiewicz ha fet una dramàtica crida d'ajuda als catòlics, a les entitats humanitàries, als mitjans de comunicació, a les autoritats polítiques i diplomàtiques davant la recrudescència de la persecució religiosa a Rússia. En el seu comunicat, l'arquebisbe explica que «en els últims temps s'està desenvolupant al nostre país una campanya anticatòlica de grans proporcions: mítings i piquets, prohibicions per a la construcció de temples, actes de vandalisme i ofenses als llocs de culte, formació d'una imatge mitològica de l'enemic catòlic», expulsió arbitrària i sistemàtica de sacerdots estrangers, etc. La prova que els ha caigut en sort la pateixen els catòlics de Rússia en esperit de pregària i resignació cristiana».

El metropolita de Moscou explica que l'expulsió dels sacerdots es fa «amb ostentació, acompanyant aquestes accions amb grogleries i ofenses i amb una absència total d'explicacions sobre els motius de les expulsions». Per això, demana a la comunitat internacional que no romanguí indiferent davant el drama dels catòlics russos: «No consentiu que a la nació que ha patit el Gòlgota del segle xx es trepitgi una altra vegada la llibertat de consciència! (...) Avui es trepitgen els drets dels catòlics. Demà qualsevol en pot ser la víctima.»

Una altra denúncia que recull el seu missatge és que els catòlics russos s'estan

convertint en ciutadans de segona classe, «ja que es veuen privats del seu dret a tenir el nombre necessari de pastors. De fet, la víctima principal de la persecució no són el bisbe i els sacerdots expulsats, sinó els ciutadans russos a qui ells atenen i als quals la constitució de la Federació russa garanteix la llibertat de confessió religiosa. La prohibició d'entrar a Rússia a sacerdots estrangers suscita una sèria preocupació i inquietud. La llibertat religiosa garantida per la constitució i la igualtat de totes les religions davant la llei es posa en dubte.»

Mons. Kondrusiewicz denuncia la persecució contra l'Església catòlica.

D'altra banda, Mons. Joseph Werth, bisbe catòlic de Novosibirsk a Sibèria occidental, ha desvetllat que hi ha una «llista negra» de sacerdots catòlics a Rússia que seran expulsats en un futur.

Davant d'aquesta situació, el patriarca ortodox rus, Alexis II, continua fent declaracions hostils contra el Vaticà i l'Església catòlica. En una entrevista reproduïda per la revista *Famiglia Cristiana*, el patriarca acu-

sa la Santa Seu de tenir una «estratègia expansionista» als països tradicionalment ortodoxos i assenyalava que el progrés ecumènic no es pot donar fins que el Vaticà mostri un «respecte més gran» pel patriarcat de Moscou. El patriarca assegura que la creació de diòcesis catòliques noves a Rússia és una mostra dels plans de Roma per augmentar la «influència vaticana». (C.C.)

VATICÀ

El Papa demana als bisbes ser «models de santedat»

ROMA.— El Papa ha rebut prelats de diferents parts del món que han participat en la trobada anual per a nous bisbes que s'ha celebrat al Vaticà. Joan Pau II ha centrat el seu discurs en quatre prioritats: ser models de santedat, estar a prop dels sacerdots de les seves diòcesis, promoure vocacions al sacerdoci i comunicar Crist als éssers humans del nostre temps. «La tasca primordial d'un pastor és la de fer créixer en tots els creients un desig autèntic de santedat, a la qual tots estem cridats i en la qual culminen les aspiracions de l'ésser humà», ha subratllat el Pontífex. En les seves paraules, convidava els prelats a promoure autèntiques vocacions al sacerdoci, amb la pregària, el testimoni de vida i la sol·licitud pastoral. A més, els remarcava la missió de «comunicar Crist al món actual. (...) En aquest context agnòstic i a vegades hostil, la missió d'un bisbe no és gens fàcil. No obstant això, no hem de cedir al pessimisme i descoratjar-nos perquè l'Esperit guia l'Església». (N.E.)

ITALIA

El diàleg interreligiós, repte espiritual del futur

MILÀ.— «Una anàlisi més aviat simplificada tendeix a atribuir als grans enfrontaments internacionals actuals una base de caràcter religiós, per exemple entre l'Occident cristià i l'Orient islàmic. Personalment, estic convençut que el diàleg amb les grans tradicions religioses orientals constitueix el repte espiritual del futur.» Aquest és un dels passatges clau de l'article extens que el cardenal Carlo Maria Martini ha escrit a les pàgines de *Mondo e Missione*, revista mensual del Pontifici Institut Missions Estrangeres per al número d'octubre. Martini rellegeix en perspectiva missionera els vint-i-dos anys del seu episcopat intens, obert constantment als problemes i les riqueses de l'Església universal. En la seva reflexió, el cardenal es declara en deute amb els missioners, «gràcies als quals ha entès millor la catolicitat de l'Església», i assenyalava les oportunitats i les incògnites de la globalització, «un fenomen que requereix moltes modificacions». (VID)

LLOGUEM

a Girona, barri residencial, pis gran molt ben moblat, amb 125 m² de terrassa a zona verda. Amb pàrquing.

També intercanviariem temporalment per pis equiparable a Barcelona.

Anna Tel. 933 236 031
972 511 411

ROMA AET ERNA

CONSOCIATIO CULTURALIS

(FEDERATIONI INTERNATIONALI "UNA VOCE" ADIVNCTA)

CURS DE LLATINITAT I

(iniciació a la llengua llatina)
matrícula oberta

Inici: 22 d'octubre del 2002

Informació: Laforja, 21 - Barcelona
Tel. 934 153 857
a/e: romaeterna@terra.es

Pakistan

Vuit treballadors d'una ONG catòlica moren assassinats

■ Continuen els atacs a l'Església catòlica

KARACHI.— El 25 de setembre almenys vuit persones van ser assassinades per dos homes armats a les oficines del Comitè per a la Justícia i la Pau de la ciutat de Karachi, organització no governamental catòlica sorgida a Pakistan el 1972. Aquesta entitat treballa a favor dels pobres i marginats.

Dos homes d'entre 25 i 30 anys van entrar a les oficines del comitè, situades al tercer pis d'un concorregut edifici, i van reunir tots els treballadors a la biblioteca amenaçant-los amb pistoles. Allí, després d'haver-los fet algunes preguntes, els van disparar al cap, d'un en un. Sis dels treballadors van morir a l'acte i els altres dos van morir mentre eren traslladats a l'hospital. La comunitat cristiana va proclamar tres dies de dol.

Segons fonts de l'Església catòlica al país, l'assassinat és obra dels mateixos grups terroristes que van atacar el temple catòlic de Bahawalpur (29 d'octubre del 2001), l'Església d'Islamabad (16 de març del 2002), la Murree Christian School (5 d'agost del 2002) i el Mission Hospital Texila (9 d'agost del 2002).

Feia dos dies que la policia havia arrestat dos militants del grup islàmic armat Harkat ul Mujahideen Al Ami, que van comunicar que continuarien llençant atacs contra les institucions cristianes al Pakistan. Per això, la policia havia romangut en estat d'alerta i havia reforçat les mesures de seguretat a l'entrada de les esglésies i a les institucions cristianes. Després d'això, la Comissió per a la Justícia i la Pau del Pakistan va enviar una carta al president del país, Pervez Musharraf, en què afirma: «Sembla que el govern ha fracassat en la seva missió de protegir els cristians al Pakistan.»

Gujarat

D'altra banda, la Conferència Episco-

pal Índia ha condemnat l'atac a un temple hindú, el 24 de setembre, a Gujarat, que va causar la mort de 40 persones, entre elles sis dones i quatre infants. Segons fonts de la policia, els atacants van disparar indiscriminadament contra els fidels. Per al govern, l'autoria d'aquesta massacre correspon a guerrillers islàmics propakistanesos.

El portaveu de l'episcopat indi, Donald de Souza, ha declarat que «la comunitat cristiana està horroritzada pel fet que aquest homicidi hagi succeït en un indret de culte, on centenars de devots estaven reunits per resar i cercar consol espiritual». El president dels bisbes indis, l'arquebisbe Cyril Mar Baselios, ha afegit que «la manca de fidels a l'interior del temple és un intent clar de les forces antisocials i antidemocràtiques de torbar l'harmonia religiosa al país». També el secretari general de la Conferència Episcopal Índia s'ha pronunciat davant d'aquest atemptat i ha assenya-

La violència ha tornat a rabejar-se al Pakistan i l'Índia.

lat que «es tracta d'un atac a la tradició secular i democràtica i a l'harmonia entre les religions». Els bisbes han demanat al govern indi una protecció més gran dels indrets de culte arreu del país. El govern tem ara que aquest atac provoqui una onada de xocs sagnants entre hindús i musulmans. (Zenit)

VATICÀ

El Papa defineix com a heroi el cardenal Van Thuân

ROMA.— Els funerals pel cardenal vietnamita François-Xavier Nguyễn Văn Thuân van aplegar un gran nombre de prelats i fidels a la basílica vaticana de Sant Pere el divendres 20 de setembre. En la seva homilia, el Sant Pare va posar en relleu les virtuts heroiques del cardenal Van Thuân, i va recordar la bona feina feta com a cap del dicasteri romà Justícia i Pau. Segons el Papa, François-Xavier Nguyễn Văn Thuân és un màrtir en el sentit més autèntic de la paraula, un testimoni, i una persona que va radicar la seva vida en l'Evangeli i el va creure i proclamar amb la pròpia vida fins al final.

El Papa va insistir en la trajectòria vital del cardenal desaparegut, un camí marcat per la paciència i el coratge. Joan Pau II va dir que cal recordar-lo sobretot com una persona plena d'esperança i com a testimoni de l'Evangeli. El secret de la seva fortalesa interior era, segons el Papa, «la confiança total en Déu, nodrida per la pregària i pel sofriment, acceptat amb amor».

El Papa va explicar que fins i tot els dies abans de morir, en què el cardenal ja no podia parlar, fixava els ulls al crucifix que

tenia davant d'ell a l'hospital, un signe de la importància que Jesucrist va tenir sempre en la seva existència.

Mor el cardenal de Hong Kong

D'altra banda, el cardenal de Hong Kong, John Baptist Wu Cheng-Chung, va morir el 22 de setembre, just una setmana després de la mort del cardenal vietnamita François-Xavier Van Thuân.

Wu Cheng-Chung era bisbe de Hong Kong des del 1975 i va ser l'artífex dels canvis de poders a l'excolònia britànica. El Papa, en un telegrama enviat al prelat Joseph Zen, el nou bisbe, ha expressat la seva «immensa gratitud per la fructuosa i incansable cooperació del cardenal xinès amb la Santa Seu».

El cardenal de Hong Kong havia nascut a la Xina Continental el 26 de març del 1925. Després dels estudis a l'Acadèmia Teològica de Xina del Sud va continuar els estudis en dret canònic a Roma. Era bisbe des que Pau VI el va nomenar el 5 d'abril del 1975. L'any 1988 va ser nomenat cardenal per Joan Pau II. (M.D.)

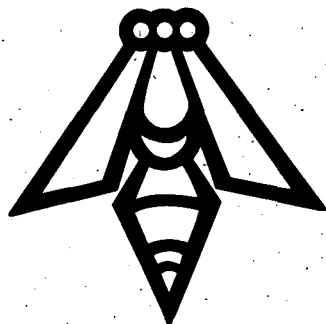
La Santa Seu demana a Israel la fi del setge a l'ANP

ROMA.— El Papa ha demanat al primer ministre d'Israel, Ariel Sharon, aturar els atacs contra l'Autoritat Nacional Palestina (ANP). El secretari d'Estat, el cardenal Angelo Sodano, ha enviat un missatge a Sharon, en nom del Papa, demanant que es reprengui el diàleg «amb respecte recíproc i comprensió mútua». En el missatge, assegura al president Arafat «en aquesta hora dolorosa per al poble palestí i per a la seva autoritat nacional, la proximitat de Sa Santedat, reafirmant que la Santa Seu prosseguirà el seu compromís en defensa del dret de tot poble a viure en pau dins de les fronteres ja segures i en un clima de respecte recíproc». (N.E.)

CERABELLA

zona industrial, A
ES 08181 SENTMENAT (BARCELONA)
Tel. +34.93.715.31.02 Fax +34.93.715.02.51

CERERIA ABELLA,
Sant Antoni Abat, 9
08001 BCN
t. 934 41 09 07 / fax. 934 41 70 47

CERERIA ABELLA,
Boters, 5 (Portaferriosa)
08002 BCN
t./fax. 933 18 08 41

NOC,
Comte Borrell, 41
08015 BCN
t. 934 42 93 28 / fax. 934 41 90 47

cerers
des de
1862

França

Centenari d'un apòstol del Cor de Jesús

■ El P. Armand Roustand va crear l'associació dels Homes del Sagrat Cor i els Cinc Dies de Paray-Le-Monial

PARAY-LE-MONIAL.— La fundació privada Homes del Sagrat Cor celebra enguany el centenari del seu fundador, el P. Armand Roustand. El P. Roustand va treballar amb deler per conduir els homes i dones a l'escola del Cor de Jesús. Com ell mateix deia, «fer descobrir als homes l'amplitud, l'alçada, la profunditat, les dimensions de l'Amor de Déu, prenent les paraules de sant Pau».

El pare Armand Roustand va néixer el 21 de juny del 1902 a Villemoirieux, departament 38-Isère (França), però la seva família es va traslladar a Paray-Le-Monial el 1904. Va créixer al si d'una família profundament cristiana i des de molt jove va ser atret per les coses de Déu. Els pares espirituals, el P. Brechard i, sobretot, el P. Mateo Crawley, un altre gran apòstol del Cor de Jesús, li van marcar la infància. La capella de la Visitació va ser per a ell el seu lloc predilecte.

Del 1915 al 1919 va estar al Seminari menor de Rimont.

Va ser ordenat sacerdot el 2 de juny del 1928 a Autun i va servir en diversos ministeris fins al 1936, quan va ser nomenat capellà de Paray-Le-Monial a la capella de les Aparicions del Cor de Jesús.

Amb anterioritat havia descobert els exercicis espirituals de sant Ignasi

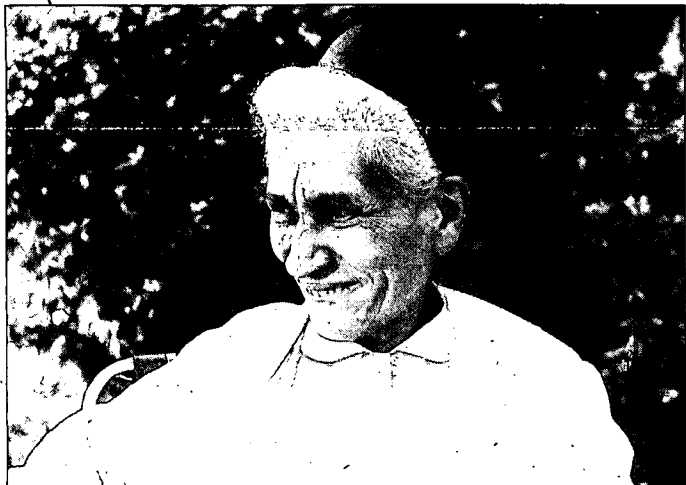
de Loiola, dels quals va fer un pilar de vida, primer de la seva, i després, de la dels altres. L'associació dels Homes del Sagrat Cor i els Cinc Dies de Paray-Le-Monial són una obra de formació espiritual creada pel P. Roustand. Des del 1936 l'associació propaga per tot França i pel món les vèlles-recessos, i es multiplica ràpidament. Per recuperar el sentit de Déu, per substituir

l'antropomorfisme pel teocentrisme, es funden els recessos de cinc dies que permeten aquesta recuperació, «aquest viatge pel qual, del culte a l'home, s'ha de passar al culte de Déu», assenyalava el P. Roustand.

Del 1936 al 1945 participa a quatre tandes d'exercicis dirigits pel P. Francesc de Paula Vallet Arnau, c.p.c.r. Des

El pare Armand Roustand.

Marcelle Aynes va ser una difusora entusiasta dels Homes del Sagrat Cor.

d'aquest moment, decideix, amb permís del P. Vallet, predicar les tandes d'exercicis només per a les dones—Dames del Sagrat Cor— i envia els homes amb els Pares Cooperadors Parroquials de Crist Rei a Chabeuil. Pocs anys després descobreix el fruit i el bé que van fer a molts matrimonis les tandes d'exercicis paral·lels.

Sacerdots, parròquies i entitats s'han

Per celebrar el centenari del naixement del P. Roustand i la festa de Santa Margarida Maria de Alacoque, la fundació privada Homes del Sagrat Cor convida a participar en un acte commemoratiu, el 13 d'octubre, a les 11.30, al monestir de la Visitació de Santa Maria (passeig de la Vall d'Hebron, 256 - Barcelona): solemne eucaristia presidida pel cardenal Ricard M. Carles, seguida de la processó i benedicció del Santíssim.

sumat amb entusiasme a l'obra del P. Armand Roustand. N'és un exemple Marcelle Aynes, coneguda com la *petite mère*, convertida al cristianisme als 43 anys i vídua des dels 27. Ella es va lliurar plenament als 50 anys a aquesta obra, i als 87, amb el desig que es propagués, viatja a Barcelona per fundar el 3 de maig del 1990 la fundació privada Homes del Sagrat Cor. El seu gran zel per aquesta obra la va dur a fer en cinc anys més de quinze viatges a aquesta ciutat. (C.C.)

COLÒMBIA

Un altre sacerdot mor assassinat

MEDELLÍN.— Un sacerdot catòlic compromès en primera línia en la pacificació del barri marginals de Medellín va ser assassinat el 20 de setembre per suposats membres d'un grup de milícies. El P. José Luis Arroyave Restrepo era mediador en el conflicte que pateixen els habitants de la Comuna Número Tretze de l'oest de Medellín i dirigia els programes de desenvolupament per a San Javier i tots els barris del municipi occidental de la ciutat colombiana. A petició de l'alcaldia, el P. Arroyave servia de «facilitador» en acostaments amb els grups armats i formava part de la mesa en què professors de la zona

i membres dels governs municipal i departamental busquen solucions als problemes educatius resultants del conflicte. Els representants de l'Església catòlica a Colòmbia estan amenaçats pels grups violents des de fa anys. El març va ser assassinat Mons. Isaías Duarte, arquebisbe de Cali, després d'haver celebrat uns matrimonis; al juliol moria a trets sor Marta Inés Vélez Serna, directora d'un institut d'acollida per a ancians i gent pobre, i a l'abril, un grup de pistolers va assassinar el pare Juan Ramón Núñez mentre celebrava l'eucaristia a la seva parròquia. (Zenit)

INDONÈSIA

Dones catòliques, protestants i musulmanes demanen la pau

AMBON.— Dones catòliques, protestants i musulmanes de les Moluques han fet una crida a la població perquè no permeti que se la instrumentalitzi per ningú que vulgui cometre crims. Les Moluques han patit enfrontaments entre musulmans i cristians durant els tres últims anys. El grup de dones de diferents religions Gerakan Perempuan Peduli, en què participen algunes religioses catòliques, ha assenyalat que «la major part de les víctimes d'atemptats són dones i nens, fins quan hauran de ser sacrificats?». Així, conviden cristians i musulmans a «no deixar-se utilitzar» pels criminals perquè «això no és acceptable a ulls de Déu». (Misna)

AUSTRÀLIA

Primera missió a Austràlia per als Camils indis

PERTH.— Els Camils de l'Índia s'obren per primer cop a la missió i es dirigeixen cap a Austràlia. Un primer grup de tres sacerdots dels Clergues Regulars Ministres dels Malalts (Camils) ha assumit la guia espiritual de cinc hospitals a la ciutat de Perth, a Austràlia occidental. Dos pares més els seguiran abans de finals d'any. Quatre dels hospitals són estatals i un pertany a un institut religiós femení. (Fides)

XINA

Arrestat un bisbe fidel al Papa

PEQUÍN.— La política comunista xinesa ha detingut un bisbe de l'Església catòlica clandestina, fidel a l'autoritat del Papa. El 9 de setembre Mons. Wei Jingyi, bisbe de Qiqihar, va ser arrestat després de celebrar una eucaristia. Mons. Wei té 44 anys i va ser ordenat sacerdot el 1985 i consagrat bisbe el 1995. Va ser detingut i enviat a un camp de treball el 1987, on es va estar fins al 1989. El 1990 va ser arrestat de nou i enviat a un camp de treball fins a l'any 1992. (Ucan)

VIETNAM

L'Església catòlica continua creixent

HANOI.— Tot i les dificultats amb el govern, al Vietnam el nombre de religiosos ha crescut un 77,74 % i el de religioses un 51,44%. Després de les persecucions dels anys vuitanta, el tracte que l'Església rep per part del govern continua mostrant pressions com el fet que els joves que vulguin ingressar al Seminari han d'obtenir el permís de les autoritats locals i provincials. No obstant això, al gener tots els bisbes catòlics al Vietnam van poder viatjar sense problemes a Roma per reunir-se amb el Papa, cosa que marca un signe de millora. (Fides)

Espanya

L'Església condemna el darrer atemptat terrorista

MADRID.—La Conferència Episcopal Espanyola ha expressat la seva condemna rotunda davant del darrer atemptat de la banda terrorista ETA, que va posar fi a la vida del caporal de la Guàrdia Civil Juan Carlos Beiro Montes, i va ferir dos membres més del Cos. Els bisbes assenyalen que no hi ha cap justificació per a aquest crim i recorden les paraules del Papa amb motiu del primer aniversari de l'atemptat contra les Torres Bessones de Nova York: «Cap situació d'injustícia, cap sentiment de frustració, cap filosofia o religió no poden justificar aquesta aberració. Tota persona humana té dret al respecte de la pròpia vida i dignitat, que són béns inviolables.»

L'episcopat espanyol ha manifestat als familiars i companys de Juan Carlos Beiro la seva unió en el dolor i la seva esperança en la vida eterna. També ha demanat oració per la recuperació dels ferits i pel cessament definitiu del terrorisme, i que les comunitats cristianes mostrin la seva proximitat i el seu suport a les víctimes del terrorisme. A més, ha recordat que és necessària la regeneració moral i l'atenció als infants i joves amb una educació cristiana que els condueixi a l'encontre amb Déu, Amor i plenitud de l'home. (C.C.)

Celebrades les XVII Jornades de Pastoral Gitana

ALCALÁ DE HENARES.—Del 13 al 15 de setembre van tenir lloc a Alcalá de Henares les XVII Jornades de Pastoral Gitana, amb la participació de més de 100 persones. De les diòcesis catalanes van assistir-hi Mn. Juanma Bardají i Chesca García, de

Lleida, i Mn. Ignasi Marqués, director del Secretariat de Pastoral Gitana de Barcelona. Les Jornades van ser presidides per Mons. Ciriaco Benavente, bisbe de Còria-Càceres i president de la Comissió Episcopal de Migracions.

Els gitanos Antonio Heredia i Enrique Porras i la religiosa Fillia de Jesús Josefina Soler van ser els encarregats de les ponències sobre l'ésser, el saber i el fer de l'agent de Pastoral Gitana. En les Jornades es van escoltar tres bonics testimonis de treball personal amb gitanos i es va treballar en quatre tallers sobre la Bíblia, el beat Ceferí Jiménez, l'art i la dimensió religiosa del gitano i les dinàmiques de grup. Els moments de pregària, celebració eucarística i convivència fraterna també van tenir-hi un paper important.

Al final de les Jornades es va arribar a un seguit de conclusions que marcaran el treball de la Pastoral Gitana durant aquest curs. En aquest sentit, un treball prioritari a les diòcesis i des de la direcció nacional ha de ser el de crear nous animadors de Pastoral Gitana i encoratjar i acompanyar els ja existents. Un altre aspecte que es va remarcar és que un

animador de Pastoral Gitana és un cristià que té cura del seu encontre personal i comunitari amb Jesucrist i que se sent enviat a compartir amb els gitanos la Bona Notícia de Jesucrist. Així, l'ésser de l'animador s'alimenta permanentment de l'escola de la Paraula, en la pregària i la celebració dels sacraments.

Per als participants a les Jornades, l'animador de la Pastoral Gitana és un cristià actiu, membre d'una comunitat eclesial de referència. Per això, l'animador que treballa pastoralment amb gitanos ha de tenir molta cura de la coordinació i comunió parroquial, diocesana i estatal perquè augmenti la credibilitat i l'eficàcia dels seus esforços. L'animador ha de començar respectant i estimant entranyablement els gitanos i tot allò positiu que els envolta, i ha de trobar la pedagogia adequada per anar convertint els gitanos en subjectes i protagonistes de l'evangelització del seu poble.

Un altre punt assenyalat és el de tenir

cura de la relació amistosa i gratuïta en el dia a dia en el treball amb els gitanos. El beat Ceferí és un bon testimoni de síntesi entre vida gitana i vida cristiana. Els participants a les Jornades també van convidar les comunitats parroquials a acollir amb afecte i flexibilitat les demandes sacramentals dels gitanos.

En aquestes Jornades van participar-hi a més representants d'Itàlia i de França, persones històriques en el treball pastoral amb els gitanos des de les seves característiques nòmades, que amb les seves aportacions van enriquir l'assemblea. (C.C.)

Mn. Marqués va ser un dels participants a la trobada.

Saps què sent un missioner quan rep notícies de casa?

APADRINA UN MISSIONER

Amb la teva aportació, ells o elles i encara més persones llegiran CATALUNYA CRISTIANA cada setmana

Marqueu amb una "x" les vostres preferències:

Preu d'una subscripció missionera: **Amèrica i Àfrica: 178,30 €** ☐
Àsia i Oceania: 243,82 € ☐
Missioner ☐ **Missionera** ☐
 (Es pot mantenir correspondència)

Nom i cognoms
 Adreça
 Població Província C.P.

FORMA DE PAGAMENT:

Adjunto xec nominatiu ☐ Domiciliació bancària ☐

Títular Data
 Entitat Oficina DC Compte

Envieu aquesta butlleta a: CATALUNYA CRISTIANA
 Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona - Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

Nova superiora provincial de les Germanes del Bon Pastor

MADRID.—Les Germanes del Bon Pastor de la província d'Espanya han celebrat a Madrid el capítol provincial amb el lema «Portadores de vida». El capítol ha comptat amb la participació de 31 germanes de la província i de la Gna. Delia Rodríguez, en representació del govern general. Així mateix, hi van ser convidats els laics per donar la seva aportació de la vivència del carisma des del laicat del Bon Pastor. Rosa M. Corral va ser elegida superiora provincial d'Espanya. Al llarg del capítol les germanes han reflexionat i pregat per la vida de les seves comunitats i els reptes que es presenten per al futur i han marcat les línies de prioritat per continuar sent «portadores de vida». (C.C.)

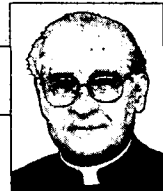
Primera associació de cristians i musulmans

VALÈNCIA.—Fidels cristians i immigrants musulmans a València preparen la creació de la que serà la primera associació islamocristiana que funcionarà a la diòcesi. La iniciativa ha estat promoguda per la comissió diocesana de Relacions Interconfessionals de l'arquebisbat de València coincidint amb el primer aniversari dels atemptats de l'11 de setembre.

El president de l'Associació d'Immigrants Algerians a la Comunitat Valenciana, Mouloud Talbi, ha ressaltat la «idoneïtat» del projecte, que pretén «facilitar un espai comú entre totes dues religions». L'associació, que és previst que comenci a funcionar a principis del 2003, preveu

«organitzar conferències, intercanvis permanents i encontres, a l'estil de l'associació judeocristiana, que ja existeix a València, per fomentar el diàleg interreligiós», ha afegit Vicente Sastre, president de la comissió diocesana de Relacions Interconfessionals. La futura associació islamocristiana comptarà amb la col·laboració de diverses entitats d'immigrants musulmans, entre ells algerians i marroquins, que ja han expressat la seva adhesió a la proposta. Actualment, els promotors de la iniciativa recapten «els suports necessaris i d'aquí a poc s'iniciarà l'elaboració dels estatuts i l'establiment del pla d'activitats», ha indicat Vicente Sastre. (AVAN)

Carta Dominical

Ricard M. Carles
Cardenal, arquebisbe de Barcelona

El coratge de proclamar la fe i la veritat

S'ha dit alguna vegada que si l'home es fixa només en el que veu amb els seus propis ulls, es quedarà en veritat cec, perquè en aquest cas limita el seu propi horitzó a aquell punt en què se li escapa l'essencial. Convé recordar, per si la fe suposa alguna vegada patiment, que ha d'estar també sempre acompanyada de la gran alegria que Déu amb la fe ens dona. La fe no és quelcom que es pugui introduir en nosaltres com una moneda, fredament.

Tampoc no podem oblidar que Déu ens ha estimat primer, abans que jo mateix estigués capacitat per poder estimar. I només perquè ell em coneixia i m'estimava abans, jo he estat creat. Per tant, no he estat catapultat vers el món, vers l'atzar —com diu Heidegger—, i no em puc trobar com perdut en un oceà, sinó com precedit d'un coneixement per part de Déu, d'una idea, d'un amor, amb els quals s'entén el fonament de la meua existència.

El que compta per a tot home, el que té més importància en la seva vida és saber que és estimat. Fins i tot aquells que es troben en situacions difícils resisteixen si saben que algú els espera, si saben que algú els estima i

té necessitat d'ells. Déu existeix des del principi i ens estima. I aquest és el fonament sobre el qual es recolza la nostra vida i a partir del qual puc projectar tota la meua existència.

Però tot això, que és tan profund i vital, alguns ho volen presentar com a meres tradicions. I resulta perillós que el concepte de tradició hagi substituït àmpliament el concepte de religió i fins i tot el de veritat. Molts dels actes religiosos són vistos com a tradicions. Són considerades com a venerables i belles. I es diu que tots han de respectar la tradició com el lloc en què s'ha crescut, i que tots han de respectar-se els uns als altres. Però si tot allò que tenim són tradicions entra en crisi la dimensió de la veritat. I abans o després acabarem per preguntar-nos per què hem de respectar també la tradició. En això es fonamenta la rebel·lió contra la tradició.

Recordem les paraules que Tertulià va escriure en una ocasió: «Déu no ens ha dit: "Jo sóc el costum", sinó: "Jo sóc la veritat".» Déu no sanciona simplement el costum, sinó que ens condueix més enllà dels costums i dels hàbits. Vol que ens posem en marxa, ens incita a buscar la veritat. Això és el que ens posa en realitat en contacte amb

el creador i amb el redemptor del nostre propi ésser. Des d'aquest punt de vista hem de considerar que hem de reivindicar la veritat com una obligació. Però hem de tenir el coratge de no perdre la set de la veritat, de tendir cap a ella i d'acceptar, amb humilitat i gratitud, el do amb què ens és oferta.

Alguna vegada s'ha dit que la profunda crisi actual que travessa el cristianisme es deu essencialment als dubtes amb què reivindica la veritat del missatge de què és portador. Això pot succeir si no es té el coratge de dir que el que afirma un creient ho diu la seva fe i la seva veritat. Si tem mostrar-se intolerant respecte d'altres religions o visions del món, pot no ser fidel a la seva fe. Tenim el risc de no voler semblar autoritaris i d'acceptar massa fàcilment com a veritat qualsevol cosa que només és una veritat provisional i secundària.

La cautela amb què hem de reivindicar la veritat és del tot oportuna. Però no ens ha d'induir a renunciar completament i de manera generalitzada a aquesta instància. Perquè llavors acabem per caure en el buit de la multiplicitat dels models tradicionals i de les tradicions a què abans ens hem referit.

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Vaticà II, un concili obert al món

Ara fa quaranta anys que va començar a Roma el concili Vaticà II. Era l'11 d'octubre de 1962. El beat Joan XXIII va presidir aquella celebració a la basílica de Sant Pere. Fou un esdeveniment eclesial de primera magnitud. Un concili ecumènic sempre ho és, però les circumstàncies del moment del Vaticà II ho feren encara més palès.

En la perspectiva dels vint anys de la seva clausura, el sinode episcopal convocat per avaluar l'aplicació del Concili Vaticà II afirmava que aquesta assemblea ecumènica fou una gràcia de Déu i un do de l'Esperit Sant, dels quals s'han derivat moltíssims fruits espirituals per a l'Església universal i per a les Esglésies diocesanes, així com també per als homes i dones de la nostra època.

No hi ha dubte que el Vaticà II, inaugurat l'any 1962 i clausurat l'any 1965, constitueix un esdeveniment providencial, gràcies al qual l'Església es va manifestar, amb renovada fidelitat a la seva identitat, més palesament al món. Com ho afirma Joan Pau II, fou un concili semblant als anteriors i alhora completament diferent;

fou un concili centrat en el misteri del Crist i de l'Església i al mateix temps obert al món.

Per primera vegada en la història dels concilis ecumènics, el Vaticà II dedica un document molt important —*L'Església en el món d'avui*— no només als fills de l'Església i a tots els qui invoquen el nom de Jesús, sinó també a tots els homes i dones del món. El diàleg amb el món no estava previst en els documents de l'etapa preparatòria del Concili. Fou Joan XXIII, en el seu radiomissatge d'un mes abans de començar el Concili, que proposà una distinció fonamental entre l'Església i la seva vitalitat *ad intra* i l'Església mirada en les relacions de la seva vitalitat *ad extra*, és a dir, davant les exigències i necessitats del món.

El Concili ha representat una nova actitud de l'Església, no tant en els continguts doctrinals com en la perspectiva des de la qual l'Església s'acosta als problemes socials. Congar afirmà que amb Joan XXIII es passà «d'una Església per a si mateixa a una Església per als homes».

El diàleg amb el món que el Concili ha propugnat

planteja la qüestió de com justifica i com legitima l'Església les seves intervencions sobre les qüestions socials. Fonamentalment s'explica per aquestes dues consideracions: la consciència constant que l'Església té el deure d'evangelitzar tots els pobles i la necessitat de respondre als canvis de la societat. El Vaticà II propugnà un esperit de reconciliació amb la modernitat.

En el missatge final del Concili a la humanitat, els bisbes es referien a la interrogació de tots els qui miraven el Concili i preguntaven amb ansietat: «No teniu una paraula per dir-nos a nosaltres, governants, intel·lectuals, treballadors, artistes, dones, malalts i pobres?» I els bisbes afirmen en el missatge que aquestes veus no havien quedat sense resposta en els documents conciliars, especialment en l'abans esmentat, el qual comença amb aquestes paraules que expressen la lletra i l'esperit del Concili Vaticà II: «El goig i l'esperança, el plor i l'angoixa de l'home contemporani, sobretot els dels pobres i de tota mena d'afligits, són també goig i esperança, plor i angoixa dels deixebles de Crist, i no hi ha res de verament humà que no ressoni en llur cor.»

La pàgina

del nostre setmanari

www.catalunyacristiana.com

opinió

Punt de vista

Llucià Pou Sabaté

Historiador i teòleg

El millor dia de la meua vida

Vaig llegir aquest relat: «Avui, quan m'he llevat, de sobte m'he adonat que aquest és el millor dia de la meua vida! Hi ha hagut vegades que m'he preguntat si podré seguir endavant en el dia d'avui... i ho he fet. Crec que això ja és prou per celebrar-ho. Avui celebraré la increïble vida que he tingut plena de benediccions, tot i les adversitats que m'han servit per fer-me més fort.

»Jo viuré aquest dia amb el cap ben alt i un cor feliç. Em sorprendré dels regals "senzills" que Déu m'ha donat: un matí tranquil, el sol, els núvols, els arbres, les flors, els ocells. Avui cap d'aquestes creacions minúscules escaparan de la meua vista. Avui compartiré la meua emoció per la vida amb els altres. Avui faré somriure algú.

»Faré un acte de bondat inesperat amb algú encara que no el conegui.

»Avui donaré suport a algú que se senti deprimat. Els diré als nens com en són, d'especials i diré a aquest Algú que em contempla que sí, que sóc aquí i que ho noto, li faré saber què significa per a mi.

»Avui és el dia que deixaré de preocupar-me pel que tinc i començaré a ser agraït amb Déu per totes les coses meravelloses que m'ha donat. Tindrè present que la preocupació tan sols és una pèrdua de temps perquè la meua fe en Déu i el seu Pla de divinitat m'assegura que en un futur tot estarà bé. I avui abans d'anar a dormir observaré la nit i aixecaré els ulls cap al cel per admirar la bellesa de les estrelles, la lluna i faré una pregària a Déu per aquests tresors magnífics.

»Quan s'acabi el dia i posi el cap al coixí, donaré gràcies al Totpoderós pel millor dia de la meua vida i dormiré el somni d'un nen feliç, emocionat per l'esperança de saber que demà serà el millor dia de la meua vida!»

Tot i el mal al món, la mirada de fe ens fa entreveure un Déu que no abandona mai la seva criatura a ella mateixa. Res no és absurd, encara que hi ha moltes coses que no entenem: hi ha tant de misteri... la fe ens fa veure que Déu

no tan sols dona l'ésser i l'existir a tot, sinó que ho manté tot a cada instant en l'ésser, li dona l'actuar i el porta a terme.

Déu, com el terrissaire, modela el fang informe i construeix la història, també a base dels trossos trencats que a vegades fem saltar, però ell ho reconduïx tot cap al bé. La creació no va sortir perfectament acabada de les mans del Creador. Per tant, amb el bé físic també existirà el mal físic, mentre la Creació no hagi aconseguit la seva perfecció. També el mal moral va entrar al món, incomparablement

Segons Cervantes, «Déu va ser el primer terrissaire i l'home, el primer atuell».

més greu que el mal físic. No és que Déu sigui la causa del mal moral com ara una guerra o el terrorisme o qualsevol manera de violència, no ho vol, però ho permet, perquè respecta la llibertat de la seva criatura, i, misteriosament, en sap treure el bé. Així deia Teilhard: «Crec que més que fer les coses, Déu fa que les coses es facin i que la creació no s'aturi mai», la providència divina bé podria ser un projecte viu, que engloba un «gran reciclatge», que des de dins de la història ajuda perquè tot es projecti en profit de qui estima.

Saber escoltar

Joan Guiteras i Vilanova

La delicada correcció fraterna

«Si el teu germà et fa una ofensa, vés a trobar-lo i, tot sol amb ell, fes-li veure la seva falta. Si t'escolta, t'hauràs guanyat el germà. Si no t'escolta, crida'n un o dos més, perquè tota qüestió ha de ser resolta per la declaració de dos o tres testimonis. Si tampoc no els escolta, digues-ho a la comunitat reunida. I si ni tan sols escolta a la comunitat reunida, considera'l un pagà i un pecador. Us ho asseguro: tot allò que lligueu a la terra quedarà lligat al cel, i tot allò que deslligueu a la terra quedarà deslligat al cel. Us asseguro també que, si dos de vosaltres aquí a la terra es posen d'acord per demanar alguna cosa, el meu Pare els la concedirà; perquè on n'hi ha dos o tres reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells» (Mt 18,15-20).

Heus aquí un text evangèlic que ha de ser acollit amb una gran delicadesa espiritual. El seu sentit no demana pas entrar indiscretament i inoportunament en la vida del proïsme. Tanmateix és exhortació a no ometre el que calgui per ajudar els germans en la fe. «No es tracta pas d'unes normes jurídiques, sinó d'una exhortació a buscar per tots els mitjans la conversió del germà que ha pecat, sobretot recor-

rent a la pregària» (Bíblia Catalana).

La correcció, doncs, se situa en la caritat. Sense aquesta, totes les virtuts deixen de ser-ho. La caritat és l'únic mòbil de l'actuació cristiana fraterna. Una pregunta sí que cal: ajudo serenament i de manera seriosa els meus germans a viure la vocació cristiana? Aquí s'ha de recordar el bon exemple i dir el que sigui necessari —ben dit— davant les diverses situacions ambientals, tant en la vida familiar i d'amistat com en la pastoral i la predicació.

Les paraules del Senyor assenyalen la delicadesa de la correcció fraterna, però no l'estalvien quan és necessària. Sempre, en primer lloc, un tu a tu amb el foraviat. Després, si el pecador fa el sord, s'haurà d'apel·lar a una altra instància. Crist indica que, en l'ajut prestat al pecador, entra en joc la seva salvació. Ull amb l'omissió! Com a fills del Pare celestial sempre ens importa la recuperació de la dignitat del fill pròdig. Interessa que també nosaltres mateixos aprenguem a acollir l'ajut dels altres.

Aquest text és presentat, en l'estudi teològic, com a referència i font del sagrament de la Penitència.

A propòsit de...

P-J Ynaraja

Capellà del Montanyà (ynaraja@eresmas.net)

Hiperactius

Es tracta d'un problema del qual, avui dia, se'n parla sovint, en l'àmbit escolar. L'alumne que pateix aquesta característica, té dificultats en la seva formació, perquè li resulta difícil concentrar-se en l'estudi, i la relació amb els seus companys també en surt perjudicada. És inconstant i sovint no accepta una disciplina comuna a tots els del seu entorn. Tot i que sigui un fenomen del qual es parla sempre en l'àmbit de l'inici de la formació escolar, després no s'acaba perquè, es manifesta posteriorment d'una altra manera. La introducció de nous mètodes i criteris educatius, a vegades no prou coneguts i experimentats pels mateixos docents, la distància que hi ha entre la llar familiar i el centre educatiu, amb els problemes de transport corresponents que provoquen la pèrdua diària de temps lliure, la dificultat de trobar espai apte per a l'estudi a casa, que exigeix desplaçar-se a biblioteques públiques on poder estudiar, aquestes i moltes altres circumstàncies, produeixen en la interioritat del jove, una sensació d'angoixa i d'insatisfacció, de la qual es deriva gairebé sempre una excitació continua. L'ésser humà sent una inclinació irressistible a la llibertat i el noi que no té ocasió d'exercir-la, a vegades recorre a la violència, al desori o al fet d'actuar contra les normes, siguin les que siguin, per tal de no sentir-se una peça senzilla de l'engranatge social consumista, sense capacitat d'iniciatives, encara que pugui caure en una altra esclavitud, sense ser-ne conscient.

La situació de qui ha arribat a l'edat d'una ocupació professional no és més bona, les feines d'avui dia no faciliten gens la creativitat que tant satisfà l'home, de manera que ha d'acceptar treballar des de dilluns al matí fins al divendres, en una feina que tant se li'n dona, per aconseguir uns diners que gastarà durant el cap de setmana. És un ritme del qual no se sent capaç d'escapar, que acapara la seva vida sense permetre-li d'interrogar-se. Corresponent a etapes paral·leles, altres, que disposen d'una mica de temps lliure, es lliuren amb frenesí a serveis a ONG, comissions de barri, associacions de veïns o juntes de pares d'alumnes. Un munt d'activitats per a valors intermedis. La seva vida resulta aparentment exemplar, el seu testimoni admirable, no obstant això, es poden fer les mateixes preguntes, exerceixen la peculiar llibertat humana?, gaudeixen il·lusionats de la vida?, elaboren projectes de futur que millorarien la seva existència?, tenen temps de pensar?, estimen amb tendresa?, preguen amb entusiasme?, contemplen extasiats el seu futur etern, amb serenitat? En una paraula, se senten feliços i satisfets de la seva feina diària?, Déu els va voler així?

M'atreveixo a afirmar que la hiperactivitat no és cap problema d'escolars, sinó la d'un bon nombre d'adults del nostre temps. Recordo aquell interrogant que ens fèiem abans i amb calma, en els dies de retir: per què sóc al món? No és que aquesta pregunta no se la faci la gent d'avui, el que passa és que se la fa amb tanta sinceritat i amb tanta pressa exigent, que no obté cap resposta ni en el seu interior, on potser habita Déu, ni a l'exterior Transcendent, on el Senyor espera trobar-lo, per atorgar-li la seva amistat, esperança i gràcia. L'home d'avui dia està tan enfeinat, que no té temps de fer res.

Notes insignificants

Germà Adrià

Un estiu especial

Hem acabat les vacances. L'estiu ens ha repartit per tot arreu. Uns quants a regions diferents de les habituals; d'altres han viatjat a països desconeguts; com a «turistes» esperats.

Voldria expressar la meua admiració i la meua gratitud per aquests «altres», la majoria joves, que durant una part de l'estiu han estat de servei, i de servei a nens necessitats o en països del Tercer Món.

Gràcies a aquesta joventut generosa, despresa i alegre ha estat possible un casal-menjador que organitza l'entitat Escó al Raval per a uns 300 nens. Deu hores cada dia amb nens certament difícils. I tot ha funcionat molt bé perquè els voluntaris hi han anat, sens falta, tots dos mesos.

Gràcies a aquests joves generosos també han funcionat les colònies i els centres de dia d'altres entitats del Raval.

Com passarien l'estiu la majoria d'aquests nens que han viscut un estiu esplèndid gràcies a aquests joves que han estat amb ells quan haurien pogut viure un estiu només de «vacances»?

I molts altres joves han anat al Tercer Món. I no crec que sigui gaire fàcil conviure amb persones marginades, amb «societats senceres» marginades pel món d'aquells que mouen els fils de la riquesa mundial.

Allà hi han anat molts joves. I encara que potser pot semblar que alguns hi van una mica de turisme, és per a tots un estiu realment heroic.

I han conegut altres mons. I han viscut necessitats que no coneixien. I han compartit les seves vivències amb altra gent

totalment allunyats del nostre món refinat.

No crec que el jove que ha passat part de l'estiu en un d'aquests mons ho pugui oblidar mai.

I des de la seva estança entre nens marginats o pobles també marginats, viuran la seva vida d'una manera diferent. Sens dubte.

I mentre tinguem entre nosaltres una joventut que ha anat a milers a acompanyar el Papa en la seva peregrinació de pau, tenim un món que pot aspirar a la pau.

Potser ens empenyeran a la guerra. I seran, com sempre han estat, els joves els que primer viuran les seves atrocitats.

Però sabrem sempre que una gran part de la nostra joventut no vol ni voldrà mai cap guerra, sinó tan sols compartir la pau.

Sabem que la nostra joventut vol compartir la pau, la vida i totes les coses bones de la vida.

Fa poc compartia una xerrada amb persones grans, algunes molt qualificades en el seu àmbit social. I em vaig sentir aclaparat quan una, que té fama de sentir els problemes socials, ens explicava les seves vacances; dies a la muntanya pujant a cims inabastables, dies a la platja, dies a l'estranger.

I ara, aquest bon amic tornarà a les seves propagandes d'acció social, i tornarà al seu apostolat social cristià, i tornarà a dirigir una «obra social».

Què hem fet cadascú de nosaltres amb el nostre estiu? El necessitem per trencar monotonies, descansar, acumular energies noves, però, no hem pogut fer res més que passar-nos-ho bé?

Zoom

Eduard Brufau

El 18 de setembre passat les dues Corèes van protagonitzar un acte de reconciliació històric; després de 50 anys de divisió i distanciament, fruit de la guerra freda, es van iniciar a la frontera les obres per refer les comunicacions terrestres entre tots dos països. També es va permetre que famílies que havien quedat separades des de feia mig segle es reunissin durant unes hores. Aquests esdeveniments han estat molt ben vistos per la comunitat internacional i són un pas necessari per a la pacificació de la zona i la reunificació de Corea.

Signes d'avui

Lluís Serra Llansana (lluís.serra@fms.it)

Tràfic d'éssers humans

El 21 de setembre es va clausurar a Brussel·les la Conferència Europea sobre Prevenció i Lluita contra el Tràfic d'Éssers Humans. L'ONU estima que aquest problema afecta cada any dos milions de persones, de les quals més de la meitat són nens. Les dones joves cobreixen una altra gran proporció. Prostitució, narcotràfic, explotació laboral o mendicitat són les destinacions més habituals de les víctimes del tràfic. Darrere d'aquests números imprecisos bateguen històries profundament dramàtiques.

L'eufòria de la ciència, el progrés tecnològic, la difusió dels valors democràtics creen una atmosfera irreal de viure en un món meravellós. Quan mirem el passat, quan repassem les pàgines de la història, ens enorgullem de viure en un moment privilegiat. No obstant això, la consideració optimista — justificada des de molts punts de vista — silencia els problemes de fons que encara no hem estat capaços de resoldre, com ara la guerra, la fam, l'analfabetisme... El tràfic de persones constitueix un d'aquests problemes especialment lacerant. Els suports explícits ideològics i legals a aquesta pràctica són inexistents, però no per això els traficants s'aturen. L'especulació econòmica al preu de destrossar vides humanes i reduir-les a l'explotació més vil continua vigent.

Les disposicions de l'ONU sobre aquest punt no han entrat en vigor perquè només 22 països les han ratificat. En caldrien 27 més. Mentre la possible guerra dels Estats Units contra l'Iraq copa els titulars informatius de la premsa i la televisió, milions de persones pateixen la desídia i també la mala voluntat dels que tenen alguna paraula útil per pronunciar sobre aquest tema.

Les víctimes del tràfic sorgeixen d'una extracció social de pobresa i sovint arriben a la situació d'explotació mitjançant l'engany i la violència. Els traficants, sense escrúpols, es mouen pels diners i el poder. La cadena té moltes argolles que expliquen el procés: països d'origen i països destinataris, reclutament mitjançant estratagemes i segrestaments, transport de les víctimes fins als que les compren, clients que gaudeixen dels seus serveis. El respecte i la llibertat en aquests contextos són entelèquies pures. El tràfic funciona perquè hi ha moltes persones implicades, molts silencis comprats, moltes comissions de sotamà, molts poders ocults, moltes xarxes esteses.

Fins a quin punt els estats estan disposats a combatre el tràfic de persones? Les minses signatures que donen suport a les decisions sobre aquest punt no permeten augurar un fi proper per a aquest problema, per la qual cosa milions de persones, especialment dones i nens, continuaran sent explotades i denigrades en la seva pròpia dignitat. Esperem que les ONG no es dobleguin davant dels fets i lluitin per mantenir en els seus programes la denúncia d'aquest problema, la solució del qual ha de ser global. Hi ha massa països implicats perquè els traficants no especulin amb les diversitats legals i se'n aprofitin per als seus interessos i en detriment de les víctimes.

Un passeig pel centre històric de Roma permet recordar que la grandesa de l'Imperi Romà també es va fonamentar en la feina ingent dels esclaus. Els triomfs humans acostumen a requerir uns preus personals alts. Difícilment els països rics poden ser-ho sense que es beneficiïn dels recursos naturals dels països pobres. Al nostre temps, també passa el mateix. El tràfic de les persones s'orienta cap als països rics que tenen diners per pagar la prostitució o per incrementar els seus negocis mitjançant l'esclavitud laboral dels nens i les dones sense drets reconeguts.

Desactivar aquests mecanismes perversos del tràfic de persones constitueix una tasca àrdua, però no pot deixar de ser una prioritat en una societat que s'anomeni democràtica. No és el mateix que una dona es dediqui a la prostitució per opció personal que no que es vegi obligada i constreta contra la seva voluntat a exercir-la. En cap cas els nens poden ser carni de canó per al narcotràfic, l'explotació laboral o la mendicitat. Defensar el dret a viure la seva infantesa és bàsic, perquè a més, no estan en condicions de convertir aquestes situacions extremes en opció personal. No hi llibertat sinó tan sols explotació. És més important perseguir aquestes màfies que especulen amb la dignitat d'homes i dones que posar una multa per un cotxe mal aparcats. La primera tasca és molt compromesa. La segona, és fàcil i a sobre genera ingressos. No es tracta de contraposar-les, sinó d'indicar amb un exemple que hi ha prioritats.

GESMOR

DES DE 1950

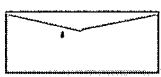
Servei permanent
24 hores
Ens desplaçem a domicili

Tramitació
d'enterramentsEn cas de defunció,
què s'ha de fer?

Truqueu al 902 11 65 93

Descomptes especials per a subscriptors,
parròquies i comunitats religioses

Cartes del lector

Entrevista a Mn. Cinto

TV3 va emetre, el 12 de setembre passat, l'anomenada *Entrevista fictícia a Verdager*. L'actor Lluís Homar, que representava Mn. Jacint Verdager, va donar resposta i va comentar allò que li abellia a Baltasar Porcel.

Independentment que Mn. Cinto —en vida— matisés, aprovés o refutés l'«entrevista impossible», va ser una suplantació de personalitat manifesta. Em sembla que «algú» n'hauria de dir alguna cosa.

ANTON FIGUERAS GASET
Barcelona

Clonació humana

Davant de la notícia de la possibilitat de clonació humana, la meua primera reacció ha estat dir: quin horror! Cada dia, i amb tota la raó, ens esgarriem per una barbàrie terrorista, per la gent que mor en una guerra —que són milers i milers— i pels que perden la vida en accidents.

En tots els casos són víctimes i, tot i això, ens oblidem —o no ho pensem— dels milers de víctimes innocents que moren cada dia en els avortaments, en la fecundació *in vitro*... aquests no criden, no surten a la televisió, no són notícia i pateixen igualment per un atemptat a la seva persona.

Des del moment o instant de la concepció, hi ha vida humana i una vida humana no és una joguina per experimentar, encara que sigui amb finalitats terapèutiques. La medicina avança cada vegada més, i la ciència també, però no podem oblidar que la intel·ligència humana és un llampec de la intel·ligència de Déu. Ningú no és amo de la seva vida ni de la vida dels altres, sinó Déu.

Per tant, no permetem la manipulació d'embrions humans i defensem la

vida humana, que és sagrada fins al moment de la mort, quan Déu disposi de cadascú. El fi no justifica els mitjans.

MIREIA ALEGRE
Barcelona

Jacint Verdager i la dignitat de la llengua catalana

És admirablement molt encertat el que escriu Francesc d'A. Picas sota aquest títol en una carta recent en aquesta secció. A TV3 es veuen i se senten telenovelles catalanes amb desaprensives paraules grolleres de gairebé tots els personatges, cosa que perjudica i explota la llengua de la nostra cultura catalana.

Com diu a *Catalunya Cristiana* el bisbe Joan Carrera, «calia coratge aquest any més que mai per reunir-se i pregar amb esperança per la pau». És, certament, essencial pregar per la pau davant dels conflictes que perjudiquen la cultura i també la pau de Catalunya. Demano, per tant, si us plau, als que dirigeixen i manen TV3 que facin anul·lar els mals mots que, com diu Francesc d'A. Picas, feteixen la dignitat del poble català.

MANUEL RUCABADO i VERDAGUER
Barcelona

Saltar de goig amb Maria

Com no ha de saltar de goig Maria si porta Jesús en Ella? Ha pujat amb alegria i promptitud a la muntanya, amb Jesús. Ha saludat la cosina. Joan ha saltat d'entusiasme. Elisabet l'ha proclamat: «Sortosa Tu que has cregut.» Benaurada per

la fe, benaurada per l'abandó confiat en mans de Déu, benaurada per la humilitat, benaurada per la generositat, benaurada per sempre.

Mare benaurada, Mare de tots... ens atrevim a demanar-vos la fe, l'abandó, la humilitat, la generositat? Ens atrevim a acudir a Vós com un nen petitó amb la mà estesa pidolant aquests dons amb confiança? Si gosem, els obtindrem. I amb aquests dons saltarem de goig, res ni ningú no podrà destorbar la nostra joia. Saltarem d'entusiasme amb Maria. És Jesús vivint al cor, és Ell la nostra alegria.

NÚRIA VIÑOLAS i ESTEVA
Cornellà de Llobregat

Bo, dolent... depèn

El comentari de l'article aparegut a *Catalunya Cristiana* el 5 de setembre, titulat «Bon dia o mal dia?», és molt oportú. S'hauria pogut completar amb la proposta que es procurés no deixar arambat el nom de Déu, seguint la moda actual —Déu vos guard, adéu-siau, si Déu vol, i altres— i arribant a l'exageració, alguna vegada, de fer servir el «bon dia» en ple començament de la tarda.

Són indubtables les raons de l'esmentada crònica, en especial pel poc interès que hi ha a informar de fets positius, ja que és dona preferència als negatius, fins a l'extrem de remarcar els que són intrascendents o ridículs, però alhora —i això és pitjor— aprofitant motius religiosos per al desprestigi o amb fins comercials i lucratius. Ens referim concretament quan s'emparen en el prestigi d'un venerable ciutadà aspirant a la santedat per promocionar espectacles dubtosos, ja sigui de passarelles, transparències i tota la cua corresponent.

GENÍS DE TERA i TEIXIDOR
Badalona

Finestral de la caritat

- 289. Dona separada amb dos fills menors al seu càrrec. L'exmarit no li passa la pensió compensatòria. Fa neteges. Per als llibres escolars dels nens necessita 174,29 euros
- 290. Parella jove amb una filla menor. Ella està embarassada. Ell ha exhaurit el subsidi d'atur. Tenen en tràmit una pensió social. Per a aliments, 180,30 euros
- 291. Home vidu amb quatre fills menors al seu càrrec. Treballa de porter. Per a despeses escolars dels nens, 210,35 euros
- 292. Dona separada amb dos fills menors al seu càrrec. Ha perdut la feina que tenia. No estava assegurada i no té dret al subsidi. Ha acumulat deutes de lloguer. Són 604,09 euros
- 293. Dona equatoriana amb un fill menor al seu càrrec. Treballa cuidant una persona gran. Els ingressos són insuficients. Per als subministraments, 138,23 euros
- 294. Dona divorciada amb una filla menor al seu càrrec. Treballa en el servei domèstic. Està malalta i en tracta-

- ment. Per a medicaments, 72,12 euros
- 295. Matrimoni magribí amb cinc fills menors. Ell treballa al camp. La filla petita ha nascut amb problemes de salut. Per a llet infantil especial, 108,18 euros
- 296. Dona argentina amb una filla menor al seu càrrec. Treballava en l'hosteleria, però s'ha quedat sense feina. Viuen rellogades. Per a aliments, 210,35 euros
- 297. Matrimoni magribí. Ell treballa puntualment sense contracte. Ella té un embaràs de risc que els ha suposat despeses extres. Per a deutes bàsics, 144,24 euros
- 298. Matrimoni amb un fill menor. Ell treballa recollint fruita. Ella està malalta. Per a despeses escolars, 153,25 euros
- 299. Matrimoni amb sis fills menors. Ell està malalt i no té dret a la invalidesa. Els únics ingressos provenen de les neteges de la mare. Ella està pendent d'una intervenció quirúrgica. Per a aliments i medicaments (tres mesos), 991,68 euros

- 300. Matrimoni amb quatre fills menors. Ell treballa en l'agricultura. Ella té cura del petit. Per a despeses escolars dels tres grans, 446,88 euros
- 301. Dona separada amb quatre fills menors al seu càrrec. Cobren una pensió social. Els ingressos són insuficients. Per a deutes de subministraments, 216,36 euros
- 302. Matrimoni peruà amb un fill menor. Els únics ingressos provenen de les neteges que fa la dona. Han acumulat deutes de lloguer. Necessiten 1.081,82 euros
- 303. Matrimoni amb cinc fills menors. El fill petit està malalt i la dona ha hagut de deixar de treballar. Ell treballa sense contracte. Per a aliments, 270,46 euros
- 304. Matrimoni amb sis fills menors. Ell està malalt. Ella treballa en la venda ambulànt. Per a aliments, 300,51 euros

Caritas diocesana de Barcelona, plaça Nova, 1 - 08002 Barcelona, tel. 933 013 550, fax 933 013 961, a/e: correu@caritasbcn.org, web: www.caritasbcn.org, c/c: 2100-0965-0200027605.

EL CONSULTORI

PREGUNTES I RESPOSTES
SOBRE DOCTRINA I MORAL,
pel Dr. Joan
Antoni Mateo

Com es fa un sant? (II)

—En la *positio* es recullen els principals testimonis processals, els documents més importants, el resum de la vida del servent de Déu i tot el material oportú perquè els organismes competents puguin donar resposta a les preguntes fonamentals: el servent de Déu ha practicat les virtuts teològals i morals de manera heroica?, o bé, ha sofert martiri? Acabada la *positio* es disposa a la Congregació per a la Causa dels Sants i espera el seu torn. Si és una causa històrica ha de passar prèviament la consulta d'experts historiadors. Posteriorment és examinada per vuit consultors teòlegs. Aquests es reuneixen sota la direcció del promotor de la fe i sotmeten a votació les preguntes abans esmentades. Si la votació se supera amb almenys les dues terceres parts de vots positius, la causa segueix endavant i és sotmesa a la Congregació ordinària dels cardenals i bisbes que són membres de la Congregació per a la Causa dels Sants.

Si és aprovada, el cardenal prefecte ho sotmet al judici del Papa. Quan el Sant Pare dona la seva aprovació, ordena preparar el decret sobre l'heroïtat de les virtuts o sobre el martiri. En aquest darrer cas només queda establir la data de la beatificació. Fora del cas del martiri, per procedir a la beatificació cal constatar un miracle atribuït a la intercessió del servent de Déu. Per a la verificació del miracle se segueix un procés semblant al que hem vist i que comença a l'església local on s'ha produït el miracle i culmina a Roma. Per a la canonització dels màrtirs i dels confessors, cal un segon miracle produït després de la beatificació. La beatificació és la concessió d'un culte limitat a una porció del poble de Déu (església local, congregació religiosa...). En canvi, la canonització és un acte positiu per part de la suprema autoritat que presenta un fidel com a sant a tota l'Església i al món sencer. Així, per exemple, la canonització del dia 6 d'octubre farà que el beat Josepmaria Escrivà de Balaguer i el seu missatge passi a ser un patrimoni per a tota l'Església i el món sencer. Com molts teòlegs, penso que l'acte de canonització està sostingut pel carisma de la infal·libilitat pontifícia i la prerrogativa de la indefectibilitat de l'Església.

• Si voleu enviar les vostres consultes al Dr. Mateo, podeu adreçar-les a: elconsultori@hotmail.com - catcris@ibernet.com - www.balmesiana.org - apartat de correus 121 - 25620 Tremp (Lleida). Cal indicar sempre «Consultori».

La tercera generació

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

Una experiència

A les escoles, a les catequesis, sobretot ara que comença altra vegada el ritme d'ensenyament, hom constata des de fa uns anys que està arribant una generació nova. És la que anomenem «tercera generació». Tercera, per què? Perquè ho és en relació amb la generació que ha viscut el començament del canvi epocal de societat que han estat els últims anys seixanta i els primers setanta del segle passat. En això hi ha un acord força generalitzat, i la mateixa Església no escapa pas d'aquest marc de referència cultural. Una anàlisi senzilla, però no falsa, ens diu que aquest canvi no ha estat simplement el d'un procés que es transforma lentament, sinó el d'una autèntica ruptura, i una ruptura voluntària. Evidentment, no podem absolutitzar, però a grans trets és aquesta la línia.

En aquest pas de les generacions, trobem la primera generació sotmesa a l'impacte de les novetats, a les sospites envers el passat, i en conseqüència amb

una greu dificultat en la transmissió d'allò que havia viscut amb serenitat i fruit. La segona, aleshores rep molt poc del que ve de la generació anterior, i reafirma les pròpies idees com una victòria de la llibertat. La tercera generació ja no té una connexió directa amb allò viscut per la primera, i no en rep pràcticament res a través de la segona; els seus valors ja són només els proclamats i viscuts per la segona generació.

Potser aquest esquema sembla banal, però és el que trobem en l'experiència dels infants que arriben aquests dies a la catequesi. Els néts d'avis cristians pot ser perfectament que arribin, als set o vuit anys, sense saber com es fa el senyal de la creu, o sense saber el Pare nostre... I, anant una mica més enllà, podem trobar adolescents que es preparen per a la confirmació i no podrien dir quins són els manaments de la Llei de Déu. Malauradament, no hi ha res d'inventat en això.

Més enllà de la lamentació

Aquestes constatacions no són una

invitació a l'angoixa, o una lamentació estèril. Són més aviat un crit de sentinella. La formació cristiana dels infants i dels adolescents no és una qüestió marginal de la pastoral de l'Església, sinó una responsabilitat de l'Església mare. Batejar els infants i deixar de seguir el procés de la seva educació cristiana és una mancança seriosa dels pastors i de tota la comunitat, a l'interior de la qual hi ha en primer lloc els pares d'aquests infants, però no només ells, ni ells en solitari.

La formació cristiana dels infants comença —ha de començar— certament en el si de la família, però també cal pensar en la incidència en els infants de la seva estada en les guarderies, en els jardins d'infància, en els parvularis... Alguns d'ells passen en aquests llocs la major part de la jornada. Alguns d'ells —cada vegada menys, sembla— faran una preparació catequètica per acostar-se a combregar, i alguns, en nombre menor encara, continuaran uns anys més la participació a la cateque-

si. Però val a dir que sovint en condicions de temps poc favorables a l'atenció i a la recepció: després de les hores de classe, cansats, enjogassats o distrets...

Més enllà de la lamentació, penso que hem d'examinar molt seriosament la qualitat de les estones de la catequesi, la preparació doctrinal i pedagògica dels catequistes, la fidelitat plena als continguts de la fe, etc., sense oblidar la pregària intensa a l'Esperit Sant.

Però també hem de pensar en la urgència de l'ensenyament religiós a l'escola, sense dubtes de principi, amb uns cristians que siguin capaços d'entrar en aquest àmbit a fer-hi allò que hi correspon, no pas d'una manera asèptica sinó d'una manera testimonial.

Si no despleguem una activitat extraordinària en aquest sentit, la quarta generació serà una generació que desconixerà simplement la fe cristiana. No estem convençuts del compromís de la nova evangelització? És el que estem dient.

Per Eduard Brufau

El sant de la setmana

- ☐ Va néixer a Colònia cap al 1030
- ☐ Professor de teologia i filosofia que va acabar optant per la vida retirada i extremament austera
- ☐ Va fundar d'aquesta manera l'orde monàstic-eremític de la Cartoixa
- ☐ Va morir a Vibo Valentia, Calàbria, el 1101
- ☐ Canonitzat per Gregori XV el 1622

Bru d'Artenfaust es troba de ple en l'època de la reforma eclesiàstica del segle XI, que perseguia posar ordre a una Església poc fidel als principis evangèlics i on la simonia —la compra i venda de càrrecs eclesiàstics— era un costum corrent. Aquesta reforma va ser duta a terme en bona part per Gregori VII. Pel que fa als ordes religiosos la necessitat d'un retorn a l'autenticitat també era més que evident. Eren d'aquest parer Robert de Molesmes (iniciador del Cister, orde que portaria a la culminació sant Bernat de Claravall), i sant Bru.

Bru havia estudiat a Reims i en va arribar a ser professor de teologia i filosofia. Per la seva carrera tenia moltes possibilitats d'assolir el càrrec de bisbe, però ell no s'acaba de trobar a gust en tot aquest món proper al poder. Vol una fe més autèntica. Per això, el 1083, amb la companyia de sis homes més, decideix abandonar la ciutat i instal·lar-se en una vall perduda de la zona de Grenoble, als

Sant Bru

Alps. En aquest indret allunyat del món, anomenat Chartreuse (Cartoixa), instal·laran les cabanes on cada un durà una vida eremítica pregant i treballant, però amb moments de vida comunitària. Naixia així el model de vida cartoixa, un entremig entre el cenobitisme i l'eremitisme.

El 1090 sant Bru ha d'abandonar la Cartoixa i anar a Roma per fer de conseller del nou papa Urbà II, que havia estat alumne seu a Reims. Però el fundador dels cartoixans no estava avesat a la vida massa mundana de la ciutat de Roma i als pocs mesos d'haver-hi arribat se'n va cap al sud d'Itàlia per continuar amb el que de debò li agradava, la vida retirada i austera. A Calàbria funda una altra cartoixa a l'estil de la dels Alps i aconsegueix que alguns homes s'hi afegeixin. Acaba els seus dies en aquest lloc, que de llavors en endavant serà anomenat Serra San Bruno. La regla dels cartoixans serà finalment aprovada el 1176 i l'orde no coneixerà mai cap reforma, fidel sempre als principis de pobresa del seu pare espiritual.

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

(Cicle litúrgic A; ferial II)

Temps de durant l'any

(Salteri: setmana 3)

OCTUBRE

6. Diumenge

XXVII de durant l'any. Verde. Lectures: Isaïes 5,1-7 / Salm 79 / Filipencs 4,6-9 / Mateu 21,33-43

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Bru, rel. i fund.; Emili, mr.; Santes, Fe, vg. i mr.; Maria de les Cinc Llagues, rel.

Festa Major: a Abella de la Conca, Arbolí, Calonge de Segarra, Corçà, Gisclareny, Granyena de les Garrigues, Navès, la Pobla de Lillet, Prats i Sansor, Savallà del Comtat, Susqueda, les Valls d'Aguilar i les Valls de Valira.

7. Dilluns

La Mare de Déu del Roser (MO), Blanc. Lectures: Gàlates 1,6-12 / Salm 110 / Lluc 10,25-37

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Marc, p.; Sergi, mr.; Santes, Julita, vg. i mr.

8. Dimarts

Fèria. Verd. Lectures: Gàlates 1,13-24 / Salm 138 / Lluc 10,38-42

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Simeó el Just, prof.; Demetri, mr.; Santes, Taïs, penitent.

Festa Major: a Sunyer.

9. Dimecres

Fèria. Verd. Lectures: Gàlates 2,1-2.7-14 / Salm 116 / Lluc 11,1-4. Si es vol: Sant Dionís i comp. (MLI), Vermell; Sant Joan Leonardi, (MLI) Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Abraham, patriarca; Lluís Bertran, rel.

10. Dijous

Fèria. Verd. Lectures: Gàlates 3,1-5 / Lluc 1,69-75 / Lluc 11,5-13. Si es vol: Santa Soledat Torres Acosta (MLI), Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: Mare de Déu del Remei. Sants, Sabí, ermità.

11. Divendres

Fèria. Verd. Lectures: Gàlates 3,7-14 / Salm 110 / Lluc 11,15-26. Si es vol: Santa Soledat Torres Acosta (MLI), Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Germà, b. i mr.

12. Dissabte

La Mare de Déu del Pilar (F), Blanc. Lectures: 1 Cròniques 15,3-4.15-16;16,1-2 (o bé: Fets 1,12-14) / Salm 26 / Lluc 11,27-28

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Serafi de Monte Granario, rel.; Santes, Domnina, vg.

Festa Major: a Cistella, Flaçà, el Vendrell i Vilaplana.

Lectures bíbliques

Diumenge XXVII de durant l'any

Primera lectura

Is 5,1-7

La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel

Lectura del llibre d'Isaïes:

Dedico aquest cant al meu estimat, cant de l'enamorat a la seva vinya. El meu estimat tenia una vinya al turó de Ben-Samen. La cavà, la netejà de pedres, hi plantà els millors ceps, construí al mig una torre de guàrdia i hi va fer un cup tallat a la roca. Esperava que li donaria bon raïm, però li donava raïms agres. I ara, si us plau, habitants de Jerusalem i homes de Judà, feu de jutges entre jo i la meva vinya. ¿Què podia fer per ella que no ho hagi fet? ¿Per què em dona raïms agres quan jo n'esperava bon raïm? Doncs ara us diré què penso fer a la meva vinya: li trauré la tanca, i què els ramats la brostegin, enderrocaré el seu clos, i que el bestiar la trepitgi. La deixaré abandonada. No la podaran ni la cavaràn, hi creixeran argelagues i cards, i manaré als núvols que no hi deixin caure la pluja.

La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de Judà són els ceps que ell havia preferit. N'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies, n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits.

Salm responsorial

79

Un cep vau portar d'Egipte,
per plantar-lo; traguéreu els nadius.
Els seus brots van créixer fins al mar,
els seus plançons fins al Gran Riu.

R. La vinya del Senyor és el poble d'Israel.

¿Com és que heu derrocat la seva tanca,
perquè l'esfulli qualsevol vianant?
Hi entren els senglars a devastar-la
i els animals salvatges hi pasturen. R.

Déu de l'univers,
gireu des del cel els vostres ulls,
veniu i visiteu aquesta vinya,
que la vostra mà havia plantat
i havia fet robusta i forta. R.

No ens apartarem mai més de vós;
gardeu-nos vós la vida
perquè invoquem el vostre nom.
Senyor, Déu de l'univers, renoveu-nos,
feu-nos veure la claror de la vostra mirada
i serem salvats. R.

Lectura segona

Fl 4,6-9

Practiqueu això i el Déu de la pau
serà amb vosaltres

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis:

Germans, no us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist. Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Practiqueu allò que jo us he transmès i vosaltres heu rebut, que heu sentit o heu vist en mi, i el Déu de la pau serà amb vosaltres.

Al·leluia

Jn 15,16

Sóc jo qui us he escollit del món per confiar-vos la missió d'anar per tot arreu i donar fruit, i el vostre fruit perdurarà.

Evangeli

Mt 21,33-43

Passarà la vinya a uns altres

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu:

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Escolteu una altra paràbola: Un propietari plantà una vinya, la voltà d'una tanca, hi cavà un cup, hi construí una torre de guàrdia, hi deixà uns vinyaters que la cultivessin, i se n'anà del país. Quan s'acostava el temps de la verema, envià els seus homes per recollir-ne els fruits, però aquells vinyaters els van agafar, i a un, li van pegar, a un altre, el van matar, a un altre el van treure a cops de pedra. Ell envià més homes que la primera vegada, però els tractaren igual. Finalment els envià el seu fill, pensant que, almenys el fill el respectarien. Però ells, en veure'l, es digueren: Aquest és l'hereu: matem-lo i ens quedarem l'heretat. I l'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar. Quan torni l'amo de la vinya, ¿què farà amb aquells vinyaters?». Li responen: «Farà matar aquells mals homes i passarà la vinya a uns altres que li donin els fruits al temps de la verema». Jesús els diu: «¿No heu llegit mai allò que diu l'escriptura: La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen? Per això us dic que el Regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar».

Barcelona

diòcesis

Més d'un segle de presència dels Fills de la Sagrada Família a Sant Andreu de Palomar

■ El 22 de setembre es va inaugurar el 125è aniversari del col·legi Jesús, Maria i Josep

BARCELONA.— Era el febrer del 1877 quan el pare Manyanet, un home de Tremp de 44 anys que acabava de fundar la congregació de Fills de la Sagrada Família, Jesús, Maria i Josep, arribava a Sant Andreu de Palomar per establir-hi una nova escola que seria

més tard el centre de la congregació. Així recorda el P. Crispí Funes els 125 anys de la fundació del col·legi que dirigeix. Sant Andreu era aleshores un dels pobles veïns de la Ciutat Comtal, amb una gran història pròpia però molt lligada a la gran ciutat. Tenia 14.971 habitants.

El diumenge 22 de setembre passat va tenir lloc la inauguració del 125è aniversari del col·legi Jesús, Maria i Josep amb una concelebració eucarística presidida pel pare Lluís Picazo, superior general de la congregació i antic alumne de l'escola. Seguidament, als patis de l'escola, es va desplegar un puzzle gegant, obra dels alumnes del col·legi Pare Manyanet de Reus, i es va fer un enlairament de globus.

«Aquests 125 anys d'història viva del col·legi al cor de Sant Andreu em fan pensar en tantes vides plenes d'il·lusió que han passat per aquestes o aquelles aules», recorda en veu alta el seu director. «Alumnes, professors, religiosos, personal d'administració i serveis, congregacions marianes, comunitat cristiana, amics i col·laboradors... Són tantes i tan variades les persones i les institucions que han fet d'aquesta escola una segona llar, un lloc d'encontre, un centre de formació cristiana i d'instrucció... Totes aquestes famílies són les que han constituït, ahir i avui, la gran família del col·legi Jesús, Maria i Josep.»

Amb motiu d'aquests 125 anys s'ha creat una comissió per tal que tots els

Al pati de l'escola es va desplegar un puzzle gegant del P. Manyanet.

actes que se celebrin durant aquest curs 2002-2003 tinguin com a nota distintiva la joia de l'aniversari. Tot i que l'agenda completa encara s'ha d'enllestir, el P.

Crispí Funes avança la celebració, al voltant del 16 de desembre, festivitat del P. Manyanet, de la Setmana Manyanetiana, que consistirà en diferents actes culturals

i recreatius per ressaltar la figura del fundador de la congregació de Fills de la Sagrada Família com a profeta de la família, amb la participació de tota la comunitat educativa. Així mateix, per al mes d'abril de l'any vinent hi ha prevista la celebració d'una Setmana Cultural i Familiar i, més concretament, el dia 25 del mateix mes, a partir de les 19 h, hi haurà una trobada d'antics alumnes i professors.

Explica el P. Crispí Funes que el pare Manyanet va conèixer Sant Andreu a través de la predicació d'una missió quaresmal que donà molt de fruit espiritual entre els seus habitants. «En aquella ocasió, entre Sant Andreu i el pare Manyanet va néixer una forta i total sintonia: Sant Andreu el considera com un dels seus fills adoptius, i el pare Manyanet es va sentir a Sant Andreu com a la seva segona pàtria.»

Primerament, va llogar uns locals al carrer Tramuntana, 18; però més endavant va comprar la Torre Llobeta a la Travessia del Mar, avui carrer Sant Sebastià, 55. Naixia el col·legi de la Sagrada Família, Jesús, Maria i Josep, conegut tot seguit com a col·legi Jesús, Maria i Josep, i que esdevindria la casa mare de la congregació, on el mateix pare Manyanet viuria els darrers 24 anys de la seva vida. Hi va morir el 17 de desembre del 1901 i hi van tornar les seves despulles el 12 de gener del 1929.

Carne Munté

El 2003 serà l'Any de la Mercè

BARCELONA.— «El proper dia 29 de gener del 2003 iniciarem el que s'anomenarà l'Any de la Mercè, l'objectiu principal del qual serà precisament l'increment de la devoció a la Mare de Déu de la Mercè en aquest seu santuari.» Amb aquestes paraules el cardenal Ricard M. Carles, arquebisbe de Barcelona, recordava durant l'homilia pronunciada en la festa de la Mare de Déu de la Mercè, patrona de Barcelona i de l'obra mercedària, que durant pràcticament tot l'any 2003 se celebrarà el vuitè centenari de la primera redempció de captius, portada a terme a la ciutat de València per sant Pere Nolasc i els seus primers deixebles l'any 1203, quan València era encara terra sota el domini musulmà.

«L'obra de la Mercè, inspirada per la Mare de Déu», va prosseguir el cardenal Carles, «nasqué precisament per auxiliar aquelles persones que estaven en situació summament penosa i portats lluny de la seva terra, de la seva cultura i de la seva fe, a fi que poguessin tornar a viure en el goig de la seva pàtria, de la seva fe i de les seves famílies».

La figura de Mn. Cinto Verdaguer, en el centenari del seu traspàs, tampoc no va faltar en l'homilia pronunciada pel cardenal el 24 de setembre, entre d'altres coses perquè a ell se li deuen els *Goigs a la Mare de Déu de la Mercè*: «Barcelona enamorada, / us fa tron del seu cor, / puix del Cel li sou baixada, / feu-ne cel de vostre amor. / Vostre braç que esforç els dona / sia sempre al seu costat. // Dels captius mare i patrona, / puix del cel ens heu baixat: / Princesa de Barcelona, / protegiu nostra ciutat.» (C.C.)

El col·legi Jesús Maria de Sant Gervasi homenatja tres religioses

BARCELONA.— L'AMPA i la direcció del col·legi Jesús Maria volen retre un entranyable homenatge a tres religioses: Gna. Palmira, Gna. Teresa i Gna. Milagro. Serà el dia 4 d'octubre a les vuit del vespre amb una concelebració eucarística. Són tres persones que tenen més de 80 anys, que han celebrat ja els cinquanta anys de vots perpetus i que fa més de quaranta anys que són a Sant Gervasi.

Són persones molt estimades i volgudes per tota la comunitat educativa. Han dedicat —pràcticament— les seves vides, els seus esforços, els seus anhels, a la nostra societat i joventut. Són molts anys de dedicació i de donació a tothom.

És un reconeixement a elles i, òbviament, a tota la institució de Jesús Maria, ja més que centenària entre nosaltres, per tot el que han fet, fan i faran. Estem convençuts que la fundadora, santa Claudina de Thevenet, està joiosa d'aquestes religioses i

Gna. Palmira, Gna. Teresa i Gna. Milagro, d'esquerra a dreta.

d'aquesta institució que realment deixa petja en els nostres cors i segella els nostres esperits.

Gràcies, Milagro, Palmira i Teresa, gràcies, Sant Gervasi, gràcies, Jesús Maria. (Per a més informació, trucar al telèfon 934 171 200.) (Pere Rius i Dolors Costa, presidents de l'AMPA)

Barcelona

«La Paraula de Déu té prou vitalitat per fer florir el desert»

■ Justino Martínez, missioner combonià, anima un curs d'Introducció a la Bíblia

BARCELONA.—El grup missioner Amics de la Missió i la parròquia Sant Joan d'Horta coordinen un curs d'Introducció a la Bíblia de dos anys de durada, a partir de l'11 de novembre, i obert a totes les persones interes-

sades de la diòcesi de Barcelona. «Tant per als organitzadors com per a mi», destaca Justino Martínez Pérez, missioner combonià animador del curs, «serà una alegria acollir tot-hom, compartir la nostra fe i créixer en un

compromís solidari, il·luminats per la paraula viva de Déu que ens parla avui». (Per a informació i inscripcions: Gloria Coral, tel. 934 273 198; Secretaria Parroquial, tel. 934 276 996.)

—Calien dos anys?

—Dos anys és com l'aperitiu per entrar a l'oceà de la Bíblia. Llegir la Bíblia és com aprendre a tocar la guitarra, requereix temps, entrenament, passió. Hom fa un curs bàsic i després tota la vida es va «perfeccionant» en l'art de tocar o, en el nostre cas, el de comprendre la Bíblia. Les persones que s'han embarcat en aquesta aventura noten que el temps sempre se'ls queda petit, sobretot si tenim en compte que el més important és «deixar-nos llegir per la Paraula de Déu», entrar en la seva «lògica». Aquest agusar la mirada segons el cor de Déu porta tota una vida, no s'adquireix amb un curs de quaranta hores, ja que està en la línia de la benaurança dels «nets de cor que tenen la capacitat de veure Déu» (Mt 5,8), promesa per a tot cristià i per a tota comunitat seguidora de Jesús.

—La Bíblia, doncs, és una font inegotable d'estudi?

—Sí, la Bíblia és un oceà immens per navegar i descobrir horitzons nous i il·limitats. En aquest mar Déu ens sorprèn amb una novetat que ens renova i recrea, i ens fa sentir com un nen a la falda de la mare (Salm 131).

—Quins són els objectius del curs?

—En primer lloc, ajudar a familiaritzar-se amb la Bíblia, a sentir-se com a casa, perquè hi ha gent a la qual li agradaria llegir-la i conèixer-la més, però que no sé per quins motius tenen por de llegir-la, pensen que és massa difícil o que és un «rotllo». En segon lloc, oferir pistes per conèixer el context històric, sociocultural i religiós en el qual se sustenta la

Bíblia. Això ajuda a entendre millor el llenguatge i els símbols empleats per la Bíblia, extrets de diferents contextos històrics i culturals. I finalment, el tercer objectiu és oferir mètodes per a una lectura personal i comunitària de tota la Bíblia per accedir cada dia a aquesta font (Is 55,1-10). En una paraula, descobrir les claus d'interpretació i la força dinamitzadora de la Paraula de Déu per als homes i dones d'avui.

—I quina és la força dinamitzadora de la Paraula de Déu per al dia d'avui?

—He descobert en persones de tots els continents que la Bíblia t'«enganxa» i et porta a un compromís cada vegada més profund i radical. He vist animadors i catequistes participar en Trobades Bíbliques després d'una jornada dura de feina. Quan una persona es posa en actitud d'escollar, la paraula de Déu arriba al cor i el fa saltar d'alegria com a l'etiòp que llegia el profeta Isaïes (Ac 8,26-40). Aquesta és l'aventura a la qual ens arrisquem quan ens posem a l'abast de la Paraula de Déu. Aquesta és, d'altra banda, la fita de la lectura bíblica: fer abrusar el cor i continuar el camí de tornada plens d'alegria i llum, encara que sigui de nit (Lc 24,13-35). La Paraula es fa riu de vida i plenitud quan toca el cor de la vida. Les persones i les comunitats no poden deixar d'anunciar el que han vist i sentit, encara que per testimoniar-ho s'hi

Justino Martínez és membre de l'Associació Bíblica de Catalunya.

juguin la pell (Ac 4,18-20). La Paraula de Déu té prou vitalitat per fer florir el desert.

—Quins enfocaments destacaria del curs?

—El curs té com a horitzó la vida: en parteix i hi condueix. Es proposa llegir la Bíblia des de la vida, per això el definiria amb alguns adjectius: vivencial, pastoral, evangelitzador, missioner i des dels pobres.

—Hi ha realment molta gent interessada en l'estudi de la Bíblia?

—Hi ha un gran nombre de grups

desitjosos de conèixer la Bíblia i la riquesa que s'amaga en aquesta mina. Molta gent sap donar prioritat a cursos específics sobre la Bíblia enmig d'altres interessos i ocupacions. Quan algú descobreix el tresor de la Paraula de Déu és capaç de vendre mil camps o de treure temps d'on no n'hi ha. Sempre es troba un minut al dia per llegir una pàgina de la Bíblia; per respirar a l'uníson del cor de Déu! Moltes persones agraeixen el fet d'haver fet aquest descobriment personal, una perla que ha omplert la seva vida de sentit.

—No obstant això, és difícil arribar als joves?

—Els joves saben arribar a les fonts que els donen vida i felicitat. Quan descobreixin la bellesa de la Bíblia seran els primers a apuntar-s'hi i a participar-hi. És, amb tot, una tasca i un desafiament de tota la comunitat cristiana fer arribar aquest tresor de la Paraula a tothom: joves, adults, gent gran, nens, perquè, com diu la primera carta de sant Joan, els joves continuïn sent «forts i la Paraula de Déu hi romangui» (1 Jn 2,14). Crec que a nivell pastoral hem d'artigar camps nous amb l'audàcia de l'Esperit (Ac 4,31). El camp de la joventut és un dels més importants i, encara que sigui difícil, no per això l'hem d'oblidar o deixar de banda.

Carme Munté

LIBROS LIBRES

El arte de ser feliz

El último libro de Ignacio Larrañaga, fundador de los Talleres de Oración y Vida.

«Orientaciones prácticas para recuperar la paz interior, el sentido de la vida y la alegría de vivir»

Proposta d'exercicis espirituals

BARCELONA.—Els jesuïtes Francesc Riera i Figueras, director de Cristianisme i Justícia, i David Guindulain i Rifa, director de Joves Loiola, han organitzat uns exercicis espirituals «en la vida ordinària» en la tradició de sant Ignasi de Loiola. Duren quatre mesos i tenen dos àmbits: experiència de pregària acompanyada per un consiliari i tres caps de setmana de xerrada, pregària personal i estones de pregària compartida (el primer del 18 al 20 d'octubre al Casal Bellesguard). «És l'intent d'ajuntar vida, pregària i discerniment sobre la pròpia vida per trobar-se amb el més fons d'un mateix i per tant amb Déu. I arranjar la vida des d'aquesta perspectiva», ha manifestat Francesc Riera.

El grup no ha de passar de les 23 persones: joves principalment. En aquest sentit, els organitzadors manifesten que «en la vida de l'home hi ha moments essencials, com pot ser entorn dels 19 als 30 anys, o en l'època de la maduresa. En aquests moments és bo que hom baixi al fons del seu cor per trobar-se amb la seva veritat. En el fons del cor descobrirà probablement que la seva veritat més autèntica coincideix amb la Veritat de Déu, i mirarà de fer-s'hi coherent, de no viure en la superficialitat».

Per a més informació: Cristianisme i Justícia, c/ Roger de Llúria, 13 - 08010 Barcelona - tel. 933 172 338 - riera@fespinal.com (C.M.)

Barcelona

Sant Francesc a la Sagrada Família

BARCELONA.— El 5 d'octubre l'escultura de sant Francesc d'Assís serà col·locada al temple expiatori de la Sagrada Família, concretament al centre del primer vitrall tocant a la façana del Naixement, a uns vint metres d'alçada. L'escultura, de tres metres i de pedra de travertí romà, és obra de Montserrat García Rius i iniciativa de la Família Franciscana de Catalunya, que va acollir favorablement la invitació brindada per la Junta Constructora del temple de la Sagrada Família. El seu cost serà cobert a base de donatius. (C.C.)

L'ISCREB avança per la xarxa

■ Estudiar teologia per Internet ja és tota una realitat

BARCELONA.— L'any passat L'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) va fer el gran pas d'oferir la possibilitat d'estudiar assignatures a través d'Internet. Donat el gran èxit que aquesta nova proposta ha tingut entre els alumnes, enguany el centre s'ha proposat ofertar mig curs més amb la intenció de poder oferir d'aquí a tres anys el conjunt de la Diplomatura en Ciències Religioses.

La possibilitat de cursar estudis universitaris per via Internet és cada vegada més real i ja són molts els centres que ho ofereixen com a complement als estudis clàssics. L'any passat l'ISCREB es va sumar a aquesta iniciativa dirigida, sobretot, a aquelles persones que volen aprofundir més en la seva fe d'una manera sistemàtica però que per motius diversos no poden assistir de manera presencial a les classes que s'imparteixen en horari de tarda.

L'any passat es va oferir tot el primer curs sencer i enguany es presenta mig curs més i també les assignatures per obtenir la DEI (Declaració Eclesiàstica d'Idoneïtat) per a tots els nivells. La bona acollida per part dels alumnes, que enguany passaran de ser 95 a 150 aproximadament (la matrícula resta oberta fins al 18 d'octubre), es deu a la combinació de flexibilitat horària i de la bona qualitat de l'ensenyament.

I és que, tal com assenyala el director del centre, Antoni Matabosch, «no es tracta d'estudis a distància sinó d'un mètode de seguiment molt personalitzat. L'estudiant està constantment en contacte amb el professor de cada assignatura, amb un tutor personal i amb altres estudiants. Hi ha la intenció d'anar establint un "entorn virtual" en què l'estudiant entri a formar part d'una comunitat educativa relacionada de múltiples maneres. No es tracta únicament d'impartir uns coneixements, sinó de possibilitar una veritable interacció educativa».

L'alumne, quan es matricula, rep una clau per entrar a la pàgina web dels estudiants i allà troba el text que cal estudiar adaptat a les noves tecnologies i amb indicacions pedagògiques. De tota manera alguns dissabtes també hi ha trobades presencials. I l'avaluació final està basada fonamental-

ment en un examen que s'ha de realitzar al centre amb assistència obligatòria.

Pel que fa al professorat, els docents que fan el seguiment dels alumnes per Internet són els més joves que hi ha a l'Institut i alguns d'ells provenen d'altres centres. I és que no tothom vol o pot fer-ho ja que es necessita conèixer bé les noves tecnologies, escriure un text específic per als alumnes i fer-ne un seguiment acurat. I totes les assignatures s'ofereixen tant en català com en castellà.

Quant al nivell de coneixements assolit pels alumnes, el director afirma que «és semblant o millor al dels alumnes que assisteixen a classes presencials ja que els alumnes per Internet tenen més relació amb el cos docent i un seguiment personal que resulta més exigent».

La novetat d'enguany és una nova especialitat en Teologia Bíblica destinada a persones que volen aprofundir més en les Sagrades Escripcures i, tal vegada, volen ser monitors o monitors de grups bíblics en parròquies o moviments. També ofereixen un curs superior de catequesi en dos anys i amb una freqüència de dos dies a la setmana.

Núria Naval

VIC

L'ISCRV inicia els cursos de llicenciatura

VIC.— L'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic (ISCRV) començarà a impartir, aquest any, els cursos de llicenciatura en Ciències Religioses, coincidint amb la primera promoció d'alumnes que han obtingut la diplomatura.

La llicenciatura s'ha especialitzat en temes d'interculturalitat i interreligiositat i consta de dos cursos: 4t i 5è. Entre les assignatures que s'impartiran n'hi ha una sobre lectura teològica de l'art o sobre l'anàlisi política social de la realitat.

L'opció de l'ISCRV per la interculturalitat i la interreligiositat respon a un dels principals reptes de la situació cultural occidental actual. El pluralisme que comporta la presència de col·lectius d'altres ètnies, religions i cultures entre nosaltres és un fenomen que, en època moderna, es dona per primer cop. Per a l'ISCRV aquesta opció significa l'intent de participar en la configuració social i cultural del moment més enllà d'una mentalitat estrictament eclesial.

Lliurament de diplomes

El 3 d'octubre té lloc l'acte de lliurament de diplomes a la primera promoció d'alumnes que han obtingut la diplomatura en Ciències Religioses a l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic.

L'acte consisteix en el lliurament d'un certificat que dona garanties d'haver cursat els estudis, document que serà representatiu mentre duri la tramitació del títol al

Ministeri d'Educació i Ciència. El president de l'ISCRV, el bisbe Josep M. Guix, és l'encarregat de lliurar els certificats.

D'altra banda, l'ISCRV comptarà amb Raimon Panikkar per pronunciar la lliçó inaugural d'aquest curs, que coincidirà amb el cinquè aniversari de la creació de l'ISCRV. El títol de la conferència, que es farà a la sala d'actes del seminari a les 20 h, és *Mort o resurrecció de la teologia*.

Durant els seus primers anys els encarregats de pronunciar la lliçó inaugural han estat: el curs 1998-1999, Joan Bada, amb el títol *Reptes de la teologia al tombant de mil·lenni*; el curs 1999-2000, Josep M. Masnou, amb la lliçó *Religió i cultura al bisbat de Vic a l'entorn de l'any mil*; el curs 2000-2001, Jordi Figuerola, que va parlar sobre *Josep Morgades, bisbe*, i finalment la lliçó inaugural del darrer curs 2001-2002, en la qual Mercè Viladrich va exposar el tema *El Déu de la Bíblia i el Déu de l'Alcorà*.

Modalitats d'estudi

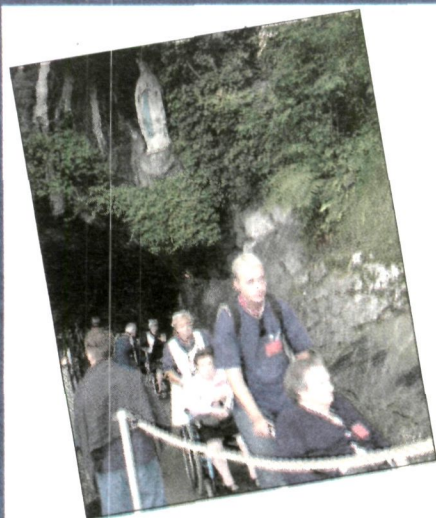
L'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic disposa de diverses modalitats d'estudi. En primer lloc, la llicenciatura o diplomatura en Ciències Religioses, adreçada a tots els alumnes que estiguin interessats en la totalitat d'estudis que ofereix l'ISCRV o que vulguin obtenir els títols específics d'aquestes carreres universitàries.

En segon lloc s'ofereixen els Itineraris: l'ISCRV disposa de tres itineraris temàtics adreçats a tothom qui no vol fer els estudis complets, però està interessat en els blocs temàtics de Filosofia i Humanitats, Bíblia, i Teologia. Finalment és oberta a tothom la possibilitat d'estudiar assignatures independents, com a oient.

Formació Permanent del professorat

D'altra banda, l'Institut Superior de Ciències Religioses ofereix 11 cursos que han estat reconeguts per la subdirecció general de Formació Permanent i recursos pedagògics del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya. Els cursos, reconeguts per la formació permanent del professorat de primària i de secundària, tracten temàtiques molt diverses de les àrees de filosofia, ètica, bioètica, pedagogia, psicologia, sociologia, cultura i religió.

Una altra de les novetats d'aquest any és el curs d'actualització de l'ensenyament de la religió, adreçat a professors de religió de Primària, Secundària i Batxillerat. Aquest curs, de trenta hores de durada, l'organitzen conjuntament l'ISCRV i la Delegació d'Ensenyament del bisbat de Vic, té una validesa de 3 crèdits i està reconegut pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya com a activitat de formació permanent del professorat. S'impartirà els dissabtes 19, 26 d'octubre i 2, 9, 16, 23 i 30 de novembre. (F.A.)

El bisbe Ciuraneta va presidir el XVII Pelegrinatge diocesà

Lleida peregrina a Lourdes amb l'Hospitalitat

El diumenge 8 de setembre, festa de la Nativitat de la Mare de Déu, a les set del matí i des de l'esplanada del Camp d'Esports de Lleida, sortien en

direcció a Lourdes, amb vuit autocars, prop de 410 pelegrins per iniciar el XVII Pelegrinatge diocesà a Lourdes.

El pelegrinatge va ser presidit pel bisbe de Lleida, Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, que va compartir amb els malalts, uns setanta, i pelegrins lleidatans les quatre jornades del pelegrinatge. El primer acte a Lourdes va ser una concelebració eucarística que va presidir el bisbe Ciuraneta a l'anomenada basílica superior o de la Immaculada.

El dilluns dia 9, de bon matí, un grup de 80 pelegrins, malalts i voluntaris, van anar a les piscines de Lourdes per renovar el baptisme i fer realitat el lema d'enguany: «Veniu a beure a la font i a rentar-vos-hi.» A les onze del matí, a l'anomenada «Praderia», el bisbe Ciuraneta va presidir el Viacrucis pels malalts, escrit i dirigit per mossèn Lluís Pociello. La resta de pelegrins van fer també el Viacrucis al Calvari, dividits en quatre grups.

HOMENATGE ALS MALalts

Ja a la tarda, al cinema de la Foret va tenir lloc un dels actes més significatius del pelegrinatge, com és l'homenatge que tots els anys es fa als malalts, amb molta participació de cants, recital de poesies i enguany fins i tot l'actuació d'un grup de canaris que oferiren els seus valls típics de les illes. Cal assenyalar que un grup de pelegrins canaris s'incorporen cada any al pelegrinatge lleidatà.

En el decurs d'aquest acte el bisbe de Lleida, acompanyat per l'actual president de l'Hospitalitat de Lourdes, Martí Sandiumenge, va lliurar una placa d'agraïment al fins ara president de l'Hospitalitat, Franz Joseph Hengesbach. El bisbe Ciuraneta va agrair la tasca feta pel ja expresident i li va demanar que assessorés i donés el seu suport al nou president i a la Junta que es formarà.

L'actual president, Martí Sandiumenge, va agrair per la seva part al bisbe Ciuraneta la seva confiança en haver confiat

en ell per poder tirar endavant l'Hospitalitat. Sandiumenge va avançar, però, alguns dels seus objectius, com el que pretén que cada arxiprestat organitzi la seva peregrinació, tot coincidint amb les dates assenyalades i concretades per l'Hospitalitat.

Va tenir alhora paraules per recordar companys de pelegrinatge aquí a la terra ja desapareguts.

Finalment va ser l'expresident qui es va adreçar als pelegrins, tot agraint la col·laboració que havia gaudit des de sempre per part de tots, en especial de la Junta directiva, tot assegurant que ell continuarà peregrinant a Lourdes cada any. Els malalts van ser obsequiats amb una reproducció de la imatge de la Mare de Déu de la Gruta.

La tarda va acabar amb la celebració comunitària de la Penitència i una eucaristia a l'església de Santa Bernadeta.

DIA DE LA DIÒCESI DE LLEIDA

El dimarts dia 10 de setembre va tenir lloc com és costum l'anomenat Dia de la diòcesi de Lleida, que es va iniciar a tres quarts de deu del matí amb una eucaristia a la Gruta de les Aparicions, presidida pel bisbe Ciuraneta i concelebrada pel consiliari, Mn. Ramon Galceràn, el viceconsiliari, Mn. Àngel

Mons. Ciuraneta va presidir l'Eucaristia del Dia de la diòcesi de Lleida.

Escales, i una vintena més de concelebrants, vinguts de Lleida en autocar. La missa va ser oficiada majoritàriament en català i també en castellà, en atenció al petit grup de canaris. En el moment de l'ofertori

La custòdia va ser duta en processó pel bisbe de Lleida.

es va presentar a l'altar un ram de flors i un ciri que seria posteriorment col·locat vora la Mare de Déu de Lourdes, mentre que en les pregàries de la missa s'havia pregat amb anterioritat pel bé de l'Església i de la diòcesi de Lleida, per la salut dels malalts en el cos i en l'esperit, per la

ciutat de Lleida i per l'Hospitalitat. La missa va acabar amb el cant del *Virolai*.

Finalitzada l'eucaristia es va fer la tradicional foto de grup de tots els pelegrins amb els voluntaris i personal sanitari. Ja a

la tarda, es va celebrar la processó eucarística i la benedicció als malalts amb el Santíssim Sagrament. L'Eucaristia, amb la custòdia, va ser duta en processó pel bisbe Ciuraneta. Ja després de sopar, els pelegrins lleidatans van assistir finalment al Rosari de Torxes que se celebra cada dia a l'esplanada dels santuaris, amb el tradicional cant de l'*Avé...* Algunes de les avemaries es van fer en català resades per un petit grup

de pelegrins lleidatans, que entonaren també el *Virolai*, himne a la Mare de Déu de Montserrat.

El darrer dia del pelegrinatge va ser el de la diada de l'11 de setembre. A dos quarts de deu del matí es va celebrar la multitudinària Missa Internacional, a la basílica de Sant Pius X, on Lleida s'hi va fer present. Finalitzada l'Eucaristia, es va iniciar el viatge de retorn a Lleida.

Martí Sandiumenge ha manifestat la seva satisfacció pel pelegrinatge d'enguany: «Ha estat molt participatiu. Tot i estar cansat, et sents molt satisfet quan la majoria dels pelegrins et diuen: "Fins a l'any que ve si Déu vol i la Verge ens ho concedeix."»

Per al president de l'Hospitalitat, aquest és l'autèntic miracle de Lourdes: «La renovació interna i també externa de molts que havent peregrinat a Lourdes retornen a casa esperançats, reforçats en la seva fe i molt feliços.»

Text: **Jordi Curcó**
Fotos: Mn. Àngel Escales

Acompanyat per l'expresident de l'Hospitalitat, Mons. Ciuraneta va lliurar un regal als pelegrins.

Motvar

Els ensenyants fan molt pels nostres fills. I per tothom.

Tenim les escoles i els ensenyants

més qualificats per educar els nostres fills. Quan valorem la feina que fan i la continuem fora de les escoles, tots hi sortim guanyant.

Molt per fer
Molt per viure →

Generalitat de Catalunya
www.gencat.net

Lleida

Raimat beneeix una imatge de la Moreneta

■ La talla ha estat sufragada per subscripció popular

RAIMAT.— El diumenge 8 de setembre, festa de la Nativitat de la Mare de Déu, coneguda popularment com a festa de les Marededéus Trobades i alhora Festa Major de Montserrat, el poble de Raimat, amb 415 habitants i molt proper a Lleida, en vigílies de la seva Festa de la Verema, va viure una joiosa diada montserratina.

La nova imatge de la Moreneta al centre, envoltada pels membres de la Coral Montserratina.

L'església parroquial del Sagrat Cor de Jesús es va guarnir de festa gran per donar la benvinguda a una nova imatge de la patrona de Catalunya, la Mare de Déu de Montserrat.

La talla, de fusta de pi policromada d'uns 60 centímetres d'alçada, ha estat realitzada per l'escultor i tallista targarí J. Roca i ha estat adquirida per subscripció popular, en una iniciativa encapçalada per l'Associació de Veïns de Raimat, les «Mestresses de Casa» i la Coral Montserratina.

L'acte d'acollida de la imatge va tenir lloc en la missa dominical que va presidir el rector, el jesuïta Jacint Casanovas, tot beneint solemnement la nova imatge, que des d'aquell dia pot venerar-se a la capella del Santíssim de l'església parroquial.

En la celebració eucarística va cantar la Coral Montserratina sota la direcció de Gemma Naranjo, que en finalitzar va entonar el cant del *Virolai*, en homenatge a la patrona de Catalunya.

La devoció a la Mare de Déu de Montserrat està molt arrelada al poble de Raimat, n'és testimoni el fet que des de l'any 1975 se la venera en una petita ermita molt propera al poble i on cada 27 d'abril es puja en romiatge, per celebrar-hi un aplec. Tot i així els veïns volien tenir també la Moreneta més a prop, a la mateixa parròquia que des del 8 de setembre l'acull com a mare i patrona, com és considerada a tota la població.

Jordi Curcó

X Jornada de Pastoral Penitenciària dels bisbats catalans

LLEIDA.— El dissabte 5 d'octubre Lleida acollirà la X Jornada de Pastoral Penitenciària dels bisbats amb seu a Catalunya, convocada sota el lema «Era a la presó, i vinguéreu a veure'm».

La jornada ha estat organitzada i convocada per la Delegació de Pastoral Penitenciària de Lleida, les Delegacions diocesanes de Pastoral Penitenciària dels bisbats de Catalunya i les capellanies dels Centres Penitenciaris.

La jornada tindrà com a marc de celebració el Casal Sant Pere Claver de Raimat i s'iniciarà a les deu del matí amb l'acollida i la pregària. A les 10.45 hi haurà la primera ponència sobre *L'espiritualitat del voluntariària de presons*, a càrrec del P. Florenci

Roselló, mercedari i delegat diocesà de Pastoral Penitenciària de la diòcesi d'Orihuela-Alacant. El bisbe de Lleida, Francesc Xavier Ciuraneta, que ha donat tot el seu suport a la celebració d'aquesta jornada, té previst ser-hi present i celebrar l'Eucaristia a la una de la tarda.

Després de dinar, a les 16.00 h, tindrà lloc la cloenda de la jornada amb una taula rodona i un diàleg obert amb els components de la taula sobre el tema *Presó i immigració*.

La jornada va dirigida al voluntariat de presons, al personal de l'àmbit penitenciari i de justícia i a tothom que estigui interessat en la Pastoral Penitenciària i el testimoni cristià en el món de les presons. (J.C.)

El Consell de Pastoral Universitària programa el nou curs

LLEIDA.— El Consell de Pastoral Universitària de les diòcesis de Lleida, Solsona i Urgell ha perfilat el calendari de les activitats i eucaristies per al curs que s'inicia.

La primera de les activitats és la lliçó inaugural del curs de l'Irel (Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida), que tindrà lloc el 17 d'octubre a la Sala d'Actes de la Universitat de Lleida, a càrrec del Dr. Armand Puig, professor de la Facultat de Teologia de Catalunya i director de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Tarragona, que parlarà sobre *Bíblia i Ciències Humanes*, en el marc del cicle sobre les Ciències Humanes i el fet religiós.

Per al 22 d'octubre, a les 19.30 tindrà lloc una eucaristia a l'Irel, seguida d'una trobada de professors, estudiants i personal d'administració i serveis de la Universitat de Lleida. En aquesta trobada es farà la presentació i debat del document *Sentit de la vida, reptes i signes d'esperança*. La jornada es farà a les 20 h a la sala de conferències de la 3a planta de la seu de l'Irel a Lleida, al carrer Canonge Brugulat, 22.

El calendari d'activitats inclou per al 27 de novembre, a les 21.15 h, a la parròquia de Sant Ignasi, la ja tradicional Eucaristia d'Advent; a més de l'Eucaristia i celebració de la cendra del Dimècres de Cendra, el 5 de març a les 21.15 h, a la parròquia de Santa Teresina.

Les activitats del curs acabaran el 7 de maig amb la projecció d'un videofòrum a la residència Pare Coll de les religioses dominiques. (J.C.)

TARRAGONA

Recuperació de l'ermita de Sant Magí de la Brufaganya

PONTILS.— Les reiterades denúncies del precari estat de conservació en què es troba l'ermita de Sant Magí de la Brufaganya, al terme municipal de Pontils (Conca de Barberà), a la capçalera del naixement del riu Gaià, han fet que l'arquebisbat de Tarragona hagi decidit impulsar la recuperació del santuari.

El primer pas per restaurar l'ermita de Sant Magí passa per la creació d'una comissió que s'encarregui de cercar els recursos necessaris per finançar el cost del projecte de rehabilitació esmentat i que es calcula en uns 168.283 euros. El projecte elaborat es divideix en dues fases i, de moment, la Generalitat de Catalunya, mitjançant el programa de l'1 per cent cultural, s'ha compromès a pagar-ne un cinquanta per cent d'aquí a un parell d'anys.

Segons el projecte, la primera fase preveu substituir totes les teulades de l'ermita, que ara són de fusta i en estat de deteriorament; es procedirà a aïllar el sostre de les teules, i es projecten intervencions en el cimbori, els laterals i el cambril, punt aquest

on ja s'han fet algunes actuacions puntuals, amb un pressupost global de 77.343,93 euros. Pel que fa a la segona etapa a escometre, es preveu arranjar i restaurar la façana, així com intervenir per consolidar i rehabilitar tots dos campanars (un a cada extrem de la façana), amb un pressupost de 86.585 euros.

Aconseguir materialitzar l'ambició projecte de rehabilitació de l'ermita de Sant Magí de la Brufaganya requerirà aplegar esforços. Francesc Magarolas, responsable de la Comissió de Patrimoni de l'arquebisbat, ha manifestat que es fa necessària la implicació de la Confraria de Sant Magí de Tarragona, dels Maginets de Barcelona, a més dels col·lectius cívics de Santa Coloma de Queralt, de Cervera i també d'altres localitats on la figura de sant Magí és molt venerada i on tenen com a referent l'ermita a l'hora de celebrar diversos aplecs i trobades. D'altra banda, Magarolas comenta que «caldrà engriscar les administracions perquè donin el seu suport econòmic a les obres». (J.B.)

CASA GAY

SERVEI DE LLOGUER
Des del 1860

C/ Puigcerdà, 100-102
08019 Barcelona

Tel. 933 080 104 - Fax 933 087 193

Lloguer de: cadires, taules, tarimes, passarel·les, tanques metàl·liques, parament de taula, estovalles, peanyes per a protocol, penja-robes...

Muntatge de: festes, concerts, reunions, exàmens, congressos, conferències, desfilades de modes, banquets i tota classe d'actes a petita o gran escala.

CASA GAY Vendes Hostaleria: c/ Roger de Llúria, 12-14 - 08010 Barcelona - Tel. 933 181 495
Servei de lloguer: c/ Puigcerdà, 100-102 - 08019 Barcelona - Tel. 933 080 104

Solsona

Comiat agraït al rector del Cor de Maria de Solsona

■ Mn. Carles Pubill ha estat destinat al Palau d'Anglesola i Mn. Ignasi Montraveta, el seu ajudant, al Seminari

SOLSONA.— El 15 de setembre passat va ser el darrer que el rector fins ara de Solsona, Mn. Carles Pubill, i el seu ajudant, Mn. Ignasi Montraveta, celebraven la missa a Solsona, en concret a l'església del Cor de Maria, i va ser allí, a dos quarts de dotze del migdia, que els feligresos i solsonins que cada diumenge hi acudeixen els van retre un petit homenatge, tot agraïnt el servei que han ofert a la comunitat.

Recordem que arran de la darrera reorganització de la diòcesi feta pel bisbe de Solsona, Mn. Carles ha estat destinat al Palau d'Anglesola i Mn. Ignasi deixa també la rectoria de Solsona per anar a viure al Seminari.

En acabar la missa, un membre del Consell de Pastoral de la parròquia de Solsona va llegir una carta de comiat. Mn. Ignasi Montraveta, en nom d'ell i de Mn. Carles, que no esperaven aquest detall, va adreçar unes paraules als assistents, en una mostra mútua de gratitud: «Ens hem sentit molt acollits, gràcies a tots els grups i persones que hi heu col·laborat... heu penetrat en els nostres cors.»

Una gratitud i un record que serà permanent, ja que «Mn. Carles s'emporta la vostra amistat i record al Palau d'Anglesola i jo, des del Seminari, aniré seguint més de prop la vida solsonina. El Carles i jo no us diem simple-

ment adéu. Només us demanem que rebeu i col·laboreu amb el nou rector, com ho heu fet fins ara amb nosaltres.»

El Grup Aveus, que ha amenitzat musicalment durant aquests anys les celebracions dominicals, també va tenir un petit record, especialment per Mn.

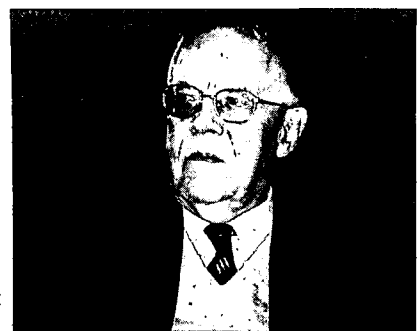
Carles, que marxa lluny de Solsona. Tots els cantaires van pujar al presbiteri, i van regalar-li a Mn. Carles un bust del Gegant Vell de Solsona, com a record perquè els tingui ben presents quan sigui al Palau d'Anglesola, un record que és també de tots els solsonins.

I com que un bon acomiadament sempre queda millor si va acompanyat d'una bona música, tots junts s'agafaren de les mans i cantaren *L'hora dels adéus*.

Text i foto: Ramon Estany

Mn. Carles va rebre un bust del Gegant Vell de Solsona.

Mn. Climent Forner.

Climent Forner presenta un nou volum de poemes

VIVER.— El mossèn i poeta berguedà Climent Forner acaba de publicar *A sou d'amor. Cants de Viver* (Editorial Proa), que es va presentar el 29 de setembre, a les dotze del migdia, a la parròquia de Viver, d'on és rector. El llibre també es presenta a Barcelona el 3 d'octubre.

Aquest treball coincideix amb el centenari de la mort de Verdager i la celebració de les noces d'or com a capellà de Climent Forner.

Amb aquest volum, es complementa l'obra poètica de Forner al costat d'*Amb peus lleugers com els dels cérvols*, recollida en tres volums (*L'ull de Taüll, Liridunvau, Liridonvon i Carrer Major*, 20). El nou llibre el formen cinc cants, tots ells de diferents temàtiques: religiosa, amorosa, patriòtica, llegendària... Són «Cant de Climent», que està integrat per vint sonets i és l'únic de temàtica eminentment religiosa; «Cant a l'amor», que el mossèn va escriure a la seva neboda amb motiu del seu casament; «Cant a la pau», de principis de la dècada dels noranta, que, remarca Forner, «vol homenatjar el bisbe Casaldàliga»; «Cant a Serrateix», escrit després dels incendis forestals del 1994 i dedicat als voluntaris que van participar en l'extinció dels focs, i el llegendari «Cant al Pedraforça», format per un centenar de versos. «Cant de Climent» és el poema més recent d'un llibre que aplega versos escrits per Forner en els darrers deu anys.

Mn. Forner ja ha publicat des del 1964 set llibres de poesia i al costat de Benigne Rafart va presentar el mes de febrer passat el llibre que recull els goigs marians del bisbat de Solsona, i a l'abril, *Navàs en viu. Quaranta anys d'història, 1958-1998*. (R.E.)

Iniciatives pastorals del bisbe Traserra

SOLSONA.— *Torneu de la part de Déu* és el títol de la carta pastoral que Mons. Jaume Traserra, bisbe de Solsona, ha adreçat als preveres, religiosos i religioses, membres d'Instituts Seculars i fidels laics de la diòcesi de Solsona. El títol remet al missatge que la Mare de Déu va donar a uns infants, a prop de l'actual santuari del Miracle, el 3 d'agost de l'any 1458: «Qu'és tornen de la part de Déu.»

La carta pastoral del bisbe Jaume Traserra és un conjunt de quatre iniciatives pastorals que pretenen ajudar a rejuvenir i a intensificar la vida cristiana dels fidels i de les comunitats: «Anunciar Jesucrist», «Als qui són a prop», «Als qui són lluny» i «Sigueu testimonis». Propostes que vénen a continuar les iniciatives pastorals sorgides del Concili Provincial Tarraconense del 1995 i de l'Assemblea Diocesana.

En la primera iniciativa, «Anunciar Jesucrist», el bisbe Traserra advoca per insistir un cop més que no n'hi ha prou de parlar de l'home i dels valors evangèlics, «sinó que el fonament, la culminació i el dinamisme de l'anunci de l'Església és Jesucrist mateix, vivent i ressuscitat, Fill de Déu, que ofereix a tots els homes la misericòrdia i la salvació». «Massa sovint», continua Mons. Jaume, «s'oblida aquest nucli fonamental de la predicació

de l'Església. Sap greu que altres temes, secundaris i polèmics, adquireixin un relleu i un interès desproporcionat en les nostres converses o escrits, sobretot perquè retarden o impedeixen l'anunci clar i net de l'Evangeli».

En segon lloc, i de cara «Als qui són a prop», Mons. Traserra ofereix un seguit de propostes per intensificar la presència viva de Jesús en cada cristià: escoltar la Paraula de Jesucrist i la seva invitació com si la sentissin per primera vegada, amb tota la seva novetat, actualitat i exigència; intensificar la pregària («en els nostres temples cal crear espais de silenci»); participar en l'Eucaristia i els altres sagraments («per això, cal celebrar la litúrgia amb tota la seva bellesa i el seu poder d'evocació»), i actuar eficaçment al servei dels necessitats, dels pobres.

La tercera iniciativa de la carta pastoral fa referència «Als qui són lluny» i constata que «la descristianització arriba a totes les persones, adults i joves, a les institucions, a la societat sencera». «Quina ha de ser

l'actitud de les nostres comunitats cristianes en favor d'aquests germans? Com proposar-los amb paraules convincentes el missatge de Jesús?», es pregunta Mons. Traserra. I afegeix a continuació un seguit de propostes que passen, en primer lloc, per estar atents, ja que cap situació no és irreversible. «Les persones en situacions

inesperades», constata el bisbe, «davant d'experiències intenses de goig o desesperació poden perdre les seguretats adquirides i trobar-se sobtadament cara a cara amb l'enigma de les seves vides».

En segon lloc, el prelat insta a escoltar atentament aquests germans, «perquè, a vegades, sota moltes paraules ens fan una petició amagada», així com a brindar-los un acompanyament pacient, una conversa sincera, una àmplia comprensió. Finalment, el bisbe acaba demanant de no desapropiar una oportunitat tan valuosa com la que s'ofereix quan alguns d'aquests cristians indiferents o no-practicants s'acosten a l'Església amb motiu del seu casament, del naixement i bateig del fill,

en la malaltia o en la mort dels seus familiars o en altres circumstàncies d'aflicció o necessitat.

La carta pastoral finalitza amb la crida «Sigueu testimonis», perquè «el fet de ser testimonis ens fa entendre que el missatge és un de sol, Jesucrist, però que els missatgers són molts». Al bisbe i als preveres els exhorta a continuar amb alegria el treball pastoral que els ha estat proposat; als qui acompanyen els infants i els joves, a donar-los a conèixer Jesucrist i a ajudar-los a estimar-lo i a seguir-lo; als col·laboradors en la pastoral sacramental, els insta a intensificar el testimoniatge clar de la seva fe i de la seva esperança, la coherència de la seva vida cristiana i matrimonial i sobretot la força i la novetat de l'Evangeli de Jesús; als qui visiten els ancians i els malalts, a proclamar que el Senyor es deixa trobar en aquesta situació d'aflicció, de malaltia o de solitud; als qui atenen els pobres i els marginats, el bisbe els convida a estimar-los com a germans, mai com a estrangers o forasters, «mostrant-los que aquesta germanor es fonamenta en l'amor de Jesucrist per tots els homes», i finalment el bisbe s'adreça als monjos, monges, frares, religiosos i religiosos i membres d'Instituts Seculars, per agrair-los la seva vida de donació i de fidelitat fins a l'extrem. (C.C.)

«La carta pastoral pretén ajudar a rejuvenir i a intensificar la vida cristiana dels fidels i de les comunitats»

Urgell

Cinquantenari de la coronació de la Mare de Déu del Claustre

■ Tota la població de Guissona ha participat en els actes organitzats

GUISSONA.— La parròquia de Guissona va celebrar del dia 30 d'agost al 8 de setembre les festes del 50è aniversari de la coronació de la Mare de Déu del Claustre. Els organitzadors van preparar un programa amb participació de tota la població: infants, adults i avis.

El dia 30 d'agost es va iniciar la solemne novena, amb Eucaristia i predicació especial. Presentaren la pregària i l'ofrena els Guies Sant Jordi, els escolans i els joves, nois i noies. Els dies següents hi van participar els infants de la catequesi, els casals de la Gent Gran i la Visita Domiciliària, els avis i els néts, Càritas parroquial, les servidores del temple, el Consell Pastoral i les religioses.

Joan Antoni Mateo, el dia 4 de setembre, i Salvador Batalla, el dia 5, van pronunciar dues lliçons sobre la Mare

de Déu. El dia 7, Ramon Vilardell va presidir les vespres i l'Eucaristia, mentre que Jordi Pàmies va pronunciar el pregó del 50è aniversari. El dia 8, després de traslladar la sagrada imatge a l'altar major, Joan-Enric Vives, bisbe coadjutor d'Urgell, va presidir la celebració eucarística. La coral Ramon Carnicer, de Tàrraga, va solemnitzar la litúrgia.

A la capella del Sagrat Cor del temple parroquial, els dies 7 i 8 de setembre, hi va haver una exposició d'imatges de la Mare de Déu. Hi van estar

exposades belles i originals imatges que els devots guarden i veneren als seus domicilis. També va tenir lloc un concurs de tema marià a les escoles de la població.

Solemnitat i participació defineixen les festes del 50è aniversari de la coronació de la Mare de Déu del Claustre. Guissona ha volgut reviure «la joia de valorar la nostra història i la nostra identitat», ha escrit Joan Mas, el rector, al programa de les festes commemoratives.

«Puig que'n Vós, forta Matrona, / amparo Déu ens ha dat, / en vostre claustre sagrat / ampareu-nos, gran Patrona.» És el cant que tots els guissonencs canten en les grans solemnitats i que han repetit com l'himne del cinquantenari.

Antoni Mirabet

Mare de Déu del Claustre de Guissona.

Presentada l'obra «Reflexions entorn d'una pregària»

LA SEU D'URGELL.— El dia 4 de setembre, a la seu del Consell Comarcal de l'Alt Urgell, va tenir lloc la presentació de l'obra *Reflexions entorn d'una pregària*, un glossari sobre la «visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat avui». En l'obra, publicada l'any 2000, vint-i-quatre personalitats de l'Església de Catalunya comenten les set súpliques de la visita espiritual.

Jordi Ponsa va presentar una crònica de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, fundada el 1899 per una colla de joves units per l'ideal fe i país. Va enumerar algunes personalitats afiliades a la Lliga: Antoni Gaudí, Joan Maragall, Josep Puig i Cadafalch, Manuel Carrasco i Formiguera, etc. L'objectiu és la millora espiritual i temporal de Catalunya. Jordi Ponsa també va explicar que el text primitiu de la visita espiritual va ser redactat per

un grup de joves que el van presentar al bisbe Torras i Bages.

D'altra banda, Mons. Joan-Enric Vives, bisbe coadjutor d'Urgell, va llegir un text de Vives i Tutó en defensa del català i va subratllar l'acció dels eclesiàstics de la diòcesi a favor de la llengua i la cultura del país.

Benigne Marqués, arxiver, va glossar les biografies i el treball de Pere Pujol i d'Albert Vives, preveres d'Urgell, a l'arxiu, al Seminari i al Museu Diocesà. Els va qualificar d'«homes de fe i d'amor a la terra». Ventura Roca, president del Consell Comarcal, va donar testimoni de la fe i de la catalanitat com els valors més grans de la seva vida.

La Coral Signum, de la Seu d'Urgell, va cantar unes composicions de mossèn Cinto Verdager i Pasques en va recitar uns poemes. (A.M.)

Recepció diplomàtica de l'arquebisbe i copríncep d'Andorra

LA SEU D'URGELL.— El Palau Episcopal de la Seu d'Urgell va ser escenari el 21 de setembre de la recepció diplomàtica que l'arquebisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, Joan Martí i Alanis, ofereix cada any al cos diplomàtic acreditat al Principat. Durant l'encontre, Martí i Alanis i el nunci apostòlic de la Santa Seu i degà del cos diplomàtic, Manuel Monteiro de Castro, van posar de manifest la important evolució que ha viscut el Principat d'Andorra i el reconeixement exterior que ha assolit des de l'aprovació de la Constitució. D'altra banda, el nunci es va mostrar obert a negociar un conveni entre la Santa Seu i Andorra que reguli la successió del copríncep i establi el règim de col·laboració entre l'Església i l'Estat andorrà.

Aquestes negociacions van ser encetades ja fa uns anys per l'ambaixador andorrà a la Santa Seu Manuel Mas, tot i que a la mort per malaltia de Mas, fa un any, van quedar interrompudes. El nunci va assegurar a Ràdio Principat, l'emissora diocesana del bisbat d'Urgell, que el Vaticà «és sensible a les necessitats d'Andorra».

Trenta ambaixadors de diferents punts del món, amb el nunci al capdavant, van participar en la recepció diplomàtica. Mons. Joan Martí i Alanis va parlar en la seva intervenció de la situació internacional tan conflictiva que s'està vivint i va fer una referència a les qüestions obertes a l'Iraq i a Palestina. En aquest sentit, va assenyalar que «el desenvolupament de la comunitat internacional porta de vegades els estats a renunciar a parcel·les de sobirania en favor dels organismes internacionals», alhora que va reconèixer que «la integració a les institucions internacionals implica també una garantia perquè se salvaguardin els interessos primordials de la nació».

D'altra banda, Mons. Manuel Monteiro de Castro va posar en relleu el reconeixement del paper d'Andorra per salvaguardar la seva independència i alhora «el seu paper i la presència en l'àmbit mundial consolidant la seva identitat com a poble». El nunci veu el Principat com a «exemple d'una comunitat pacífica i integradora». (C.C.)

Quaranta anys de campaments a Salgar

LA SEU D'URGELL.— Els dies 1 i 2 de juliol del 1962, el prevere Roc Salvia i sis adolescents d'Agramunt feien la primera acampada a la plaça de l'ermita de Nostra Senyora de Salgar. Va ser el punt de sortida d'una ruta ja de quaranta anys esmerçats en la pastoral juvenil mitjançant l'organització de campaments, colònies i trobades.

La Palanca, publicació d'Artesa de Segre i comarca, en el número de juliol, va publicar un ampli reportatge, escrit i gràfic, sobre els quaranta anys d'activitats

juvenils a Salgar, l'origen i el desenvolupament del moviment al bisbat. La Font de Coscó, la Font de la Trilla, Casa Nova d'Altès, les Masies de Coll de Nargó, Ardaix i Torre de Sant Antoni de Montgai són les fites que precediren a les instal·lacions modernes de Salgar. Són etapes d'un moviment juvenil ben consolidat al bisbat, amb un grup de monitors il·lusionats i ben preparats i amb instal·lacions adequades en moltes contrades del Pirineu: Vall d'Aran, Pallars, Cerdanya, Alt Urgell i Andorra. (A.M.)

Ajuda'ns a salvar una vida!

- Centres d'acolliment de mares amb problemes.
- Ensenyament de planificació familiar natural.
- Grups de joves PRO-VIDA que promouen una cultura de la vida.

TELÈFONS DE LA VIDA
932 047 111 i 932 805 683

ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA
BONAPLATA, 42, 1º, TEL. 204 71 11 08034 BARCELONA

COL-LABORA FENT-TE'N SOCI

☐ SÍ A LA VIDA, DESITJO REBRE EL BUTLLETÍ INFORMATIU PRO-VIDA

NOM

Adreça

Població

Província

ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA- BONAPLATA, 42, 1r, TEL. 204 71 11 08034 BARCELONA

Missions

EIVISSA

«Crist no és possessió dels cristians del Nord»

■ Rosamaría Palau, carmelita a Nkué (Guinea Equatorial)

A la primavera del 2000, el carmel d'Eivissa, format per set germanes, es traslladava a Guinea Equatorial. Aprofitant que la germana Rosamaría Palau ha estat a Espanya per fer tràmits per al nou monestir, la Delegació de Missions d'Eivissa li ha fet aquesta entrevista.

—Què aporteu al poble i a l'Església guineana?

—L'intent, el desig de presentar, amb la nostra vida, un Déu que ens dóna el seu amor gratuïtament, un Déu amic de l'home sigui quina sigui la raça i el color, alliberador d'esclavatges i de pors.

—I el poble i l'Església de Guinea, què us aporta a vosaltres?

—Ens aporta la seva condició de pobres. Déu els estima amb predilecció: «Benaurets els pobres perquè d'ells és el Regne del Cel.» A més, ens aporten els valors de la seva cultura, compartir el poc que tenen, la capacitat de sofriment, la paciència, la forma de valorar el temps: el temps és per a ells i no ells per al temps, com ens passa als pobles del Nord.

—Quines han estat les experiències i moments més bons?

—Sentir-nos acollides en l'Església local, i quan ens demanen que els ensenyem a pregar, quan un dia al mes un grup de persones, i cada vegada són més, recorren catorze quilòmetres a peu, surten a les 4 del matí de casa seva, per passar el matí amb nosaltres pregant i rebent xerrades de formació cristiana. Al migdia els donem un plat de menjar i després han de tornar a caminar els catorze quilòmetres per tornar a casa seva.

—I els pitjors?

—Quan et sents impotent davant de les necessitats bàsiques i no saps com ajudar-los, i quan ens visita el paludisme.

—On és el vostre carmel? Quina és la seva situació?

—El lloc és un poblat, no sé dir-ne els habitants perquè són cases disperses, potser mil. Es diu Nkué, situat al nord-oest del país a cent quilòmetres de Bata, a la selva. És important per les tres cruïlles de camins que hi conflueixen de tota Guinea, per tant, lloc central. Estem en plena construcció del monestir. En arribar, la diòcesi ens va oferir l'Escola de Catequistes. Les dificultats són moltes, a les normals se suma que tot ha de venir importat de fora perquè només hi ha sorra i fusta. El transport es fa difícil per les carreteres i per l'estat dels camions que poden passar una setmana pel camí per recórrer els cent quilòmetres que ens separen de la capital, Bata.

—Com se sent el ressò de Déu en la realitat quotidiana de la vostra missió?

—El ressò de Déu sempre és per la fe, mai no tens la certesa de sentir-lo amb claredat. Cal estar en un discerniment continu per saber com presentar la nostra missió de contemplatives, orants, fraternes i, d'altra banda, que descobreixin, en la nostra manera de fer, el rostre de Déu.

—Pot resultar interessant un carmel per a les joves guineanes?

—Per a la cultura africana, l'ateisme no existeix, i el tema de la gratuïtat i del transcendent, que defineix la vida contemplativa, crec que encaixa en la seva

cultura, però hi ha el tema de la maternitat física que per a ells és important. La fecunditat física no és, ni de bon tros, l'única forma de maternitat. Una dada a favor és que ells anomenen mare no només les mares que els han engendrat, sinó les tietes, àvies, les dones del seu clan, i aquestes, al seu torn, els anomenen fills. Per aquí, penso, poden entendre que

Germanes del carmel d'Eivissa a la nova residència de Nkué.

la maternitat no és només física. La vida contemplativa en concret és maternitat en el sentit més profund, perquè el nostre objectiu és «mirar» l'home en Déu i intentar mirar-lo con Ell. I «el mirar de Déu és estimar», ens diu sant Joan de la Creu.

—Des de la vostra perspectiva, què diríeu als cristians del Nord?

—Que Crist no és possessió dels cristians del Nord, que el Sud també té dret a viure'l com seu. Em sembla que seria un ideal un intercanvi de cultures. El Nord es creu autosuficient, es creu superior i certament ho és en avenços tecnològics i comunicacions, però el Sud té unes altres antenes de comunicació, de relació, de saviesa que el Nord és molt lluny de captar.

CARTA DES DE...

MOÇAMBIC

Estimats amics,

En tots aquests anys he treballat a diferents llocs de missió: 23 anys a la selva fins al 1983, quan juntament amb les meves companyes vam ser raptades per la guerrilla. La raó? Segons els nostres raptors, jo col·laborava amb el govern pel fet que era la responsable d'un centre de sanitat maternoinfantil i estava entestada a tenir condicions més confortables per als malalts. Aquella inesperada experiència de 32 dies va suposar per a mi una autèntica mort, però superada amb molta fe i confiança en el Senyor, estimant i perdonant els segrestadors als quals podíem qualificar d'enemics, tot i que, en realitat, eren uns pobres germans que ens inspiraven compassió més que no pas una altra cosa. Per això, la pau, tot i que les llàgrimes a vegades em traïssin en algunes ocasions, no es va separar dels nostres cors.

María Abella amb dues germanes de la comunitat a Beira.

encomano el vostre valuós treball al Senyor al servei de l'Església de Catalunya i del món.

María Abella M.
Mercedària missionera

La missió, la tenim aquí?

L'Església és missionera per naturalesa. És la continuadora de l'acció de Jesús al món. «Anau a tots els pobles i faceu-los deixebles meus» (Mt 28,19), diu Jesús als apòstols i ens ho diu a nosaltres, cristians del tercer mil·lenni. Aquest manament de Jesús, l'Església l'ha complert des del primer moment. Ho ha fet perquè està convençuda que Crist és el Salvador dels homes i que donar a conèixer Crist i el seu Evangelí constitueix el primer servei que l'Església pot donar a cadascuna de les persones que formen la humanitat. (RM n. 2).

Històricament, parlar de portar la Bona Nova de Jesús als que no la coneixien era parlar de les missions i dels missioners, persones que, mogudes per la fe en Jesús i el seu amor, anaven a altres pobles llunyans per distància i cultura, ja que la nostra societat era cristiana. Però avui ens trobam que a la societat europea tenim persones al nostre costat que no coneixen Jesús ni el seu Evangelí, bé perquè els pares han deixat de practicar els sagraments i no s'han preocupat de donar l'ensenyament religiós als seus fills, bé perquè han vingut d'altres cultures i pobles on l'evangeli no hi havia arrelat.

Per altra banda, Europa, que en altres temps havia donat tantes vocacions sacerdotals, religioses i missioneres, avui viu una sequera vocacional que fins i tot té dificultats per atendre les necessitats pastorals de les seves comunitats de creients. Per això, alguns cristians creuen que no ens hem de plantejar anar a altres llocs: «La missió la tenim aquí», diuen.

Certament, aquí tenim missió a fer, no només per atendre les necessitats de la comunitat cristiana, sinó també cap als grups, àmbits i persones que estan completament al marge de l'Església. Com aquella dels missioners que van a terres llunyanes, també aquesta serà una tasca àrdua i difícil que demanarà una forta convicció de fe i de confiança en la presència de l'Esperit Sant, tant en l'evangelitzador com en el que ha de ser evangelitzat (nosaltres semblam, però és l'Esperit de Déu qui dóna el creixement). També aquí per comunicar la Bona Nova de Déu caldrà el testimoni d'un amor que es fa servei com el de Jesucrist, respectant les persones i els seus valors, i el testimoni d'una alegria fresca que brota de la persona que se sent estimada i salvada per Déu.

Però, per a una Església local és molt important tenir missioners fora que l'obrin a la universalitat. Com diu la CEE, «les Esglésies locals són les que han de viure i expressar la seva fe com un servei a la missió universal, superant totes les tendències al narcisisme o absolutitzar els seus propis problemes; és sempre la missió la que dóna joventut i vitalitat a les diverses Esglésies. Cada Església local ha de sentir-se responsable de la sort humana i cristiana de tota la humanitat. Així l'expressió «la missió la tenim aquí» serà un estímul a la responsabilitat missionera i no una fina excusa per replegar totes les forces evangelitzadores d'una Església particular damunt ella mateixa, i perdre així el seu caràcter d'universalitat». (La Misión ad gentes y la Iglesia en España, III. 1).

Vicent Tur
Delegat de Missions

Solidaritat i valors

■ Una aproximació al món del voluntariat

El curs 1995-96, el Centre d'Estudis Joan XXIII de l'Hospitalet de Llobregat va començar a portar a terme el projecte de Formació Social i voluntariat a 4t d'ESO, dins d'un crèdit variable. Amb el pas dels anys

el disseny curricular de l'Educació Secundària ha anat canviant i actualment aquesta formació es fa dins de l'assignatura d'Ètica comuna per a tots els alumnes «Valors i Solidaritat».

La titularitat del Centre d'Estudis Joan XXIII és de la Fundació Joan XXIII, promoguda per la Companyia de Jesús. La proposta formativa que ofereix abasta infantil i primària, ESO, els nous batxillerats, la Formació Professional en els cicles formatius de grau mig i superior, una modalitat adaptada a nois i noies que no encaixen en l'aprenentatge reglat, cursos ocupacionals i diferents modalitats de cursos a empreses, borsa de treball... una proposta que gira al voltant de quatre eixos principals: formació acadèmica, personal, social i cristiana.

El món del voluntariat també ocupa un lloc destacat en la formació que ofereix el Centre d'Estudis Joan XXIII i que s'inclou en l'assignatura d'Ètica. Els objectius a assolir són:

- Conèixer els diferents àmbits socials subjectes a marginació o simplement de necessitat tant del barri com d'altres indrets.
- Conèixer els fenòmens socials teòrics i pràctics que porten a les desigualtats.
- Obrir els ulls a altres valors, situacions, formes de vida, cultures diferents i afavorir el respecte.
- Conscienciar i tenir informació sobre la situació de pobresa dels països del Sud i a la vegada la dels nens que la viuen.
- Despertar i afavorir el desenvolupament personal fomentant actituds com poden ser la gratuïtat, disponibilitat, servei, solidaritat i respecte.
- Arribar a un compromís a fi de millorar tot l'entorn que ens envolta i si cal arribar a la seva transformació.
- Informar els nois del que és la vellesa i del que suposa trobar-se en aquesta situació i a la vegada trobar-se amb un reguitzell de problemes dins de la societat actual.
- Portar a terme un dels objectius de la fe cristiana: «Estima els altres com a tu mateix» (Mt 22,39).

Paral·lelament a les hores de formació a l'escola es realitzen activitats de voluntariat fora de l'horari escolar.

Cada noi i noia pot escollir entre rea-

L'experiència de voluntariat amb la gent gran és molt positiva per als alumnes.

litzar un treball teòric sobre alguna entitat de voluntariat, ONG, etc., o bé realitzar setmanalment dues hores de voluntariat social en alguna entitat. Tot depèn de la predisposició que tingui cada alumne per ajudar els altres.

Convé que cada persona trobi la tasca que més li agradi, que el motiu i que respongui a les seves capacitats. Les tasques es poden fer sols o bé en petits grups; si és així, escullen amb qui volen anar i a on. Abans de començar la tasca, l'escola ja s'haurà posat en contacte amb la institució o entitat a fi de tenir-ne més informació.

Seguiment individualitzat

Durant la realització del voluntariat es fa un seguiment individualitzat de cada noi i noia, amb la finalitat que pugui explicar i expressar el que senten i el que viuen en els centres on fan el voluntariat. També s'està en contacte amb les entitats a fi de saber si els nois responen, si resulta efectiva la seva tasca i si tenen algun problema. A la vegada es va fent un diari on expressen el que fan i com se senten.

Si un dia el noi o noia no pot anar-hi, cal avisar i constatar que les faltes d'assistència representen una falta de respecte a les persones que depenen de la seva feina.

Els nois i noies poden fer el servei en diferents institucions i centres:

- Residència geriàtrica Feixa Llarg: la feina consisteix a donar el berenar als avis, participar en jocs de taula, llegir algun llibre als que no hi veuen, portar a passejar els avis que vulguin, ajudar al taller de treballs manuals...

• Residència geriàtrica Fundació Santa Eulàlia: és una residència assistida i a la vegada centre de dia. Els nois hi ajuden en diferents tasques, com donar el berenar, parlar amb els avis...

- Parròquia de Nostra Senyora de Bellvitge: els nois fan un servei de guarderia a l'hora de la catequesi familiar, de reforç escolar a nens amb mancances d'estudi i que a casa seva els és impossible pagar un professor particular. També fan lots de menjar i a vegades ajuden a portar-los a les cases, col·laboren en totes les campanyes que es promouen des de la parròquia, com pot ser la recollida d'ampolles de cava o la tómbola per recollir diners per atendre els nens i nenes del barri que el mes de juliol necessiten ser atesos durant tot el dia i a la vegada poder tenir

un dinar. Aquest projecte és el Casal Menjador de l'estiu.

- Menjadors de la mare Teresa de Calcuta: paren la taula, serveixen dinars i ajuden en feines relacionades amb el menjar que es proporciona a indigents.

- L'Esclat: centre on es realitzen diferents tallers i ells col·laboren amb els monitors.

La valoració

La tasca que han fet els nostres alumnes, concretament amb els avis de les diferents residències ha estat molt positiva. Conviure amb la gent gran, conèixer-la, participar juntament amb ella en diferents activitats, poder col·laborar a fer que la seva vida sigui més fàcil, escoltar-la, saber com pensa, valorar la vida que ha viscut, els seus records, etc., tot això, juntament amb l'experiència dels treballadors de la residència, els ha ajudat a veure la gent gran amb uns altres ulls.

La tasca que realitzen amb infants, tant en els espais com a la parròquia, els enriqueix i els fa valorar moltes de les comoditats que tenen a casa, els motiva a estimar altres persones que en alguns moments se sentirien soles perquè els pares treballen, els fa gaudir del joc, de la formació extraescolar i se senten persones grans malgrat que només tinguin 15 o 16 anys.

Amb l'acció de fer un voluntariat han pogut copsar tots els valors que tenen les persones a les quals poden ajudar i a la vegada els ha fet enriquir-se personalment. Els alumnes s'han sentit valorats i també s'han sentit útils, han arribat a estimar aquestes persones i a valorar també les persones que treballen amb ells. Crec que ha estat una molt bona experiència i que mai no l'oblidaran.

Antònia Cuscó

Professora de Ciències Socials i Ètica

GRUP DE VOLUNTARIAT DE LA FUNDACIÓ JOAN XXIII

C/ MARE DE DÉU DE BELLVITGE, 100-110

08907 HOSPITALET DE

LLOBREGAT

TEL. 933 351 543

A/e: info@j23.jesuitescat.edu

Internet: j23.jesuitescat.edu

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Institut Català del Voluntariat

1998
CONGRÉS EUROPEU
DEL VOLUNTARIAT

1995
I CONGRÉS CATALÀ
DEL VOLUNTARIAT

2001
ANY INTERNACIONAL
DEL VOLUNTARIAT

2002 CONGRÉS CATALÀ
DE L'ASSOCIACIONISME
I EL VOLUNTARIAT

incaVol

On ens podeu trobar

Diputació, 92-94
08015 Barcelona

incavol@correu.gencat.es

93 228 73 05

www.voluntariat.org

0126 atenció
ciutadana

BARCELONA, 15 i 16 DE NOVEMBRE
Palau de Congressos de Catalunya

Salut i dietes

La dieta del reflux gastroesofàgic

En Ramon té 58 anys. Des d'en fa tres, i cada cop més, després de menjar té problemes. La veritat és que durant el dinar o el sopar en si no té dificultats, però just després d'acabar sorgeixen les molèsties. La majoria de dies nota una cremor feridora al pit, rere l'estern, una mica per damunt de la boca de l'estómac. Hi ha dies que s'hi afegeix un petit vòmit que arriba fins a la boca, molt àcid. La veritat és que, encara que gaudeix del menjar, cada cop més comença a tenir moltes manies, perquè no sap quin és el menjar que li fa mal. Sempre ha estat molt sa i ara sembla que tot el menjar és massa fort per a ell. S'ha adonat que els greixos, l'alcohol, la xocolata i el cafè ho augmenten, però també ho té encara que els eviti. Ha anat ocasionalment a diversos metges i ha pres diversos medicaments que ha anat deixant en veure que no el guarien.

El reflux gastroesofàgic

El menjar que masteguem va de la boca a l'estómac a través d'un tub anomenat esòfag. L'esòfag és de parets flexibles de teixit muscular i l'interior del tub està format per una capa de cèl·lules que no resisteixen l'àcid. Just abans d'arribar a l'estómac, té un eixamplement muscular que en contraure's impedeix que hi passi menjar.

A l'estómac el menjar ha de ser digerit

«Els símptomes més freqüents del reflux gastroesofàgic són: cremor retroesternal ascendent, flatulència i regurgitació»

i per això l'estómac segrega un líquid extraordinàriament àcid, juntament amb enzims que digereixen els components de la dieta i a més saliva i líquids que haguem begut. Les parets de l'estómac d'una persona sana resisteixen molt bé l'àcid durant hores. Aquestes parets musculars fan uns moviments de contraccions rítmiques que afavoreixen que el menjar es barregi amb els líquids àcids. Aquesta digestió dura entre una i dues hores, per la qual cosa durant aquest temps el contingut de l'estómac és líquid encara que el que hàgim menjat sigui sòlid.

A les persones amb reflux els passa que el tancament muscular de l'esòfag no estreny prou i petites quantitats d'àcid poden esquitxar l'interior de l'esòfag (en absència de nàusees, vòmits o rots). La mucosa del l'interior no està preparada per aguantar l'àcid de l'estómac, se'n ressent, com en una cremada i es lesiona amb facilitat. El cos tracta de protegir-la amb una salivació més intensa.

Cal evitar empassar aire en menjar. S'empassa aire sempre que es menja parlant.

Per lògica aquest procés s'inicia quan l'estómac està més carregat, dilatant pel volum que té del menjar i es desencadena per les contraccions. Si la persona ha pres molt de líquid, o la beguda era amb gas, o el cinturó del pantaló o un embaràs impedeix expandir-se cap a enfora o cap avall, encara serà més fàcil que es produeixin petits refluxos cap a l'esòfag.

Moltes persones a més tenen el costum d'estirar-se després de menjar per fer la migdiada. Després de sopar algunes persones tenen el costum d'anar-se'n al llit de seguida. És clar que quan la persona està estirada, l'esòfag estarà horitzontal respecte l'estómac i serà més fàcil que es converteixi en un «desguàs» de l'estómac i en aquestes posicions el reflux serà més fàcil.

Tractament dietètic

Durant la digestió:

A) Per tal que l'estómac estigui menys inflat, la pressió de dins sigui més fluixa i no s'escapi líquid gàstric cap a l'esòfag caldria:

- Menjar menys a cada àpat, tot i que es pot menjar més cops al dia.
- Evitar prendre begudes durant el dinar perquè el líquid gàstric sigui el més espès possible. Beure fora d'àpats.
- Evitar que les begudes tinguin gas, per evitar que l'estómac s'infla i la pressió del càrdia cedeixi. També cal evitar els rots que predisposen al reflux.
- Evitar robes i cinturons estrets durant la digestió. Si s'és obès, apriar-se.
- Evitar empassar-se aire en menjar. Empassem aire sempre que mengem parlant, discutint, amb presses o distrets mirant revistes o televisors. S'ha de mirar el que es menja per tal que la sincronització de mastegar, deglutir i respirar siguin correctes.
- Evitar fer força, aixecar pesos, fer gimnàstica, fins a dues hores després de menjar.

B) Per evitar que el líquid de l'estómac es

filtri cap a l'esòfag caldria:

- Mantenir-se assegut o dret després de menjar durant dues hores. Quan ens ajaïem, l'esòfag es col·loca per sota del nivell de l'estómac i pren la posició d'un desguàs en lloc de xemeneia.
- C) Per mantenir la pressió de l'esfínter:
- Evitar certs aliments que relaxen l'esfínter esofàgic inferior: cafeïna, alcohol, espècies, menta, xocolata.
- En fumar, el tabac relaxa l'esfínter com si fos un aliment.
- Prendre algun medicament a base de metraclopramida per augmentar la pressió de l'esfínter.
- D) Per evitar el reflux nocturn:
- Aixequem el capçal del llit uns 20-25 cm mitjançant la col·locació de falques de

fusta sota les potes. L'ús de coixins no sol donar bons resultats. Això no ho han de fer les persones amb varius, insuficiència venosa, hemorroides o problemes inflamatoris articulars a les extremitats inferiors.

Dades

- En la població de més de 50 anys, un 11% presenta reflux i acidesa retroesternal. El 7% de les persones té cremor diària i el 15%, cada mes. El 27% pren antiàcids cada quinze dies.
- De 162 pacients amb molèsties gastrointestinals atesos en diversos centres d'atenció primària, el 43% patien una síndrome de l'intestí irritable (SII) i el 18%, malaltia per reflux gastroesofàgic. El diagnòstic inicial no va ser correcte en molts casos, i es va confondre el SII principalment amb gastroenteritis i el reflux principalment amb gastritis [J. Gastroenterol Hepatol, 2002; 17 (Supl.): A690].
- Els símptomes més freqüents són: cremor retroesternal ascendent; flatulència i regurgitació.
- Els símptomes menys freqüents són: mal intens al pit, capaç de confondre's amb el dolor d'angina-infart cardíac; ronquera; tos; secreció bronquial i ofecs (asma bronquial).
- Els símptomes d'alarma són: mal o dificultat en empassar; excrements de color negre-carbó; disfonia i anèmia per manca de ferro.

M. José Camps

Amb l'assessorament mèdic del Dr. Ferran L. Tognetta

La bona notícia

Per Francesc Gamissans

El «frare estrella» de la televisió lituana

Fra Astijus Kungys, un franciscà lituà, dirigeix des de fa gairebé dos anys un programa setmanal a la televisió nacional del seu país, titulat *Obre la porta*. El programa té l'esquema següent: fra Astijus, vestit sempre amb l'hàbit de sant Francesc, va pel carrer i truca a la porta de qualsevol casa. Demana a qui li obre si vol parlar i respondre sobre temes quotidians: la vida, la família, la feina que fa, les preocupacions que té, les penes i alegries, i també sobre la seva fe en Déu i si li prega. No hi ha matèries tabú.

Fra Astijus grava la conversa espontània, que entrega després als estudis del canal corresponent. L'espai televisiu *Obre la porta* es transmet cada dijous, de 20.00 a 20.50, abans de les notícies de la nit. El segueixen centenars de milers d'espectadors.

Aquí, un programa semblant es podria dir així: *Plats nets o El Petit Germà*. Potser triomfaria i tot...!

Fra Astijus Kungys —conegut com el «frare estrella»— ha estat premiat recentment com el millor presentador de la televisió nacional de Lituània.

Oi que el programa *Obre la porta* és una bona notícia?

cultura

Recuperar el significat de la iconografia

BARCELONA.— La Societat Iconogràfica Ortodoxa de Catalunya és una entitat sense ànim de lucre que pretén rescatar la iconografia tradicional a Occident, i especialment a Catalunya, que comprèn també l'art romànic. Es proposa donar a conèixer la profunditat de la iconografia en totes les dimensions i, alhora, mostrar-ne el misticisme.

Aquesta associació vol fomentar l'estudi en l'art iconogràfic, sobretot el bizantí-eslau, tant en la teoria com en la pràctica. També vol promoure la investigació iconogràfica en l'àmbit mundial, però especialment la recerca de sants històrics de casa nostra o bé d'icones desaparegudes. Un altre dels seus objectius és difondre la difusió d'aquest art sagrat a Catalunya i arreu del món a través de conferències, exposicions, seminaris-tallers de pràctica, intercanvis internacionals, etc.

Tot això comporta una tasca de recerca científica i arqueològica, a càrrec d'una comissió especialitzada. La Societat Iconogràfica Ortodoxa de Catalunya publicarà els seus treballs en forma d'articles, seminaris, llibres... L'entitat està formada per pintors iconògrafs, arqueòlegs, antropòlegs, teòlegs i especialistes en diferents àrees. Són cristians ortodoxos i catòlics, principalment, tant seglars com religiosos i clergues.

Per a més informació sobre la Societat Iconogràfica Ortodoxa de Catalunya: Centre de Sant Pere Apòstol, c/ Sant Pere Més Alt, 25 - 08003 Barcelona; Taller d'Iconografia, c/ Rector Triadó, 68 - 08014 Barcelona, o als tels. 934 566 168 (P. Alfons), 615 595 255 (Maria) i 659 261 956 (David). (C.C.)

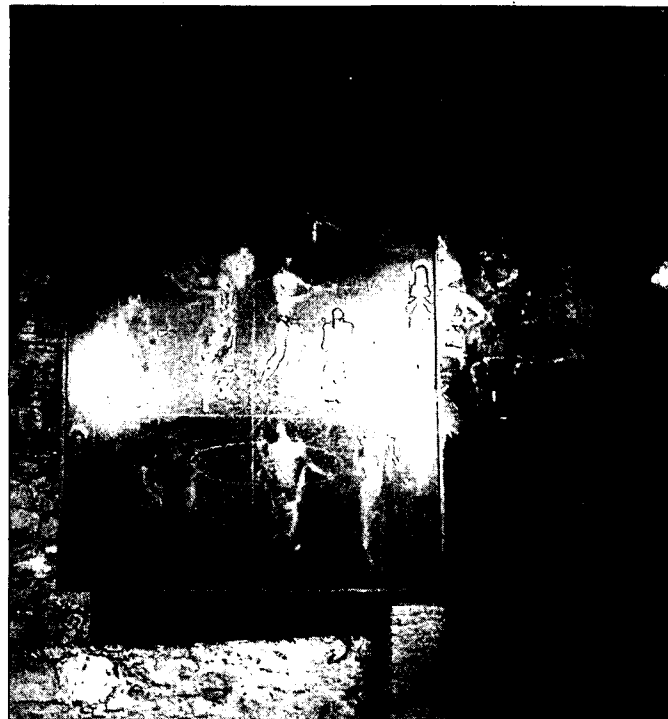
Pintura religiosa al bisbat de Vic

VIC.— Fins al proper 17 de novembre es pot visitar a L'Albergueria, Centre de Difusió Cultural del bisbat de Vic, una rellevant exposició de pintura religiosa de l'artista Camil Bofill. Han col·laborat en la seva organització la parròquia de Sant Martí de Sobremunt, la parròquia de Sant Feliu de Torelló, la parròquia de Santa Maria de Borredà i la família Bofill.

Camil Bofill va néixer a Torelló el 1957 i la seva inquietud artística es va desvetllar de molt jove. Una estreta vinculació a diversos moviments juvenils el va portar a relacionar-se amb la parròquia de Sant Feliu de Torelló, una relació que el va dur a realitzar la seva primera obra important en una església: un gran díptic sobre fusta dedicat a la conversió de sant Martí. Aquesta peça artística la va fer l'any 1978 per al presbiteri de l'església parroquial de Sant Martí de Sobremunt.

A l'exposició, organitzada per L'Albergueria, s'hi exposen les pintures que Camil Bofill va realitzar per a Sant Martí de Sobremunt i Sant Feliu de Torelló, que han estat cedides per les parròquies respectives. També s'hi poden veure els esbossos previs al retaule de Santa Maria de Borredà.

Sobrietat, simbologia i candidesa espiritual són algunes de les característiques de l'univers pictòric de Camil Bofill. «En els seus encàrrecs religiosos, llargues figures es disposen enmig d'una fragmentació de plans que busquen la intensificació de l'escena narrada i la consecució d'un espai pictòric volgutament sacre. Comprendre és una de les aspiracions de l'art religiós i en aquests treballs el pintor aconsegueix atrapar l'esperit de l'observador sense apartar-se del

Una de les pintures de l'exposició.

continuum de la seva producció», escriu Anna Palomo al catàleg de l'exposició.

L'horari per visitar la mostra és el següent: dimarts a divendres (de 17.00 a 20.00), dissabtes (de 10.00 a 13.00 i de 17.00 a 20.00) i diumenges i festius (d'11.00 a 14.00). L'adreça és: L'Albergueria, c/ de L'Albergueria, 1 - 08500 Vic, tel. 938 891 857, a/e: albergueria@bisbatvic.com (C.C.)

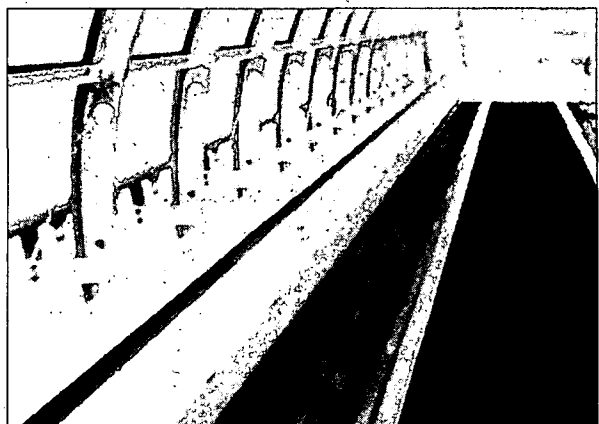

III Jornada

Objecció de consciència en l'exercici professional

Dissabte 19 d'octubre del 2002

Sala d'actes de l'Hospital General de Catalunya (Sant Cugat del Vallès)

Objecció de consciència en l'exercici professional BUTLLETA D'INSCRIPCIÓ

Nom i cognoms
Adreça
Codi postal Població
Telèfon Adreça electrònica
Professió

Envieu la butlleta d'inscripció a **Metges Cristians de Catalunya:**
c/ Gran de Gràcia, 13 - 08012 Barcelona
Adjunteu-hi un xec o bé el comprovant de transferència bancària
(Caixa Sabadell c/c: 2059 0612 72 8000054097)

Inscripció: 20 euros; estudiants: 10 euros
Informació: www.e-cristians.net

PROGRAMA d'ACTES

8.30 h **Recepció i recollida de documentació**

9.00 h **Obertura**

Dr. J. M. Massons, de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya i president d'honor de Metges Cristians de Catalunya (MCC).
Conferència

Dr. J. M. Simón, president executiu de MCC i membre de la junta directiva de la Federació Internacional d'Associacions Mèdiques Catòliques.

9.30 h **Taula Rodona**

Moderador: Dr. F. Garcia-Fària

Ponències:

- **Opció i objecció a favor de la vida, Dra. M. Rutllant**, directora de la Fundació Pro Vida de Catalunya.
- **Decisions en reanimació, Dr. M. Pacheco**, professor d'Anestesiologia i Reanimació.
- **Ètica en investigació humana, Prof. Dr. J. Cervós**, Rector d'Honor de la Universitat Internacional de Catalunya.
- **Opcions al final de la vida, Dr. J. Vidal**, Associació Catalana d'Estudis Bioètics.

11.30 h **Coffee break**

12.00 h **Conferència magistral**

S.E.R. Ricard M. Carles, arquebisbe de Barcelona.

12.30 h **Testimoni d'un ginecòleg**

La píndola de l'endemà, Dr. E. Bataller.

12.45 h **Taula Rodona**

Moderador: Dr. F. Buqueras

Ponències:

- **Perspectives des del periodisme, Sr. D. Arasa**, periodista.
- **El món de l'educació, Sr. A. Rosàs**, sotsdirector del Col·legi Santa Isabel.
- **La llei i l'ètica, Sr. E. Campo**, notari, membre de la Reial Acadèmia de Jurisprudència.
- **El complex món de la política, Honorable Sr. J. Miró i Ardèvol**, antic conseller de la Generalitat de Catalunya i president d'E-cristians.

14.30 h **Cloenda**

Sr. A. Arcones, Fundació San Pablo-CEU.

«Les esbartades de mossèn Cinto»

■ Proposta escènica de Jordi Torres per commemorar el centenari de la mort del sacerdot i poeta de Catalunya

BARCELONA.— El proper diumenge 6 d'octubre, a les 17.30, es presenta al Centre Parroquial de Sarrià (c/ Major de Sarrià, 117) l'obra *Les esbartades de mossèn Cinto*, una petita biografia de Mn. Cinto representada a través de la dansa, el teatre, la poesia i la música, a càrrec de l'Esbart de Sarrià. Jordi Torres (Premià de Mar, 1936), autor del text i la coreografia de *Les esbartades de mossèn Cinto*, dirigeix aquesta representació teatral. Torres, que sempre ha estat molt vinculat al món del teatre i la dansa, explica què són les esbartades i com va sorgir la idea de muntar aquest espectacle.

—Com definíreu aquesta proposta escènica?

—*Les esbartades de mossèn Cinto* neixen amb la voluntat de donar a conèixer la figura de Verdaguer, però d'un Verdaguer «viu», al costat dels seus amics: en Cullerell, en Martí, l'Estadella... amb qui es reunia sovint. Aquestes reunions literàries Verdaguer les va anomenar «esbartades», i d'aquí van néixer els esbarts. El primer va ser l'Esbart de Vic, que va sorgir al cap de poc de la mort de Mn. Cinto. No és estrany, doncs, que ara sigui un esbart, l'Esbart de Sarrià, el que vulgui retre un homenatge a Verdaguer.

—A més, Mn. Cinto va tenir una vinculació amb Sarrià...

—Sí, de fet hi va morir. Poc abans va

per la pàtria... Mn. Cinto era un gran nostàlgic. Llavors el cor canta l'*Emigrant*, abans i després que l'esbart balli una havanera. Després vindran els rigodons i el vals a la casa del marquès de Comillas. L'acte sisè és dedicat a Montserrat. Comença amb el cant del *Virolai*, i a continuació el cor i l'esbart interpreten alhora el *Morenet sou*, en una mena de cant i dansa de pregària al voltant de la Mare de Déu. I després ve el *Canigó*, amb les danses dels fallaires i de les fades, en què Verdaguer, Gentil i Flor de Neu reciten poemes mentre el cor va cantant estrofes de les *Muntanyes regalades*. L'obra es clou amb el ball d'una sardana, que és el ball de germanor.

—L'obra es presenta a Sarrià el 6

Un moment de la representació.

passar per Vallvidrera i es va parar davant de Can Trampa, on la Madrona, que n'era la mestressa, li va oferir una tassa de caldo... Aquest fe, que és rigorosament històric, apareix al primer acte de l'obra.

—En què consisteix exactament *Les esbartades de mossèn Cinto*?

—L'obra s'estructura en vuit actes i una escena final, al llarg dels quals s'alternen les danses, la recitació de poemes de Verdaguer i la representació de diverses escenes de la vida del poeta. Al primer acte, que té lloc a Vallvidrera, la Pepa i la Madrona es troben i comenten la mort recent de Mn. Cinto a Vil·la Joana, mentre enfilen el camí cap al mercat de Sarrià. Al vuitè acte tornen a aparèixer, en arribar al desert de Sarrià...

—I, entremig, es presenten les diverses facetes de la vida de Mn. Cinto.

—El segon acte parla de l'Esbart de Vic i s'interpreten les dues primeres danses que va ballar: *Folgueroles* i *Castellterçol*, després es parla dels Jocs Florals, del seu amor

d'octubre, però, de fet, l'estrena va ser a Vil·la Joana.

—Sí, l'obra la vam estrenar el 9 de juny en el marc dels actes de l'Any Verdaguer. Llavors la vam representar a l'aire lliure i ara ho farem al teatre del Centre Parroquial de Sarrià. És clar, no és el mateix fer-ho en un espai tancat, on tens més recursos, els llums, els colors, el so... La col·locació del públic també canvia.

—Quin record teniu de la representació de Vil·la Joana?

—A la gent li va agradar molt. A més, entre el públic n'hi havia molts que la sentien molt propera, aquesta història... Verdaguer va morir allí.

—I, a part d'aquesta, teniu previst de fer-ne alguna representació més?

—Em faria molta il·lusió poder-la fer a Folgueroles, si pogués ser dintre de l'Any Verdaguer. I també m'agradaria portar-la a Montserrat. Veurem.

Gabriel Genescà

Any Gaudí

On va viure Gaudí

23 Catalunya

Sobre la base econòmica de la Revolució Industrial, Catalunya desperta d'una llarga decadència a un etapa molt constructiva. Mn. Verdaguer, «príncep de les lletres catalanes», encapçala la Renaixença, que s'estén de la seva poesia a les altres arts i arriba a la política, amb la reclamació de l'autogovern.

El catalanisme forma dos corrents: un primer, laïcista i més federalista, iniciat per Valentí Almirall; un segon, amarat en gran part de sentit cristià i més nacionalista, i que gairebé sempre dirigirà el moviment. Volen la reconstrucció temporal i espiritual. Hi comencen per la coronació de la Mare de Déu de Montserrat com a patrona de Catalunya (1881), festa per a la qual s'arregla l'absis del santuari. És la primera intervenció de Gaudí, encara estudiant, a Montserrat, com a delineant de l'arquitecte titular.

Els pilars socials n'eren els clergues il·lustrats (contraposats als carlins tradicionalistes), com el Dr. Josep Torras i Bages; els burgesos industrials catòlics, com Eusebi Güell; i els artistes cristians, com Antoni Gaudí.

Gaudí era conscient de la universalitat del seu art i dels ensenyaments de

Jesús. Com Ell, va estimar la pàtria. Soci del Centre Excursionista, en coneixia pas a pas la història, els paisatges, els monuments i els tipus humans; com a artista, n'exaltava els símbols; com a ciutadà, considerava un deure participar en les iniciatives culturals, com els

Gaudí, entre altres intel·lectuals convidats per Verdaguer a la primera lectura del poema «Canigó», al claustre de la catedral d'Elna, al Rosselló.

Jocs Florals, i defensar-ne la llengua davant l'Estat.

No va militar en cap partit polític, però sí en la Lliga Espiritual de Nostre Senyora de Montserrat, que agrupava els catalanistes cristians. Així, i com a excepció, la firma de l'arquitecte apareix en un document públic: l'al·locució de l'assemblea extraordinària del 1919, celebrada a Montserrat amb motiu del plebiscit dels ajuntaments catalans demanant l'autonomia i redactada per Manuel Carrasco i Formiguera: «En la constitució de la nova Catalunya, ningú com els catòlics tenen tants ideals que realitzar.»

Josep M. Tarragona
(www.e-cristians.net/gaudi)

LA PREGUNTA DE LA SETMANA

En quin museu es pot visitar fins a finals d'octubre l'exposició «Gaudí, l'home i la seva obra»?

- Envieu les respostes a Catalunya Cristiana. Concurs Antoni Gaudí. C/ Comtes de Bell-lloc, 67, 4t - 08014 Barcelona; o per correu electrònic (redaccio@catcrist.com), indicant Concurs Gaudí.
- Cal que indiqueu el vostre nom i cognoms, adreça i telèfon.

tel. 651538643
Sitges

ORIOL FARRANDO

ensinistraments
adestramientos

Els llibres de Mn. Nicolau, punt de trobada de ciència i fe

La barcelonina editorial Claret publica, actualment, la col·lecció **Cultura i Pensament** sobre temes d'interès científic, rigorosos i amens a la vegada, que atrauen tant el neòfit com l'iniciat en la matèria. Això és degut, en bona part, a la tasca de Mn. Francesc Nicolau i Pous, que ha aconseguit fer de la ciència una cosa assequible a una gran majoria.

Justament, un servidor, sempre de lletres, amb mals records i prejudicis —provinents de l'època estudiantil— de les ciències, es va apropar al tema en llegir Mn. Nicolau abans de conèixer-lo personalment.

La meua afició a l'astronomia es deu pràcticament a ell (*Origen i estructura de l'univers*, núm. 2). Sobre qualsevol tema

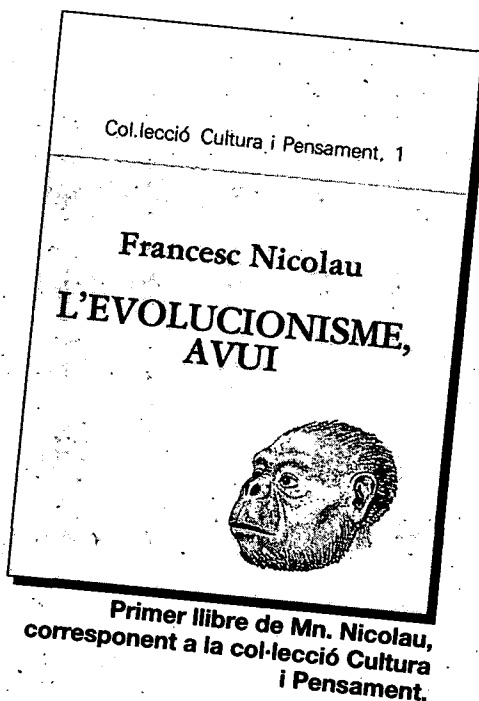
com es va arribar a la troballa (condicions de l'època, idiosincràcia del científic...) i a més ens recorda una cosa molt important: que no hi ha cap oposició entre ciència i revelació, tret que es desitgi forçar textos o fer-ne lectures fonamentalistes.

Els articles de Mn. Nicolau al setmanari *Catalunya Cristiana* serveixen, enllaçats, per a la consecució del corresponent llibre.

Església i ciència al llarg de la història és el darrer llibre fins ara de Mn. Francesc Nicolau. Editat per Claret, pertany a la col·lecció Cultura i Pensament (núm. 18).

Sem-pre està al corrent dels descobriments en la seva totalitat i, a més, a les mateixes pàgines del setmanari apareix un breu però substancios escrit a part sobre «actualitats científiques».

Crec que avui, generalment, es reconeix la tasca important de Mn. Nicolau, encara que no sempre ha estat així. Anys enrere hi havia certa tendència —en alguns sectors, no tots afortunadament— que trivialitzava, amagava o, a vegades, ridiculitzava qualsevol interès intel-

Primer llibre de Mn. Nicolau, corresponent a la col·lecció *Cultura i Pensament*.

lectual. Molestava qualsevol conversa de ciència, cultura o art en totes les seves manifestacions, i això es donava en l'àmbit de la formació. Llavors prevalia pertànyer a un grup determinat, exhibir la ideologia de cara a la galeria, i avortar el que ells no consideraven com a principal i allò va ser lamentable, però els que havien de protestar ho feien.

Mn. Narcís Ribot i Trafí
Prevere

FILATÈLIA

per Enric Graupera

Baltasar Gracián, escriptor

L'Estat espanyol, dins de la sèrie filatèlica dedicada a la literatura, va recordar l'any 2001 l'escriptor Baltasar Gracián amb motiu dels 400 anys del seu naixement. Baltasar Gracián Morales va néixer a Belmonte el 1601 i

va morir a Tarazona el 1658. Va estudiar Filosofia i Arts, i més tard va estudiar Teologia a Saragossa. Després de ser ordenat prevere el 1627 i després d'haver fet la professió solemne, Gracián va ser destinat a Osca com a professor. El 1637 publica la seva primera obra, *El héroe*, un manual de conducta per a l'individu en les seves relacions amb la societat. A finals del 1639 va ser destinat a Saragossa com a confessor del virrei d'Aragó, el duc de Nocera. Deixa moltes obres escrites (*El Criticón*, *El político*, *El discreto*...). És seva la cèlebre frase: «Lo bueno, si breve, dos veces bueno; y aún lo malo, si poco, no tan malo.»

Concurs fotogràfic sobre monestirs

CASCASTILLO.— Amb motiu del 75è aniversari de la restauració de la vida monàstica a l'abadia cistercenca de Santa María de La Oliva, a Carcastillo (Navarra), s'estan fent nombroses activitats culturals i religioses. Una d'elles és l'obertura del I Concurs i Saló Nacional de Fotografia, que du per tema «Monestirs d'Espanya».

S'hi podran presentar un màxim de tres fotografies per autor a cada secció: A (blanc i negre) i B (color). El termini d'admissió s'acaba el 31 de desembre del 2002. El primer premi serà de dues estades de tres dies a pensió completa a la mateixa hostatgeria i una caixa de vi negre de maduració. També hi haurà un premi especial, de dues estades de quatre dies a pensió completa a l'hostatgeria i una caixa de vi negre reserva i una altra de maduració.

Per a més informació: abadia cistercenca de Santa María de La Oliva - 31310 Carcastillo (Navarra), tel. 948 725 626, fax 948 715 855, c/e: bodegasoliva@infonegocio.com (C.C.)

Premis Rovira Beleta de guions cinematogràfics per a joves

BARCELONA.— L'Agrupació CinemaNet ha convocat els III Premis de Guions Curts Cinematogràfics per a Joves Rovira Beleta, creats amb el nom de qui va ser destacat director de cinema espanyol. Aquests guardons pretenen promoure que els valors, familiars i educatius siguin tinguts en compte a l'hora d'elaborar guions cinematogràfics.

Els premis s'agrupen en tres categories, segons les edats dels participants, la més important de les quals és la de 18 a 30 anys. El premi per a aquesta categoria és de 2.000 euros, a més d'un guardó artístic i la publicació del guió.

El termini per a la presentació dels guions s'acaba el 31 de desembre d'enguany. S'hi poden presentar persones de qualsevol nacionalitat i les obres poden ser tant en llengua castellana com catalana. Les bases completes dels premis i la direcció electrònica a la qual s'han d'enviar els guions es poden consultar a la web del GEC, de la qual forma part CinemaNet: www.sobrelafamilia.org (C.C.)

Lliurament dels premis Duc In Altum 2002

MADRID.— El lliurament dels premis Duc In Altum 2002, que tindrà lloc el proper 21 d'octubre, a les 20.00, a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Madrid, marcarà el començament dels vint-i-cinc anys del pontificat de Joan Pau II. Aquests premis, creats per la revista *Mensaje del Papa*, tenen com a objectiu estimular la col·laboració en els programes que el Sant Pare ha marcat per al tercer mil·lenni, com ara les vocacions, la defensa de la vida des de la concepció, la difusió de la veritat de Déu en tots els ambients, etc.

Els premis Duc In Altum 2002 han estat concedits a: la mare Angélica, fundadora de l'Eternal Word Televisión Network, pel seu esforç apostòlic en la difusió del missatge cristià i sobretot dels ensenyants del Papa; al Camí Neocatecumenal, amb especial referència a Kiko Argüello, Carmen Hernández i al P. Mario Pizzi, per la seva contribució a les vocacions sacerdotals, i a la Dra. Dolores Voltás Baro, secretària general de la Federació Espanyola d'Associacions pro Vida, per la seva defensa de la vida humana des del moment de la concepció. (C.C.)

PUJOLS JOIERS, els artesans de l'or

Medalles religioses, rellotgeria. Gran varietat de dissenys. Taller propi. Reparacions.

Visiti'ns al carrer Hospital, 29, de Barcelona, al costat de les Rambles. Tel. 933 182 284

Bon dia!

Compren materials d'enderroc (teules, radiadors, fàbriques en desús, reixes, portals, etc.) i material antic (llibres, biblioteques, botigues velles, etc.).

Truqueu a en Raimon o en Pau al
972 645 262

COSM PRIMERA AGÈNCIA MATRIMONIAL DE CATALUNYA

La cerca de parella requereix les màximes garanties.

Més de 25 anys d'experiència.
Dirigida per Psicòloga col·legiada.
Garantia JAC Generalitat de Catalunya.
Informi-se'n gratuïtament i sense compromís, el nostre equip de psicòlegs li dirà si pot ajudar-lo/la.

COSM, c/ Balmes, 64, 3r 2a (xamfrà c/ Aragó)
08007 Barcelona
Tel. 934 877 180 - Fax 934 877 148
<http://www.agenciamatrimonial.com>

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA BON VIURE

Som a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala de repòs, servei mèdic, sanitari i humà. Estades per sempre, i per a convalescències. Poques places.

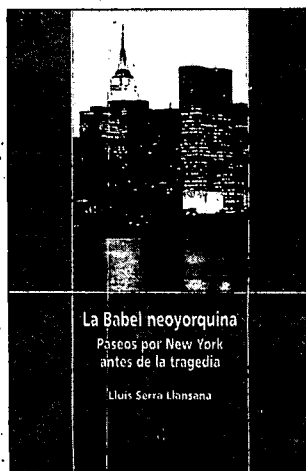
Tel. 934 274 453

LLIBRES

Nova York abans de l'11-S

Aquest llibre, escrit per Lluís Serra Llansana, germà marista i periodista, adquireix a la llum dels esdeveniments succeïts l'11 de setembre del 2001 una connotació especial. S'emmarca en una època històrica en què es pensava que la ciutat podia ser envaïda pels marcians, com va inventar en el seu moment el cineasta Orson Welles, però no colpejada per éssers reals que sembrarien el dolor en moltes llars. «No dubto —escriu l'autor en la introducció— que la capacitat de recuperació de la ciutat novaïorquesa farà autèntics

miracles, però en veure el nou perfil dels seus edificis adverteixo un forat irreemplible, si més no per ara. Se m'ocorre unir Nova York amb Babel perquè són dues ciutats lligades al símbol de les torres, tant en el disseny d'aixecar-les com en la tragèdia de veure-les ensorrar-se.» El volum, estructurat en setanta-cinc capítols breus i un epíleg, és un passeig per la ciutat dels grans gratacles abans que tingués lloc la tragèdia anteriorment esmentada. Un itinerari que, en paraules de l'autor, «descobreix nous indrets. Ofereix perspectives noves. Trenca els esquemes còmodes. S'endinsa en paratges desconeguts». (C.C.)

Lluís Serra Llansana, *La Babel neoyorquina. Paseos por New York antes de la tragedia*. Edicions STJ, Col·lecció Testimonios, Barcelona 2002, 173 pàg.

L'Església catòlica i el conclave

L'agitada història del conclave —elecció, en recinte tancat, del Summe Pontífex— es presenta com a mirall de les concepcions canviants de l'Església catòlica, del papat i de la seva relació amb el poder polític i, en termes generals, de la mentalitat que caracteritza les diferents èpoques a Occident. La lectura d'aquest estudi molt ben documentat i escrit proporciona una visió panoràmica de l'essència i de l'evolució del conclave com a fragment —i paradigma— del catolicisme des dels seus inicis fins als nostres dies. Seguint aquest recorregut històric que projecta llum sobre estratificacions polítiques i teològiques complexes, el lector es perca de la sorprenent capacitat de resistència i la contínua adaptació a les necessitats del moment que ha mantingut el conclave al llarg dels temps i que ha permès la seva supervivència com a institució fins i tot en èpoques de crisi. «El conclave i les seves lleis no són més que una parcel·la de la vida del catolicisme, una parcel·la d'on emergeixen dinàmiques polítiques i necessitats de reforma, anhels de fidelitat evangèlica i contrastos entre ambicions», afirma al pròleg l'autor, Alberto Melloni, que ha escrit nombrosos articles periodístics sobre les interaccions entre política i religió. Quins reptes li plantejarà el nou mil·lenni a l'Església catòlica i al conclave? Davant d'aquesta qüestió fonamental, les investigacions erudites d'Alberto Melloni adquireixen una actualitat peremptòria. (C.C.)

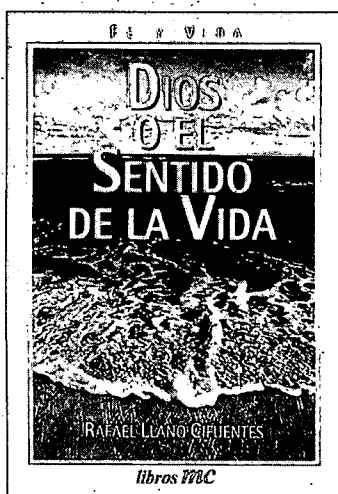
Alberto Melloni, *El conclave. Historia de una institución*. Editorial Herder, Barcelona 2002, 221 pàg.

Cercar el sentit de l'existència

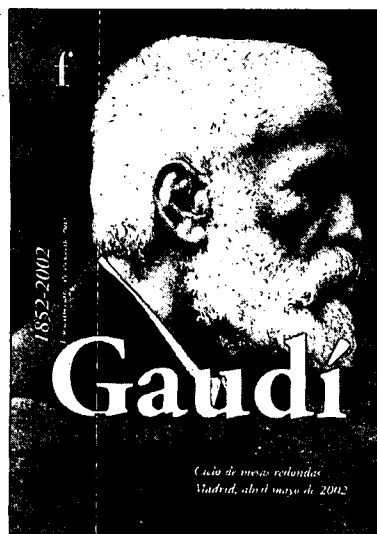
Dios o el sentido de la vida aborda allò més fonamental de l'existència humana: el seu sentit. Una vida sense sentit, diu l'autor, Mons. Rafael Llano Cifuentes, bisbe auxiliar de l'arxidiòcesi de Rio de Janeiro, és com un buc fantasma que navega sense rumb, destinat a quedar a la deriva, a mercè de qualsevol vent i marea, per ser finalment engollit per les onades implacables del mar. Els seus tripulants, en canvi, desconexors del sentit de la seva vida i de la seva mort, senten l'angoixa i la depressió dels que estan condemnats a un final dramàtic. Nosaltres hem sentit mai aquesta mena d'angoixa o aquesta inseguretat que provoca saber-se en mans de qualsevol esdeveniment fortuït, de qualsevol incident mortal? En aquest llibre podem trobar les causes que motiven aquests sentiments tan dolorosos, i les solucions per aconseguir superar-los. Amb la lectura d'aquestes pàgines es pot anar prenent consciència d'una cosa segurament ja sabuda: viure sense sentit és, simplement, encaminar-se a una mort sense futur. No únicament s'ha de viure, sinó caminar cap a la Vida en majúscules, els braços de la qual s'allarguen fins a la felicitat eterna. (C.C.)

Rafael Llano Cifuentes, *Dios o el sentido de la vida*. Editorial Palabra, Col·lecció Libros mc, Sèrie Fe y Vida, Madrid 2002, 324 pàg.

Homenatge a Antoni Gaudí

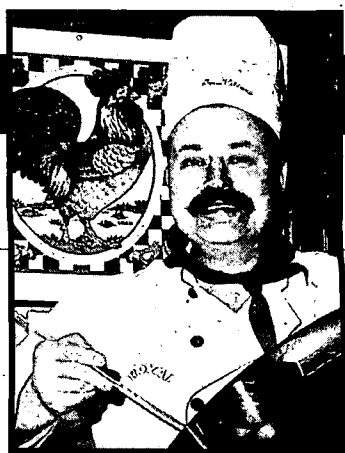
La Fundació Independent, una entitat nascuda el 1987 amb l'objectiu prioritari d'enfortir la nostra societat civil i fomentar que la ciutadania sigui cada cop més participativa, associativa, solidària i democràtica, va organitzar durant els mesos d'abril i de maig d'enguany un cicle de taules rodones sobre la vida i l'obra d'Antoni Gaudí, amb motiu del 150è aniversari del seu naixement. «Antoni Gaudí mai no va estar a Madrid, però l'«esperit» del genial arquitecte català es va fer present a la Villa y Corte durant sis setmanes amb motiu del cicle de sis taules rodones», s'explica al pròleg del llibre. La primera sessió tenia com a títol «Gaudí i el seu temps». En la segona jornada es va abordar la biografia de l'il·lustre personatge. La tercera taula rodona es va dedicar a la seva tasca com a arquitecte. Sobre la seva obra mestra, la Sagrada Família, va versar la quarta sessió. «Gaudí i el modernisme» i «Gaudí i la seva projecció» van ser els temes de la cinquena i sisena jornada, respectivament. (C.C.)

Gaudí en Madrid. Fundación Independent. Madrid 2002, 214 pàg.

LES RECEPTES DE

JOAN
Villaró

La reina de les espècies

Sabeu quina és la reina de les espècies? Doncs, el pebre. Gairebé tots els plats admeten aquest gra tan preuat, això sí, unes salses amb molta més moderació que altres. Fixeu-vos, per exemple, en un plat de cap i pota. Indubtablement ha de ser picant. Però s'ha de saber diferenciar si es tracta de cap i pota presentada com a tapa (que en aquest cas sí que haurà de picar) o com a plat de ració d'un menú (aleshores el plat només ha de tenir un lleuger punt de picantor).

L'explicació és ben senzilla: si mengem una tapa la ració és més petita, però si en mengem un plat, la ració és més gran i, per tant, hem de gaudir menjant sense que ens molesti la picantor.

El millor pebre és el procedent de Jamaica.

ESCOLA DE CUINA JOAN VILLARÓ

c/ Emili Botey, 5, local 2 - 08400 Granollers

Tots els interessats a adquirir el seu llibre *Aprèn amb mi* truqueu al tel. 938 793 402.

El llibre de la setmana

Dalí com a pretext

El premi Ramon Llull 2002, obtingut per Màrius Carol amb la seva obra *Les seduccions de Júlia* està centrat en Salvador Dalí, però en realitat sembla que al seu autor el preocupa més explicar-nos tres històries de diferent calat, i sense gaire originalitat.

Júlia és la dona de passat universitari, de l'època en què els nois i les noies joves s'apuntaven amb relativa facilitat als grups d'una esquerra incipient, a l'estil —ben allunyat, per cert— dels deixebles de Cohn Bendit i els grafitis del maig francès. Era una revolució que es forjava a les assemblees de les aules, i als aldarulls dels carrers centrals, fugint de les càrregues dels «grisos»... I com ha passat a molts d'aquests universitaris, Júlia va trobar ben aviat un acomodament en una boda que la va trasplantar al dòlar.

I Júlia, una dona ja madureta, torna des de NY, després d'uns quants anys, a la seva Barcelona natal. La seva missió: preparar un documental sobre Salvador Dalí.

Però Màrius Carol, que acompanya Júlia a les terres del «geni de Figueres», no es conforma amb oferir-nos dades, abundants, sobre la vida, les excentricitats i l'entorn del pintor. I vol seduir el lector

Màrius CAROL,
Les seduccions de Júlia.
Planeta, Barcelona 2002, 269 pàg.

amb tres línies argumentals, el protagonisme del qual assumeix la mateixa Júlia: el retrobament amb antics coneguts, la sorpresa davant la Barcelona renovada que se li dona a conèixer, i un «demiürg» relativament original, que la condueix de la taverna al llit, sense solució de continuïtat.

No negarem que *Les seduccions de Júlia* es llegeix amb facilitat, i que es gaudeix, no tant per la fluïdesa de l'estil, com pel que fa als recorreguts que es van fent per la Barcelona d'avui. Està clar que això últim suposa un coneixement de la ciutat, i dels seus racons especialment gastronòmics, encara que no els anomeni explícitament. O precisament per això, perquè a qui desconeixi la ciutat li poden resultar implícits irrellevants.

El que s'explica de Dalí, no pas per conegut, deixa de ser interessant. A vegades patètic, perquè assistir a les seves últimes hores, o conèixer detalls autèntica-

ment deplorables, descobreix la terrible realitat agònica dels humans.

L'anècdota de l'amor de jove, el periodista Santi, i la seva història d'espies estranya i gratuïta, resulta desnerida. És l'evocació d'uns aspectes oblidats per la protagonista, que d'alguna manera intenta, inicialment, superar el petit trauma d'una soledat inesperada, davant del món que no acaba de reconèixer i retrobar.

Víctor, l'arquitecte, és la concessió a les pàgines de les revistes del cor... És possible que es doni aquest creuament de vides, que en realitat a Màrius Carol li serveix per evocar la nova Barcelona nascuda després de les Olimpíades del 92. Bé, se li pot concedir a aquest preu l'«enamorament» imparable inicial, amb les excepcions de l'entrega mútua d'allò més fàcil, gràcies sobretot a l'alcohol. Però

la seva aparició al final de la novel·la resulta de novel·la rosa, que no té res a veure amb el conjunt de l'obra.

Les seduccions de Júlia, tot i això, o precisament per això, és una novel·la que es fa llegir, i interessa sobretot pel que fa a Salvador Dalí, i el món de les seves realitats i els seus fantasmes. L'entorn d'aquest nucli argumental destorba, encara que Júlia estigui subjecta, en la ploma de Màrius Carol, a tota aquesta sèrie de seduccions.

Cristóbal Sàrrias

Amanida de carns variades

INGREDIENTS:

300 g de llom
1/2 pollastre
3 botifarres
8 xampinyons
300 g de pernil cuit

PREPARACIÓ:

Primer rostiu mig pollastre. Un cop fred, traieu-li la pell i els ossos amb els dits i tal·leu-lo a filets petits. A part, salpebreu el llom, unteu-lo amb oli i coueu-lo dins del forn. Cal tenir cura perquè el llom es cou de seguida i, per tant, si ens passem de temps ens quedarà massa sec. Després, rostiu les tres botifarres. Mentrestant, tal·leu ben fins els xampinyons crus a làmines. Un cop tallats, poseu-los en un recipient amb aigua freda i renteu-los bé perquè no tinguin sorra. Per acabar, tal·leu el pernil cuit també a tires. Piqueu una ceba ben fina i afegiu-hi una cullerada de tàperes. Barregeu tota la carn amb la ceba, les tàperes i els xampinyons i amaniu-ho tot amb oli d'oliva i vinagre. Poseu una quantitat d'aquesta barreja al mig del plat de cada comensal i al voltant, en forma de sol, poseu-hi unes quantes fulles d'enciam.

Si teniu algun dubte d'aquesta recepta Joan Villaró us atindrà al tel. 938 793 402.

Catalunya
Cristiana
Una xarxa per a
l'evangelització

Subscribiu-vos-hi ara
només per 80,60€ l'any

Desitjo subscriure'm al
setmanari CATALUNYA CRISTIANA
durant un any (52 números)

Edició en català ☐

Edició en castellà ☐

Nòm

Cognoms

Adreça

Població

D.P.

Tel.

N.I.F.

FORMA DE PAGAMENT

☐ Amb un únic pagament de 80,60€ per any

☐ Amb dos pagament semestral de 40,30€

☐ Domiciliació bancària (Ompliu l'ordre de domiciliació)

☐ Xec nominatiu que adjunto

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA".

Títular

Data

Entitat

Oficina

DC

Compte

Signatura del titular del compte

Envieu aquesta butlleta a nom de:

CATALUNYA CRISTIANA

(Departament de Subscripcions).

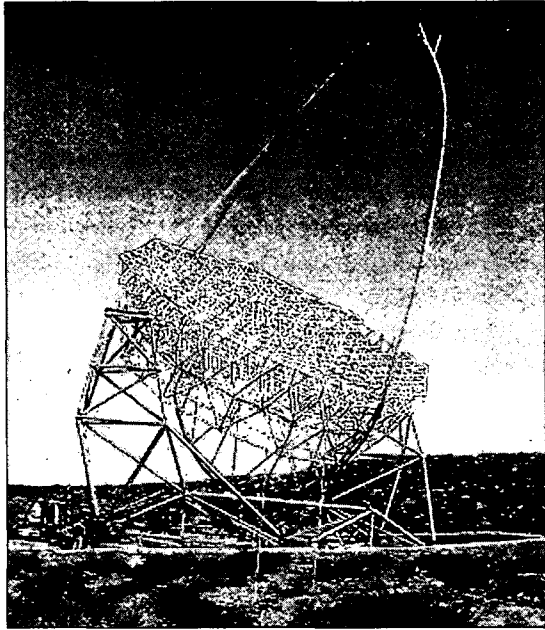
Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona

Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

Un telescopi (mig català) per als raigs gamma

Per saber el que passa a les estrelles no n'hi ha pas prou amb la llum que ens n'arriba. Certament porta molta informació. Analitzant el seu espectre podem saber la seva temperatura superficial i l'abundor relativa dels elements químics que conté la seva atmosfera. Tot ben interessant. I això ha fet progressar molt l'astrofísica. Però hem de pensar que hi ha molta més informació possible a part de la llum. Les ones lluminoses són una petítissima fracció de les radiacions electromagnètiques que qualsevol astre llença als espais còsmics. La llum és feta d'ones de longituds compreses entre 4 i 8 dècimes de micró (un micró és una mil·lèsima part de mil·límetre) i la resta d'ones electromagnètiques va des de centenars de quilòmetres de longitud (ones llargues de ràdio) fins a les molt més curtes que les lluminoses, dites ultraviolades, fins a mil·lèsimes de micró, o raigs X, que arriben a la milionèsima de micró, o raigs gamma, que poden ser només de centèsimes de mil·lèsimes i enormement energètiques, perquè l'energia augmenta amb la curtedat d'ona.

Quan es van inventar els radiotelescopis per captar les longituds d'ones de ràdio provinents del cel, ja va fer un gran progrés en la ciència astronòmica. Però

IFAE

grament pel nostre institut barceloní. Serà així com es podran detectar supernoves i pulsars llunyans i potser restes del Big Bang. Els desitgem sort.

quan després es trobà la manera de captar radiacions X i gamma dels estels el progrés encara va ser més notable. Aquestes radiacions tan intenses s'originen només quan a les estrelles s'hi produeixen fenòmens tumultuosos o explosius. Captar això ens dóna una idea de com evolucionen i «moren». Per això s'ha vist important seguir aquests processos amb instruments adequats.

Doncs bé, aquest setembre s'ha posat a prova al Roque de los Muchachos (illa de la Palma, a les Canàries) un telescopi, batejat amb el nom de *Magic* dissenyat i construït en part pel nostre Institut Físic d'Altes Energies (IFAE, que és un centre format en consorci entre la Generalitat de Catalunya i la Universitat de Barcelona). L'altre institut que ha intervingut en el projecte és el Max Planck d'Alemanya. El telescopi consta d'uns mòduls que fan com un mirall de 17 metres de diàmetre que concentra cap a una cambra registradora els rapidíssims esclats de raigs X i gamma que de tant en tant se sap que s'esdevenen en el cosmos. Aquesta cambra ha estat construïda ínte-

Per Francesc Nicolau, professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

Actualitats científiques

Teories evolucionistes i ciència de l'evolució

La teoria evolucionista de Darwin, que havia anat rumiant al llarg del seu viatge al *Beagle*, a mesura que anava fent les seves observacions, es troba explicada en aquest llibre que té la seva història. Encara que ell, segons sembla, ja la tenia pràcticament elaborada en el pensament poc després d'acabar el viatge, li costà molt decidir-se a escriure detalladament el producte de les seves reflexions. En arribant a Anglaterra el 2 d'octubre del 1836 es trobà, això sí, amb una rebuda apoteòsica. Havia marxat amb el títol d'aficionat, totalment desconegut, i ara tornava fet un naturalista consumat i famós. El seu nom havia començat a sonar en els cercles científics gràcies a les col·leccions i als informes que havia anat enviant. No cal dir que se sentí afalagat i al mateix temps obligat a correspondre. Però això no l'obligà encara a exposar la idea de l'evolució que portava a la ment. De moment s'instal·larà i posarà ordre a l'enorme quantitat de material recollit, i seguirà reflexionant. No farà encara l'exposició de la teoria evolucionista que té pensada. Per què? Raons d'ordre ambiental humà el frenaran.

Va esperar vint-i-tres anys

Es posa a viure a Londres. Ja no és el mateix Charles d'abans d'emprendre el periple. S'ha tornat més reflexiu i ordenat. «Dec a aquest viatge, —dirà— la primera educació del meu caràcter, el seu veritable adreçament, perquè havia de dedicar l'atenció a diverses branques de la història natural alhora, i això m'obligava a millorar, a intensificar les meves facultats d'observació.» I també ha canviat de manera de pensar. Quan va pujar al *Beagle* no tenia cap idea de quina seria la seva missió durant el viatge. Tal vegada pensava vagament que podria conèixer món i observar la naturalesa, per la qual sentia tant d'atractiu. El seu biògraf Moorehead encara hi afegeix que tenia al pensament que en el viatge «podria, com a naturalista, trobar

10 «The Origin of Species» de Darwin

fàcilment proves del diluvi universal i de la primera aparició de totes les coses creades sobre la terra». Perquè als 22 anys Darwin creu en «la veritat estricta i literal de cada paraula de la Bíblia» com a creient anglicà que era. Però de mica en mica va canviant la seva mentalitat. S'obsessiona davant la semblança entre diversos grups d'animals i de plantes i va afaïçonant dintre seu la idea de la procedència d'un tronc comú. Per una altra banda sap que això no es pot dir a la lleugera. Podria originar un trasbals en la ciència en voga i també en el món dels creients i probablement ja comença aquí una lluita en la seva consciència.

Davant de l'expectació que ha provocat la seva arribada amb el material científic aportat, se sent obligat a contentar la gent i publica el 1839 el *Journal of Researches during the voyage of «Beagle» round the World*, és a dir el «Diari» del seu viatge. L'èxit de l'edició supera totes les previsions. Això fa que se sentí més obligat a publicar un llibre extens de caràcter científic amb les conclusions a què hagi arribat.

El mateix any de la publicació del «Diari» es casa amb la seva cosina, la filla de l'oncle Wedgwood que va convèncer el pare de deixar-li fer el viatge en el *Beagle*. Poc després, com que el clima londinenc no era gaire bo per a la seva salut més aviat minsa, per consell dels metges se n'anà a viure en una casa de camp que s'havia comprat a Down (comtat de Kent) amb l'herència rebuda del seu pare, i allí visqué fins a la mort. La seva posició econòmica li permetia dedicar-se exclusivament a la ciència i així ho féu durant els quaranta anys que li restaren de vida, amb un ritme

molt metòdic d'horari fix i mesurat.

Es passà més de vint anys per estudiar el munt de coses recollides. Cada vegada veu més clar que no es poden considerar immutables les espècies, sinó que han evolucionat a cada lloc segons les circumstàncies ambientals, provinents sobretot de la convivència amb altres espècies que provoca una «lluita per la vida». El seu caràcter, més aviat tímid, per molt clar que ho vegi, el fa incapaç de publicar una teoria que no estigui prou demostrada per fets incontestables i va ajornant la redacció de l'obra. Pels volts del 1842 (sis anys després de l'arribada amb el *Beagle*) ja havia donat a conèixer als seus amics naturalistes un esbós de la seva idea sobre l'evolució. I el 1844 en redacta un assaig més extens. Però van passant els anys sense que ho publiqui, fins que el juny del 1858 rep una carta sorprenent.

A. R. Wallace s'avança a la idea de Darwin

La carta que Darwin acaba de rebre, un xic llarga, estava firmada pel jove naturalista Alfred Russell Wallace (1823-1911) que l'enviava des de les Moluques. En uns quants fulls exposava la teoria de la selecció natural amb la lluita per la vida per explicar l'origen de les diverses espècies d'animals. Era, clavat, allò mateix que Darwin estava pensant des de feia més de dues dècades. L'home restà desolat. Li havien passat al davant. Els seus amics Lyell i Hooker li aconsellaren de publicar conjuntament el treball que Wallace havia tingut la gentilesa d'enviar-li i un breu avanç de la seva teoria, bo i anunciant al

mateix temps l'obra extensa que s'hauria de cuinar a preparar tot seguit. I així es féu. La Linnean Society publicà fusionant *Sobre la llei que ha regulat l'aparició de noves espècies* de Wallace i *Extracte d'una obra inèdita sobre el concepte d'espècie* de Darwin en una famosa comunicació que signaren tots dos, *On the tendency of species to form varieties and species by natural means of selection* («Sobre la tendència de les espècies a formar varietats i espècies pel mitjà natural de la selecció»).

I el gran llibre de 596 pàgines *The Origin of Species by Means of Natural Selection, or the Preservation of Favoured Races in the Struggle for Life* («L'origen de les espècies per mitjà de la selecció natural, o conservació de les races afavorides en la lluita per la vida») de Darwin apareixia a l'any següent, 1859. Els mil dos-cents exemplars de la 1a edició s'exhauriren en pocs dies (algú diu que potser el mateix dia de sortir de la impremta) i s'hagué de preparar una segona edició tot seguit. I encara d'altres. El 1876, només a Anglaterra, ja s'havien venut setze mil exemplars de l'obra.

I què deia el llibre esdevingut el *best seller* del 1859? Podríem resumir-ho així: totes les espècies tendeixen a augmentar en progressió geomètrica, però de fet els individus que les integren es mantenen pràcticament en nombre constant, ja que només sobreviuen els més dotats per causa de la lluita constant dels uns contra els altres per la conservació de la vida. Resulta, doncs, que les espècies van variant perquè s'hi produeix una selecció natural en la supervivència dels individus més dotats. El llibre ho demostrava amb multitud d'exemples i amb l'estudi dels fòssils i la distribució geogràfica dels animals.

Darwin va tenir un èxit que no tingué Lamarck no tan sols perquè raonava millor la seva afirmació de l'evolució, sinó perquè l'ambient científic ja estava preparat per acceptar-ne la idea.

-
- 106.6 FM** Barcelonès, Maresme, Vallès Oriental, Vallès Occidental i Baix Llobregat
93.7 FM Alt Penedès, Baix Penedès, Anoia, Bages, Berguedà i Garraf ARQUEBISBAT DE BARCELONA
-
- 103.4 FM** Gironès, Selva, Alt Empordà, Baix Empordà, Pla de l'Estany i Garrotxa BISBAT DE GIRONA
-
- 105.0 FM** Ràdio Principat: Alt Urgell, Cerdanya, Noguera, Segarra, Pla d'Urgell i Urgell
107.5 FM Ràdio Principat: Andorra BISBAT D'URGELL
-

www.radioestel.com

Els teus programes a la web, per escoltar-los quan vulguis

FEDERACIÓ DE CRISTIANS DE CATALUNYA
Grup AVANT de Terrassa
 Amb la col·laboració del Grup de Mestres Catòlics

XVIII CONCURS BÍBLIC

Tema: Us deixo la Pau, us dono la meva Pau (Jn 14-27)

Les **BASES** que regiran la present convocatòria són aquestes:

1. Poden participar-hi els alumnes dels cicles mitjà i superior d'Educació Primària, els d'ESO de les escoles i dels IES i també grups de catequesi dels Països Catalans.
2. El concurs consisteix a contestar individualment el qüestionari corresponent, segons el nivell que cursa l'alumne. En la confecció de les preguntes s'ha pres com a base la **BÍBLIA CATALANA INTER-CONFESSIONAL (BCI)**.
3. El concurs es divideix en tres categories:
1a Alumnes de 3r i 4t d'Educació Primària (8-9 anys)
2a Alumnes de 5è i 6è d'Educació Primària (10-11 anys)
3a Alumnes de 1r i 2n d'ESO (12-13 anys)

4. **A)** En totes tres categories es pot presentar el qüestionari en una fotocòpia del model. Si els falta espai poden escriure les respostes en un full a part, indicant-hi, això sí, els números corresponents a les preguntes.

B) Els treballs inacabats es consideren nuls.

C) Les escoles o grups de catequesi participants han de fer arribar els treballs en una sola tramesa, juntament amb una llista, on figuri el nombre de concursants, els seus noms i el del professor/a.

D) Us demanem l'adreça del vostre col·legi ben clara i intel·ligible: nom de l'escola, telèfon, codi postal, població, bisbat i l'adreça electrònica de l'escola.

5. Els treballs s'han de trametre a qualsevol d'aquestes dues adreces de Terrassa:
• Apartat de Correus 936 - 08220 TERRASSA
• Centre Eclesial, c/ Blasco de Garay, 34, baixos (de 5-7) - 08224 TERRASSA.

Els treballs s'han d'enviar a partir del 2 de novembre del 2002, i el termini finalitzarà el 3 de febrer del 2003. Aconsellem enviar-ho per correu: és més barat i arriba bé.

6. Sempre que citem els bisbats ens referim a les 4 demarcacions del de Barcelona i els 7 bisbats restants de Catalunya, donat el volum de població diferent.

S'atorguen els premis següents:

A) Premis per a escoles participants: 11 primers premis (1 per cada bisbat), 99 accèssits (3 per categoria i bisbat).

B) 33 premis individuals (1 per categoria i bisbat), 99 accèssits (3 per categoria i bisbat).

C) Premis de participació per a nens i nenes discapacitats.

D) 11 premis per centres de Catequesi (1 per bisbat)

E) A cada participant se l'obsequiarà amb un «pack» de El Sistema (2 CD's), una acció que transcorre al segle XXX. El primer CD conté la narració d'El Sistema amb música i efectes especials, i el segon CD, l'Evangeli de Lluc i una invitació a començar amistat amb Jesús (obsequi d'AGAPE). Per a cada escola, un Nou Testament il·lustrat molt interessant, obsequi de l'Associació Bíblica de Catalunya.

7. Cap d'aquests premis no es declararà desert i els premiats els han de recollir personalment.

8. El veredict del jurat serà inapel·lable i es comunicarà directament a les escoles premiades. El veredict també es farà públic al setmanari **Catalunya Cristiana** i a les emissores **Ràdio Estel** i **Principat** i **Ràdio Terrassa**.

9. El lliurament dels premis tindrà lloc a Terrassa, el dissabte 26 d'abril del 2003, a les 11 del matí, al Centre Cultural de la Caixa Terrassa (Rambla d'Egara, 340). Serà en aquest lloc on es lliuraran els premis de l'Arquebisbat de Barcelona. L'Arquebisbat de Tarragona i els bisbats de Tortosa, Lleida, La Seu d'Urgell, Solsona, Girona i Vic al mateix dia 26 i també a les 11 del matí, però el lloc d'entrega de premis ja s'avisarà als interessats en el seu moment.

10. El sol fet de concursar suposa l'acceptació d'aquestes bases.

IV CONCURS DE DIBUIX

Tema: Maria ens porta a Jesús, que és la nostra pau

Per desenvolupar el dibuix et donem aquestes tres pistes:

Llegeix Lc 1,44-45 • Lc 2,1-14 • Jn 9,25-27

Un cop llegides les tres situacions on Maria està completament vinculada a la **PAU** que ens porta Jesús, tria una de les pistes, la que vulguis, per fer el dibuix.

Les **BASES** que regiran la present convocatòria són aquestes:

1. Solament poden participar-hi els qui prenen part al **XVIII Concurs Bíblic**.
2. El darrere del dibuix portarà el nom del concursant (sense adreça particular), a quin col·legi pertany, població, adreça, telèfon, correu electrònic de l'escola, codi postal i bisbat.
3. El dibuix ha d'anar conjuntament amb els de la classe, però sempre per separat del qüestionari del XVIII Concurs Bíblic. Per enviar-ho, s'ha de fer un sol paquet i a dintre posar-ho per separat.
4. Hi ha 1 premi per categoria per a cada bisbat o zona del de Barcelona.

Qüestionari de la 1a categoria: (3è i 4t / 8 i 9 anys)

Nom i cognoms de l'alumne/a
 Nom de l'escola
 Adreça de l'escola
 Població C.P.
 Telèfon e-mail
 Bisbat

1. Llegeix Mt 5,1-12: escriu la benaurança que parla de la **Pau**.

2. Llegeix Jn 20,19-26: quantes vegades Jesús dona la **Pau** als deixebles?

3. Llegeix Rm 12,18-21: copia tots dos versets.

4. Llegeix i copia 2Co 13,11-13: busca en aquest text, tres paraules que afavoreixin la **Pau**.

5. Ja veus que Déu és amor i **Pau**, què pots fer per tu per viure en **Pau** a casa i a l'escola?

6. A 1Co 14,33: «Déu, no és un Déu de desordre, sinó de Pau»
 Contesta: Déu cap a on ens guia, a la Pau o al desordre?

7. **A)** Lc 2,14: llegeix i copia:

B) Jn 14,27: llegeix i copia:

C) Jn 16,33: llegeix i copia:

Tu t'adones que Jesús ha vingut a portar la **Pau**?

Què et dona **Pau** a tu?

8. Rm 5,1-2: llegeix i copia: creus que la **Pau** té molt a veure amb la justícia?

Sí o no? Per què? Comenta-ho.

Comentari:

9. En quines ocasions has experimentat la sensació de Pau en la teva vida de família, o amb la teva relació amb l'escola, o amb els amics o en altres llocs?

10. Mira el dibuix de la portada i digues quina escena evangèlica representa.

Qüestionari de la 2a categoria: (5è i 6è / 10 i 11 anys)

Nom i cognoms de l'alumne/a
Nom de l'escola
Adreça de l'escola
Població C.P.
Telèfon e-mail
Bisbat

1. Llegeix Mt 5,1-12: escriu la benaurança que parla de la Pau i anota la cita bíblica.
2. Llegeix Jn 20,19: quin missatge, Jesús ressuscitat va portar als deixebles plens de por pels jueus? Escriu-lo.
3. Llegeix Rm 12,18-21: per què per estar en **Pau** amb tothom no ens podem prendre la justícia pel nostre compte?
4. Llegeix 2Co 13,11-13: si Déu, és el Déu de l'amor i de la **Pau**, quina relació veus entre els dos conceptes?
5. Veiem que Déu és amor i **Pau**, què s'hauria de fer per millorar el tracte entre les persones?
6. A 1Co 14,33: «Déu, no és un Déu de desordre, sinó de **Pau**»
Contesta: Déu cap a on ens guia?
7. **A)** Lc 2,14: llegeix i copia:

B) Jn 14,27: llegeix i copia:

C) Jn 16,33: llegeix i copia:

Tu t'adones que Jesús ha vingut a portar la **Pau**?
Tu com sembles la **Pau**? Escriu-ho.
8. Rm 5,1-2: llegeix i copia: creus que la **Pau** és fruit de la justícia? Per què?
9. En quines ocasions has tingut la sensació de **Pau** en la teva vida de família, o amb la teva relació amb l'escola, o amb els amics o en altres llocs?
10. Mira el dibuix de la portada i digues el nom dels 12 apòstols.

Qüestionari de la 3a categoria: (1r i 2n d'ESO / 12 i 13 anys)

Nom i cognoms de l'alumne/a
Nom de l'escola
Adreça de l'escola
Població C.P.
Telèfon e-mail de l'escola
Bisbat

1. Llegeix Mt 5,1-12: quina relació veus entre «treballar per la **Pau**» i «ser fill de Déu»?
2. Llegeix Jn 20,19: el missatge de **Pau** que Jesús ressuscitat va donar als deixebles, a tu també et fa perdre la por? Què representa per a tu?
3. Després de llegir Rm 12,18-21: digues com pots fer tu per vèncer una situació dolenta amb una de bona.
4. 2Co 13,11-13: si Déu, és el Déu de l'amor i de la **Pau**, veus aquesta relació en l'entorn que tu vius? En quins fets o situacions diries que sí i en quines no?
5. Ja veus que Déu és amor i **Pau**, com ens hauriem de comportar en la vida diària perquè l'amor i la **Pau** guiïn la nostra societat?
6. A 1Co 14,33: «Déu, no és un Déu de desordre, sinó de **Pau**»
Contesta: Déu cap a on ens guia?
7. **A)** Lc 2,14: llegeix i copia:

B) Jn 14,27: llegeix i copia:

C) Jn 16,33: llegeix i copia:

Tu t'adones que Jesús ha vingut a portar la **Pau**?

Coneixes institucions que promouen la **Pau**? Digue'n tres.
8. Rm 2,1-2: llegeix i copia: creus que la **Pau** és fruit de la justícia? Sí o no? Per què?
9. En quines ocasions has experimentat sensacions de **Pau** en la teva vida de família, o amb la teva relació amb l'escola, o amb els amics o en altres llocs?
10. Mira el dibuix de la portada i escriu què està dient Jesús en aquest moment.

XIV CONCURS DE REDACCIÓ

Tema: La Pau

El Grup AVANT de Terrassa, de la Federació de Cristians de Catalunya, amb la col·laboració de Mestres Catòlics de la ciutat, convoquen el **XIV Concurs de Redacció Bíblica** per a nivells de secundària, dins del XVIII Concurs Bíblic del 2003.

Les bases que regiran la present convocatòria són aquestes:

1. S'estableixen dos grups de participació segons el curs escolar.
Grup A • Alumnes de 3r i 4t d'ESO
Grup B • Alumnes de Batxillerat i Cicles Formatius.
2. Tema: **La Pau**
Llegeix Jn 14,27 i Jn 16,33.
Te n'adones, que Jesús ens porta la veritable Pau?
A partir d'aquí, fes el treball sobre com podem els cristians ser portadors de pau a la nostra societat actual.
3. El treball s'ha de fer centrant-lo en el tema assenyalat. Es valorarà el raonament de les opinions.
La qualitat ortogràfica i literària també compten.
4. Si s'ha de transcriure algun paràgraf de la Bíblia o altres llibres, caldrà especificar les cites i bibliografia emprada en cada paràgraf transcrit.
5. Es concediran 5 premis per a cada un dels grups.
1r premi: 600 euros • 2n premi: 300 euros • 3r premi: 150 euros • 4t premi: 90 euros • 5è premi: 60 euros.
Tots els premiats rebran també un exemplar de la Bíblia Catalana Interconfessional.

Aquest any han augmentat el nombre de premis per grup i també la dotació de premis, i s'han doblat en el cas del primer i segon premi.

6. Els treballs han de tenir un mínim de 2 fulls i un màxim de 4 i s'han de presentar mecanografiats o fets amb ordinador, a doble espai, en fulls DIN A4 i amb cos de lletra de 12.
7. S'ha de fer constar a cada treball el nom i la data de naixement de l'alumne, curs, grup en el qual es participa, nom i adreça del centre educatiu.
8. Si es detecten treballs copiats, quedaran desqualificats.
9. El termini de presentació acaba el dia 3 de febrer del 2003.
10. Els treballs s'han d'enviar a **XIV Concurs de Redacció Bíblica**, Ap. de Correus 936 - 08220 Terrassa, o al carrer Blasco de Garay, 34 - 08224 Terrassa.
11. La participació al concurs comporta l'acceptació d'aquestes bases i les disposicions que, al seu moment, pugui emetre el jurat.
12. El lliurament de premis es farà el dia 26 d'abril del 2003, en cadascun dels bisbats de Catalunya. Ja s'avisarà oportunament de l'hora i el lloc.

PER A MÉS INFORMACIÓ, PODEU DIRIGIR-VOS A:

937 852 291 Màrius Heras (matins de 9 a 1, del 9 d'octubre al 31 de gener)
937 850 554 Joaquina Prat (tardes de 6 a 8, del 9 d'octubre al 31 de gener)
937 809 888 Centre Eclesial (tardes de 5 a 7, del 9 de gener al 31 de gener, tret dels caps de setmana)
c/e: concurs.biblic@cecot.es — Pàgina web: www.cecot.es/concursbiblic

RÀDIO

Des de les 02.00 a les 6.30 hores, selecció de música instrumental.
Sant Rosari, a les 6.30 hores.
El tren de les set (reflexió matinal), 07.00 hores.
Espurna d'Alba, a les 07.15 i 02.00 hores.
 Informació general i d'Església, cada mitja hora.
 Comentari de l'Evangeli, a les 7.30, 15.30 i 02.00 hores.
 Pensament humà i cristià, cada hora.
 Comentari creient sobre l'actualitat, a les 10.30 hores.
 Angelus cantat, a les 12.00 hores.

Dilluns

07.00-09.00 *El Primer Cafè* (informatiu i tertúlia)
 09.00-10.00 *Hora blaugrana* (esports)
 10.00-14.00 *Radiofórmula*
 14.00-14.30 *Sin concesiones* (esports)
 14.30-15.00 *Catalunya actualitat* (informatiu)
 15.00-18.00 *Radiofórmula*
 18.00-20.00 *La Plaça de l'Església* (magazín)
 20.00-21.30 *Sin concesiones* (esports)
 21.30-23.00 *Qui tingui oïdes* (actualitat en clau cristiana i un informatiu general i d'Església durant la primera mitja hora)
 23.00-00.00 *Planeta Blau* (medi ambient)
 00.00-02.00 *Rumba Llatina*

Dimarts

07.00-09.00 *El Primer Cafè*
 09.00-10.00 *Hora blaugrana*
 10.00-14.00 *Radiofórmula*
 14.00-14.30 *Sin concesiones*
 14.30-15.00 *Informatiu*
 15.00-18.00 *Radiofórmula*
 18.00-20.00 *La plaça de l'Església*
 20.00-21.30 *Sin concesiones*
 21.30-23.00 *Qui tingui oïdes*
 23.00-00.00 *Paraules d'amor* (família)
 00.00-02.00 *Rumba Llatina*

Dimecres

07.00-09.00 *El Primer Cafè*
 09.00-10.00 *Hora blaugrana*
 10.00-14.00 *Radiofórmula*
 14.00-14.30 *Sin concesiones*
 14.30-15.00 *Informatiu*
 15.00-18.00 *Radiofórmula*
 18.00-20.00 *La plaça de l'Església*
 20.00-21.30 *Sin concesiones*
 21.30-23.00 *Qui tingui oïdes*
 23.00-00.00 *Mar de claror* (catequesi)
 00.00-02.00 *Rumba Llatina*

Dijous

07.00-09.00 *El Primer Cafè*

09.00-10.00 *Hora blaugrana*
 10.00-14.00 *Radiofórmula*
 14.00-14.30 *Sin concesiones*
 14.30-15.00 *Informatiu*
 15.00-18.00 *Radiofórmula*
 18.00-20.00 *La plaça de l'Església*
 20.00-21.30 *Sin concesiones*
 21.30-23.00 *Qui tingui oïdes*
 23.00-00.00 *A tota costa* (submarinisme)
 00.00-02.00 *Rumba Llatina*

Divendres

07.00-09.00 *El Primer Cafè*
 09.00-10.00 *Hora blaugrana*
 10.00-14.00 *Radiofórmula*
 14.00-14.30 *Sin concesiones*
 14.30-15.00 *Informatiu*
 15.00-18.00 *Radiofórmula*
 18.00-19.00 *La plaça de l'Església*
 19.00-20.00 *Catalunya sense barreres* (atenció a discapacitats)
 20.00-21.30 *Sin concesiones*
 21.30-23.00 *Qui tingui oïdes*
 23.00-00.00 *Amb llum pròpia* (personatges famosos)
 00.00-02.00 *Nit de música*

Dissabte

07.00-08.30 *La gran diferència*
 08.30-09.00 *Contes de la Fada Vétakika*
 09.00-10.00 *Radiofórmula*
 10.00-11.00 *Club de golf* (esports)
 11.00-12.00 *Trotamundos* (turisme rural)
 12.00-13.00 *Hora blaugrana*
 13.00-14.00 *Radiofórmula*
 14.00-17.00 *La gran diferència* (selecció musical)
 17.00-18.00 *Vaixells, trens i música country*
 18.00-19.00 *En compàs de cine* (cinema)
 19.00-20.00 *Els temps de la música* (música clàssica)
 20.00-00.00 *Ressons o futbol Sin concesiones*
 00.00-01.00 *Radiofórmula*
 01.00-06.30 *La gran diferència*

Diumenge

07.00-08.30 *La gran diferència*
 08.30-09.00 *Contes de la Fada Vétakika*
 09.00-10.00 *Tot sardana*
 10.00-12.00 *Rutes per Catalunya* (excursions)
 12.00-13.30 *Sirocco* (ONG)
 13.30-14.00 *Cafè internacional*
 14.00-17.00 *La gran diferència*
 17.00-18.00 *Mar de claror*
 18.00-18.30 *La Taula de l'Evangeli* (comentari de les lectures dominicals)
 18.30-20.00 *Avui és el dia del Senyor* (prèvia i Eucaristia des de la catedral de Barcelona)
 20.00-21.00 *Melodies de fe* (música cristiana)
 21.00-23.00 *Ressons o futbol Sin concesiones*
 23.00-23.30 *Missatge en una ampolla* (reflexions)
 23.30-00.00 *Moments a mitjanit* (reflexió cristiana)
 00.00-00.30 *La cova del Country*
 00.30-01.00 *Cova de Jazz*
 01.00-06.30 *La gran diferència*

Desconnexions de Ràdio Estel**De dilluns a divendres:**

09.00-09.20 *Informatiu mati + el Temps*
 09.30 *Música Principat*
 14.00-14.15 *Informatiu migdia + el Temps*
 20.00-20.30 *Informatiu + el Temps + Música Principat*
 9.15, 14.15, 18.45 *el Temps*
 9.00, 12.00, 15.00, 17.00 *Butlletins horaris*

Cada dia

06.45 *Un bon motiu per viure*
 08.12, 10.45, 16.15 *Agenda*
 12.45, 17.45 *Recomanacions turístiques*
 00.00-02.00 *Música Principat*

Dilluns

20.30-21.00 *Des del campanar*

Dimarts

20.30-21.00 *In Corpore Sano*

Dimecres

20.30-21.00 *El que més ens agrada*

Dijous

20.30-21.00 *Fruits de la terra*

Divendres

20.30-21.00 *La Taula de l'Evangeli*

Dissabte

13.00-13.30 *Església d'Urgell*

13.30-14.00 *In Corpore Sano*

Diumenge

18.00-18.30 *La Taula de l'Evangeli*

RÀDIO BARCELONA (OM 666)

Diumenge - De 22.05 a 23.00h,
Objectiu, l'home
 Programa de valors humans: fets, el cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista a M. Àngels de los Ríos, de Novahumanitas; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles (edita i presenta: J.M. Alimbau).

CADENA ESTEL

106.6 FM Barcelonès, Maresme, Vallès Oriental, Vallès Occidental i Baix Llobregat.
93.7 FM Alt Penedès, Baix Penedès, Anoia, Bages, Berguedà i Garraf ARQUEBISBAT DE BARCELONA

103.4 FM Gironès, Selva, Alt Empordà, Baix Empordà, Pla de l'Estany i Garrotxa BISBAT DE GIRONA

105.0 FM Ràdio Principat: Alt Urgell, Cerdanya, Noguera, Segarra, Pla d'Urgell i Urgell
107.5 FM Ràdio Principat: Andorra BISBAT D'URGELL

TELEVISIÓ

2

Diumenge 6

08.45 *Tiempo de creer* (programa protestant).
 Programa dedicat a les manifestacions religioses de la comunitat musulmana, jueva i evangèlica.

09.30 Últimas preguntas

Programa religiós catòlic per a gent que té dubtes.
 Direcció: María de los Ángeles Fernández.

10.00 Santa Missa

Retransmissió de la Santa Missa de canonització de Mons. Escrivà de Balaguer, des de la basílica de Sant Pere de Roma, amb els comentaris del pare Ignazio Arregi i el pare José María Gil.

Dilluns 7**17.15 Pueblo de Dios**

«Me llaman loco.»
 La malaltia mental és una malaltia desconeguda i amb mala premsa. Tot i això, les xifres demostren que una quarta part de la població té problemes relacionats amb la salut mental. L'Església és una de les institucions que s'ocupa més d'aquests malalts. El programa aprofundeix en el misteri d'aquestes patologies a través del testimoni de diferents malalts.

TV 3

Diumenge 6**10.15 Signes dels Temps**

«Evangalista Vilanova: monjo i teòleg.»
 Evangalista Vilanova és el teòleg català amb més projecció internacional. Un home que ha dedicat els últims 50 anys a la vida monàstica i a l'estudi de la teologia cristiana. El programa emet una entrevista amb Evangalista Vilanova, coincidint amb les seves nocces d'or sacerdotals.

Altres temes:

- Nova secció sobre les religions del món, amb la col·laboració de l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós de Tarragona.
- Presentació de la pàgina web Espai Sagrat, dels jesuïtes de Catalunya.
- Secció sobre la vida dels sants i santes, amb Jaume Aymar.
- Comentari de llibres, amb Jaume Reixach.
- Comentari de l'evangeli de diumenge.

(Dirigit per Francesc Rosaura i presentat per Teresa Pou.)

Signes dels Temps repeteix l'emissió la nit del diumenge a dilluns, a partir de les 03.00 h per TV3; el diumenge a les 10.30 h pel Canal TVC Internacional i pel Canal TVC Sat.

11.00 Missa conventual de Montserrat

Cada primer diumenge de mes, TV3 retransmet la missa conventual de Montserrat amb els cants finals a càrrec de l'Escolania.

Divendres 4**20.30 Creure avui**

Tema d'avui: el maltractament en les persones, un espai que edita M. Elisa Mataró i que comptarà amb l'opinió de diversos assistents socials. *Vídeos per comentar:* el comentari de Jacint Fornolls ens presenta cinema en vídeo de contingut formatiu. Un espai coordinat per Teresa Bruguera. *Agenda:* les activitats de les parròquies i comunitats recopilades per Montserrat Romaguera. *Temps de reflexió:* un espai de comentari de la paraula de Déu que es llegirà el diumenge. El programa repeteix l'emissió el dilluns a les 13.30 h.

Cada diumenge**12.00 Paraula i vida**

Espai que escriu i presenta Mons. Lluís Martínez Sistach. (El programa repeteix l'emissió el diumenge a la tarda cada tres hores). També s'emet pel Canal Reus TV a partir de les 11.55 (es repeteix cada dues hores).

Canal Berguedà de Televisió

Bona notícia, programa quinzenal que s'emet els dimecres a les 20.15h, el dissabte (migdia) i el diumenge (nit).

www.radioestel.com

Els teus programes a la web, per escoltar-los quan vulguis

OCTUBRE ÉS EL MES CONSAGRAT A LA MARE DE DÉU DEL ROSER

Altres bisbats

• **RELIGIOSOS CAMILS.**— El Centre d'Humanització de la Salut dels religiosos camils organitza a Tres Cantos (Madrid) un curs sobre *Formación de familiares de cuidados de enfermería doméstica y autocuidados*, els dies 18 d'octubre, 15 i 29 de novembre, i 13 de desembre. Més informació: tel. 918 060 696, fax 918 040 033, a/e: cehs-secretaria@humanizar.es

Barcelona

• **CURS 2002-2003.**— El president del Centre Teològic Salesià Martí-Codolar i de l'Institut Superior de Ciències Religioses Don Bosco convida a la inauguració oficial del curs el 2 d'octubre: a les 11.00, acte acadèmic d'inauguració amb la lliçó *L'Esclat de la reflexió teològica*, a càrrec del Dr. Oriol Tuñí, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya; a les 12.30, celebració eucarística i a les 13.00, aperitiu.

• **CENTRE CULTURAL DE MARATA.**— El 6 d'octubre, a les 10.00, concert de Josep Maria Roger (*fortepiano*), que hi interpretarà obres de Ferran Sor, Beethoven i Mozart. Parròquia de Santa

Coloma de Marata - les Franqueses del Vallès, tel. i fax 938 493 104.

• **HORA SANTA.**— El 6 d'octubre, a les 17.45, hora santa predicada per Mn. Lluís Armengol i Bellmunt, rector de Ntra. Sra. de Montserrat i arxiprest de Sant Boi, a l'església de la Colònia Güell (cripta Gaudí). Organitza: Lligües de Perseverança del Baix Llobregat.

• **DILLUNS DELS DRETS HUMANS.**— El 7 d'octubre, a les 19.00, conferència d'Arcadi Oliveres (president de Justícia i Pau) sobre *Les inversions espanyoles a Amèrica Llatina*. C/Roger de Llúria, 13 - Barcelona, tel. 933 176 177.

• **INAUGURACIÓ OFICIAL.**— El 9 d'octubre s'inicia el curs 2002-2003 de la Facultat de Teologia de Catalunya, l'Institut Superior de Litúrgia, l'Institut de Teologia Fonamental i la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya: a les 10.00, celebració de l'eucaristia i a les 11.15, memòria del curs 2001-2002 i lliçó inaugural a càrrec del professor Francesc Nicolau sobre *Origen de la vida. Implicacions filosòfiques*. Es comptarà amb l'assistència del P. Giuseppe Pittau, secretari de la Congregació per a l'Ensenyament Catòlic.

• **PALAU DE LA MÚSICA CATALANA.**— El 9 d'octubre, a les 19.30, concert de Javier Arocena (acordió) i Àlex Alguacil (piano); l'11, a les 21.30, actuació de Noa. Més informació: c/ Sant

Francesc de Paula, 2 - Barcelona, tel. 932 957 200, fax 932 957 210, a/e: palau@palaumusica.org, Internet: www.palaumusica.org

• **CEP.**— El Centre d'Estudis Pastoral comença les sessions de reciclatge teològic-pastoral que oferirà aquest curs. La primera sessió serà el 9 d'octubre, d'11.00 a 13.00, sobre *Sagrada Escritura*, a càrrec del professor Armand Puig; els dies 14, 21 i 28 d'octubre; 4, 11, 18 i 25 de novembre, i 2 de desembre, de 18.00 a 20.00, relat bíblic sobre *Pugem a la muntanya*, amb els professors Miquel Xancó i Antoni Díaz. Més informació: c/ Rivadeneyra, 6, 3r - Barcelona, tel. 933 174 858.

• **FESTA DE LA MARE DE DÉU DEL PILAR.**— El 12 d'octubre, a les 10.00, tindrà lloc a la basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona una solemne celebració eucarística en honor de la Mare de Déu del Pilar. Hi participaran com a concelebrants a l'eucaristia tots els sacerdots aragonesos residents a Barcelona. Els cants litúrgics seran interpretats pels cors de les cases aragoneses de Barcelona, acompanyats de les rondalles. Abans de l'ofertori es farà l'ofrena de flors a la Mare de Déu.

• **DELEGACIÓ DE PASTORAL DE LA SALUT.**— Organitza per al 12 d'octubre una sortida al santuari del Miracle (Solsona). Hi són convidats voluntaris, visitadors parroquials, serveis religiosos, professionals, col·laboradors i simpatitzants de la Pastoral de la Salut; per compartir l'eucaristia i una jornada de reflexió. Més informació i inscripcions: tel. 933 171 597, de 10.00 a 14.00, de dilluns a divendres.

• **UNIÓ EUCARÍSTICA REPARADORA.**— Comença un nou curs amb un recés (acollida, xerrada i eucaristia) el 13 d'octubre, a les 17.00, a la casa de les

Missioneres Eucarístiques de Natzaret. C/Mare de Déu de la Salut, 26 - Barcelona.

• **ASSOCIACIÓ CIC.**— Organitza el 14 d'octubre, a les 17.00, una aula d'extensió universitària de la gent gran sobre *La comunicació a través de la ràdio i la televisió*, a càrrec de la professora Mònica Terribas (Dra. en Ciències de la Informació, UPF); el 16, visita guiada a Reus. Més informació: Via Augusta, 228 - Barcelona, tel. 932 013 701.

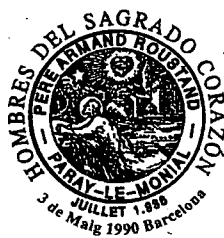
• **BALMESIANA.**— El 15 d'octubre, a les 19.30, conferència d'inici de curs sobre *Un segle i mig de Gaudí*, a càrrec del Dr. Joan Bassegoda i Nonell, arquitecte conservador de la Reial Càtedra Gaudí. Serà a l'aula magna de la Balmesiana, c/ Duran i Bas, 9 - Barcelona.

• **DIA DE SANT GALDERIC.**— El 16 d'octubre, a les 19.45, benvinguda a càrrec d'Agustí Esteve i Orozco de Nàjar, president del Patronat de Sant Galderic; a les 20.00, missa solemne concelebrada. Acompanyarà la coral Sant Galderic i les cantaires de Conex. Lloc: església de Sant Pau del Camp de Barcelona.

• **FUNDACIÓ JOAN MARAGALL.**— El 16, 23 i 30 d'octubre, i 6, 13 i 20 de novembre, curs sobre *Tendències actuals de la filosofia*, coordinat per Francisco Fernández Buey i Pere Lluís Font. Més informació: c/ València, 244, 2n - Barcelona, tel. 934 880 888.

• **ESCOLA ACTIVA DE PARES DEL CLOT.**— El 17 d'octubre, a les 22.00, sessió informativa oberta als pares i mares que es prenen seriosament l'educació dels fills. C/ València, 680 - Barcelona, tel. 933 516 011.

• **XIX ASSEMBLEA ESTATUTÀRIA ANUAL DE VIDA CREIXENT.**— El 19 d'octubre assemblea estatutària amb el programa següent: a les 10.30, acollida

«El missatge del Sagrat Cor» els nou 1rs divendres

La fundació privada Homes del Sagrat Cor té molt de gust a convidar-vos a l'acte commemoratiu que se celebrarà amb motiu del centenari del naixement del pare A.

Roustand, i de la festa de Santa Margarida Maria d'Alacoque.

L'acte tindrà lloc, si Déu vol, el 13 d'octubre del 2002, a les 11.30 h, al monestir de la Visitació de Santa Maria (pg. Vall d'Hebron, 256, de Barcelona).

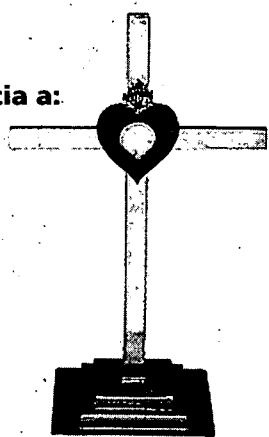
Amb tota solemnitat presidirà la Santa Missa el nostre cardenal Mons. Ricard Maria Carles, seguit de la processó i benedicció del santíssim.

En acabar hi haurà un petit refrigeri, al qual esteu convidats tota la família, grans i petits.

Agrairiem que confirmeu la vostra assistència a:

Monestir de la Visitació de Sta. Maria
Pg. Vall d'Hebron, 256
08035 Barcelona
Tel. 934 281 620

Gna. Carme Vallet
Petita missatgera
Cor de Jesús
Tel. 696 236 785

LLAR D'ANCIANS P. MIRALLES

Si us plau, no ens oblideu
(2100 0681 01 0200194299)

NIF: G-08862781. Els donatius desgraven un 20% del total a l'IRPF (Llei 30/94)
www.residenciapmiralles.org e-mail: persones@teletelne.es

EL LIBRO DE CANCIONES (SHIJING)

日國風日雅頌
號四詩當諷咏

L'estil «Guo feng», els dos estils «Ya» i l'estil «Song», aquests quatre gèneres poètics del *Libro de Canciones* han de ser recitats i cantats.

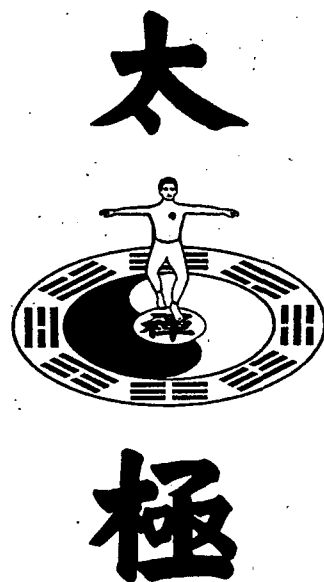
**CONVIVÈNCIES
AMB PETER YANG**

Del 14 al 19 d'octubre
a Batschuns
(Austria).

TAI - TXI ZEN CRISTIÀ

«Rincón del Silencio»

c/ Floridablanca, 133, baixos - 08011 Barcelona
Informació, Tel. 934 562 444

Joan Carrera Planas

Bisbe auxiliar de Barcelona

Enmig de la mediosfera

Ha estat Jean-Marie Lustiger, cardenal de París, qui ha introduït aquest neologisme. Ho ha fet, tot emparant-se en una referència teihlardiana, en el recent col·loqui de la comissió episcopal europea de mitjans de comunicació (CEEM), a Aix-en-Provence. És una manera d'expressar fins a quin punt el món mediàtic ha deixat de ser un àmbit entre molts i ha esdevingut l'atmosfera en la qual la vida de l'home d'avui està submergida.

La magnitud del fenomen deixa en segon terme preguntes com ara si això ens agrada o ens desagrada... resulta positiu o negatiu... Es tracta d'un fet irreversible, fora del nostre control.

A fi de posar en relleu el que això representa per a la pastoral, Lustiger remarcava la diferència que hi ha entre el promig d'hores de televisió que veu un ciutadà corrent cada setmana, i els minuts de catequesi i de predicació homilètica de què disposa un catòlic més o menys practicant...

Però no és només qüestió de temps. Els *media*, sobretot els audiovisuals, no operen per via de reflexió o de convenciment, sinó mitjançant la fascinació. Aquesta, astutament administrada, juga amb l'afany de possessió i de confort. Uneix diner i sexe. No dialoga amb l'espectador: l'envolupa. Elimina el distanciament crític. Ho dona tot fet.

L'anàlisi que d'aquest món mediàtic va fer, en el curs del mateix col·loqui, Godfried Danneels, cardenal de Brussel·les, no diferia gaire de l'anterior. Constatava, a més, com en la nostra societat

secularitzada la indiferència religiosa conviu amb una «set salvatge d'espiritualitat». Dissortadament aquesta segona es tradueix mediàticament en la recerca dels aspectes més secundaris del fet religiós: manifestacions folklòriques, exorcismes, figures més o menys extravagants... Sense oblidar la presència d'un altre factor mediàtic: l'actitud anticlerical o antireligiosa d'un sector de periodistes.

Era difícil, sentint-los, evitar la sensació que tots dos cardenals compartien un cert pessimisme. Tanmateix, la vigoria del seu pensament, la força de les seves conviccions cristianes i el testimoni de la seva presència assídua i, sovint audaç, en el món mediàtic, corregien aquella primera impressió. Més aviat calia concloure que es tractava d'una actitud profètica que denunciava una situació real, sense desentendre-se'n, amb una gran voluntat de fer-hi present la fe. Això sí, sense falses il·lusions i conscients que en aquesta tasca s'hi deixa, a poc a poc, la vida.

Tots dos van passar de puntetes sobre els detalls dels mitjans de titularitat catòlica, tot i que compten amb notables realitats en aquest camp en els seus respectius països. Es van centrar més en la presència cristiana en els mitjans públics. Ens animaren a ser-hi, malgrat els riscos, com ells hi són: acceptant-ne les regles, participant en els debats, acceptant la possibilitat d'equivocar-se, dient sempre la veritat, no volent tenir tota la raó, coneixent la força de la imatge, formulant respostes breus i ràpides, sabent que una situació emocional no s'esvaeix amb una afirmació dogmàtica... Són només unes quantes de les seves recomanacions, realment sapiencials, amb vista al que Danneels anomenà «la nova apologètica que ara ens cal».

Eduard Brufau

L'11 de setembre

L'11 de setembre no és una data trista només a Catalunya o, per raons ben diferents, als Estats Units; a Xile, per la seva banda, aquesta jornada s'associa amb un fet igualment tràgic; rememoren que l'11 de setembre del 1973 un cop d'estat militar dirigit per Augusto Pinochet va enderrocar el govern —totalment democràtic— de Salvador Allende i va imposar una dictadura fèrria, amb milers de morts, que va durar fins al 1990. L'aixecament armat tenia el vistiplau dels Estats Units, tal com s'ha acabat demostrant, en especial del seu secretari d'Estat per a afers exteriors, Henry Kissinger, que irònicament va rebre el mateix any el premi Nobel de la Pau pel seu paper en la guerra del Vietnam.

Joyce Horman, vídua del periodista nord-americà Charles Horman —segrestat i assassinat pels militars durant el cop d'estat i que va inspirar la pel·lícula *Missing*—, va ser a Barcelona l'11 de setembre passat per fer memòria d'aquells fets. La vídua de Horman és un testimoni fefaent de com els interessos econòmics i polítics a gran escala provoquen milers de víctimes innocents. El 1973 li va tocar a Xile, amb el beneplàcit dels Estats Units, els quals el 2001 es van convertir, aquesta vegada, en la víctima. Les mostres de condol internacional van ser, en canvi, ben diferents en un cas i un altre. Hi ha el perill evident de convertir aquesta data en un recordatori de tan sols unes víctimes determinades i oblidar les altres morts, també innocents, de l'11 de setembre del 1973.

Ara mateix

Rauxa

DOS FORMAS DE ACERCARSE A LA FIGURA DE

Josemaría Escrivá

Josemaría Escrivá en las calles de Madrid
Guía para seguir sus pasos, preparada por
Ignacio Fernández Zabala

NOVEDAD

Josemaría Escrivá residió en Madrid desde 1927 hasta 1946. Durante esos años recorrió prácticamente todos los barrios y arrabales de la ciudad, y atendió a millares de personas, especialmente a las más necesitadas. Esta guía sitúa sobre el plano de Madrid algunos lugares relacionados con la vida de Josemaría Escrivá o la historia del Opus Dei. La conexión se pone de manifiesto, habitualmente, con fragmentos de los Apuntes íntimos de Josemaría Escrivá. Junto a planos actuales, ilustran los diferentes itinerarios fotografías históricas que permiten conocer cómo era el Madrid en que vivió Josemaría Escrivá.

Josemaría Escrivá
en las calles de Madrid

Guía para
seguir
sus pasos

RIALP

Peter Berglar

6ª edición

OPUS
DEI

Vida y obra
del Fundador
Josemaría Escrivá

RIALP

Opus Dei. Vida y obra del Fundador
6ª Edición. Peter Berglar

6ª EDICIÓN

Este estudio monográfico de Peter Berglar, publicado por primera vez en 1983, es un extenso y riguroso análisis sobre el Opus Dei y su Fundador. Se ocupa de los aspectos históricos, biográficos y espirituales del Opus Dei que ayudan a comprender una clave fundamental de la historia reciente de la Iglesia. Peter Berglar (1919-1989) nació en Kassel (R.F.A.) se especializó en Medicina interna en Colonia. Tras estudiar Historia y realizar el doctorado fue profesor en la Universidad de Colonia, ciudad donde falleció. Adquirió renombre internacional como periodista y escritor; publicó abundantes ensayos y artículos y más de veinte libros entre los que destacan las biografías. Las numerosas ediciones de este libro, incluso después de la muerte del autor, son índice claro de su calidad.

I.S.B.N.: 84-321-3410.4
Formato: 14 X 22 cm. / 128 páginas
Encuadernación: Cartoné
P.V.P.: 13,00 € con Iva

I.S.B.N.: 84-321-3420.1
Formato: 13 X 21 cm. 448 páginas
Encuadernación: Rústica
P.V.P.: 16,00 € con Iva